

Şöhlət Əfşar

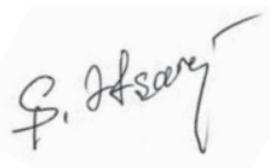
BU DÜNYANIN
HAVASINA OYNAMA

(şeirlər, poemalar)

ŞÖHLƏT ƏFŞAR

Bu dünyanın havasına oynaması

(şeirlər, poemalar)

NURLAR

BAKİ-2012

Redaktor: Şamil Vəliyev - BDU-nun Jurnalistika fakültəsinin dekanı, filologiya elmləri doktoru, professor, AYB İdarə heyətinin üzvü, əməkdar jurnalist.

Şöhlət Əfşar Azərbaycan Yaziçılar Birliyinin və Azərbaycan Jurnalistlər Birliyinin üzvü, "Qızıl Qələm" mükafatı laureatı - **"Bu dünyanın havasına oynama" (şeirlər, poemalar)** Bakı, "Nurlar" nəşriyyatı, 2012-ci il, 336 səh.

Şairin "Bu dünyanın havasına oynama" (şeirlər, poemalar) kitabı "Sükutdan asılmışam" ("Nurlan" nəşriyyatı-2007) şeirlər, "Dodaqdan könüllərə" ("Nurlan" nəşriyyatı-2008) şeirlər, "Həyat sən öyrədən deyil, müəllim" ("Apostrof" çap evi-2011) poema və həmmüəllifi olduğu "Muğamın sədası" ("Şur" nəşriyyatı-2008) publisistik kitabından sonra oxularla beşinci görüşüdür.

AYB və AJB-nin üzvü, "Qızıl Qələm" mükafatı laureatı, tanınmış şair-publisist Şöhlət Əfşarın "Bu dünyanın havasına oynama" kitabında müasir Azərbaycan insanının mənəvi dəyərləri sərgilənir, vətən, dövlət, millət və xalq taleyinə bağlı qayğılar tərənnüm olunur. Şairin kitaba daxil etdiyi şeir və poemalarında psixoloji yaşantılar, fəlsəfi düşüncələr həmvətənlərimizin yurd yaddaşı, Qarabağ dərdi, yaşamaq, sevmək və sevilmək həsrətinə işiq salır.

E-mail: Shohlet_afshar@mail.ru

Mob: 050 465 56 55

Özünü və sözünü tanıyan şair

Əlbəttə, bədii ədəbiyyat bütün başqa keyfiyyətləri ilə yanaşı, birinci növbədə dil hadisəsidir. Bədii ədəbiyyatı, konkret olaraq şeiri, nəsri, dramaturgiyanı yaradan şair, yazıçı, dramaturq bütün başqa göstəricilərlə yanaşı özünün istedadını təqdim elədiyi dildə təzahür elətdirir. Bu baxımdan mən illər boyu yaradıcılığımı diqqətlə izlədiyim Şöhlət Əfşarın şeirləri, publisistik yazıları, ümumiyyətlə qələmə aldığı irili-xirdalı bütün yazılar onun dilə olan həssəslığını çox gözəl əks etdirir. Mən bu sözləri təsadüfən demirəm. Çünkü bəzən görürsən ki, mütaliədə müxtəlif istiqamətlərdən gələn elə yazılar olur ki, orada o qələm sahibinin yazılarında dilin rahatlığını görmürsən; dil özünü narahat hiss edir, əziyyət çekir. Amma Şöhlət Əfşarın yazıları bu sarıdan bəxtəvər yazılardır. Çünkü onun yazılarında Azərbaycan türkçəsi özünü çox rahat hiss edir, çox dərindən rahat nəfəs alır, özünün bütün axar-baxarını, gözəlliklərini göstərmək imkanını qazanmış olur. Bu da onunla bağlıdır ki, Şöhlət Əfşar doğulub boyra başa çatdığı tərəkəmə, türkman mühitində, Əfşar ellərinin arasında Dədə Qorqud dilindən, ruhundan gələn bir abu-havadır. O, bu abu-havanı yaşıyır və onu da təmsil edir. Onun şerlərinin hamısında - istər bayatılar olsun, istər qoşma, gəraylılar olsun, istər poemaları olsun, hər birisində biz ana dilinin axar-baxarını, Dədə Qorqud ruhundan gələn gözəlliklərini və özəlliklərini gör-

məkdəyik. Oxoculara təqdim olunan bu kitabda bir çox mövzular üzrə şeirlər var. Məsələn, kitabın təsadüfən Şuşaya həsr olunmuş şeirlə başlamadığını söyləməliyik, çünki burada vətəncilik, yurdçuluq, el, elat təəssübü, tarixi yaddaş təəssübü, soy-kök təəssübü ön sıradı durur və bundan sonra gələn fəsillərdə də biz ruhumuzla, tarixi tale-yimizlə, tarixi yaddaşımızla bağlı səhifələri çevirdikcə oradakı hər bir bənddə, hər bir misrada yenə də tarixi kimliyimiz, milli kimliyimizlə bağlı olan nigarançılıq, narahatçılıq motivləri yaddaşın oyanmasına şairin çağırışı və s. məsələləri diqqət öündə görürük. Təsadüfi deyilki "Şuşanın gözləri yollarda qalıb" bölməsində Şuşayla, Xocalıyla, bütövlükdə Qarabağla bağlı ən müxtəlif şeirlər öz əksini tapıb. Burada yağı tapdağı altında olan vətən torpağının məzar daşından tutmuş tarixi yerlərinə, memarlıq abidələrinə, gülünə-ciçəyinə qədər ən müxtəlif nüanslarına şairin ürəyinin, qəlbinin yanğısının, ağrısının işiq tutduğunu görürük. Mən "Şuşanın gözləri yollarda qalıb" şerinin bir neçə bəndini bu baxımdan oxocuların diqqətinə çatdırıram:

Bu gecə yuxuma girmişdi Şuşa,
Qara bir örپəyi çalmışdı başa.
Gördüm, Minarələr ağlayır qoşa,
Həsrətdən, nisgildən solub, saralıb,
Şuşanın gözləri yollarda qalıb.

Bu dünyanın havasına oynama

İnləyirdi Xanqızının ruhu,
Ucalıb göylərə Bülbülün ahi.
Nalə çəkdi Cabbar - muğamın şahı,
İmarətlər külə dönüb, qaralıb,
Şuşanın gözləri yollarda qalıb.

Yaxud:

Getdim səcdəsinə Molla Pənahın,
Sildim Xuramanın qanlı göz yaşın.
Nəvvab məzarından qaldırıb başın,
Hayqırkı: - Bəs ellər harada qalıb?!
Şuşanın gözləri yollarda qalıb.

Dolandım Qalanın dördbir başına,
Üzümü-gözümüzü sürtdüm daşına.
Qalxdım Şiş Qayanın qüzey qaşına,
İztirab içində daşlar qocalıb,
Şuşanın gözləri yollarda qalıb.

Yad əllərdə nələr gəlib başına,
Ağ gəlibdi gözlərinə, qaşına.
Xarı-Bülbül dönüb məzar daşına,
Fəryadı dünyani başına alıb,
Şuşanın gözləri yollarda qalıb.

Şeirin son bəndində şair hayqıraraq üsyan edir, bu dərdə dözmədiyini ağır inilti ilə bildirir və hamını ayağa qalxmağa, Qarabağın azadlığı uğrunda mənfur düşmənə qarşı döyüşə çağırır:

Daşib, tükənibdi Şöhlətin səbri,
Qalxsın millətimin igidi, əri,
Ey əsgər, yağıya göstər hünəri,
Vətənin ümidi tek sənə qalıb,
Şuşanın gözləri yollarda qalıb!!!

Bu sıradan olan Xocalı ilə bağlı şerində də şairdə gördüyüümüz həssaslıq, olduqca bədii duyğusallıq son dərəcə diqqətçəkicidir:

Xəyanətlə düşdü mühasirəyə,
Bir gələn olmadı kimsə köməyə.
"İvan"a satıldı "başbilən" yiyə,
Yalanlarla oyalandı Xocalı.

Gecə ikən dördbir yanın sardılar,
Tanklar ilə divarları yardılar.
Xanə-xanə evlərə od vurdular,
Alov-əlov yandı, yandı Xocalı.

Güllə-boran oldu məsum insanlar,
Naçar, əliyalın şəhid oldular.
Əsir düşdü uşaq, qoca, qadınlar,
Talan olub yağmalandı Xocalı

Ağıl dərk etmirdi göz görənləri,
Titrətdi nalələr göyləri, yeri.
Qurbanlıq etdilər bütün şəhəri,
Qızıl qanla xınalandı Xocalı.

Bu dünyanın havasına oynaması

O səhnəni görməyənlər nə bilər,
Bələklərdə süngüləndi körpələr.
Al qana boyandı dağlar, dərələr,
Ürəyindən paralandı Xocalı.

Şairin hiss olunur ki, az qala hər günü, hər saatı Qarabağ dərdi ilə, Qarabağ problemləri ilə, Qarabağ ağrıları ilə bağlı keçir. Çünkü digər şeirlərində də, həmçinin "Ruhun göz yaşları" silsiləsindən olan yazılarında da belə, yenə də zaman-zaman bu motivlər qabarmaqdadır.

Misal üçün: "Əziz dost" adlı şerində başlanğıcda əslində şair dünyasının, şair iztirabının, şair ovqatının rəngarəngliyinin, şair əhval-ruhiyyəsinin təlatümlərindən olduqca lətif bəhs olunsa da, şeirin son bəndləri yenə də şairin ürəyindəki vətən dərdi, vətən qubarı ilə sonlanır:

Hərdən soruşursan məndən, əziz dost,
- Şair, nə düşünüb, nədən yazırsan?
Dalğın görünürsən, həm də fikirli,
Dünyanın işini necə yozursan?

Dinlə, cavab verim suallarına,
Arzun ürəyində qalmasın sənin.
Çeşni vurub sözə mən ilmə-ilmə,
Rəsmini çəkirəm olub keçənin.

Bəzən xəyalımda əlimdə dəryaz,
Yamyasıl çalmanı verirəm vərə.
Hər gün gəl-gəl deyib səsləyir məni,
Açıb qollarını çıçəkli dərə.

Çiçəkdən-çiçəyə qonub arıtək,
Əmib taclarını balın dərirəm.
Bağçada güllərin boyunu sevib,
Şeyda bülbül kimi nəğmə deyirəm.

Üfüqə dönürəm günün üzündə,
Uzaqda dənizlə öpüşürəm mən.
Lay-lay bulud olub aqlı-qaralı,
Əngin səmalarda gəzişirəm mən.

"Şuşanın dağları"n oxuyub hərdən,
Xanın zil səsində avaz oluram.
Gedirəm döyüşə qılinc əlimdə,
Koroğlu oluram, Eyvaz oluram.

Dara çəkilirəm gündə min kərə,
Xocalının dərdi sinəmdə bir dağ.
Ürəyim yaralı, içimdə fəryad,
Gözləyir yolumu əsir Qarabağ...

Şöhlət Əfşarın çapa hazırlanan "Bu dünyanın havasına oynama" kitabında belə şeirlər onlarladır.

Mən xüsusi olaraq təsadüfən vurğulamadım ki, Şöhlət Əfşar yurdçu, vətənçi, sözün yaxşı mənasında millətçi şairdir. O, vətən torpağının qeyrətkeşidir, vətənin bir çinqıl daşını belə dünyalara dəyişməyə qiymayan həqiqi yurd sevgisinə bağlı olan şairdir. Şöhlət Əfşarın bayatılara bax-

Bu dünyanın havasına oynaması

dığımız zaman, onun müraciət obyektlərinə diqqət edəndə Təbrizi, Gökçəni, Qarabağı görürük, Azərbaycanımızın ən müxtəlif məkanlarını obraz kimi görürük və əslində bu obrazlar heç də bayatının obrazı deyil, bu obrazların hamısı şairin könlünün, poetik ruhunun obrazıdır:

Əzizim sizdə qaldı,
Dəsmalım sizdə qaldı,
Qəlbim Türkman elində,
Canım Təbrizdə qaldı.

Əzizinəm, yaralı,
Sonam göldə yaralı,
Ayırdılar Təbrizi,
Türkman qaldı aralı.

Əzizinəm, de ağrı,
Hönkür, ağla, de ağrı,
Ellərə həsrət qalıb,
Salvartının yaylağı.

Əzizinəm, qalası,
Yoxdur dağın lalası,
"Təbriz", "Təbriz" deyirdik,
Hani Şuşa qalası?

Əzizinəm, qaradı,
Ömrüm, günüm qaradı,
Şuşa, Laçın deməkdən,
Dilim para-paradı.

Əzizim, Qarabağı,
Dərd sarıb Qarabağı,
Qorxuram ölüb gedəm,
Görməyəm Qarabağı.

Mən Şöhlət Əfşarın etnoqrafik dəyərlərə, milli tarixi yaddaşımıza six şəkildə bağlı olduğunu, hətta belə deyək ki, qırılmaz şəkildə bağlı olduğunu yazının əvvəlindən vurğulamaqdayam. Bunun daha əyani bir təzahürünü biz "Ölürəm yaylağa getməkdən ötrü" poemasında görürük. Bu poema əlbəttə ki, daha çox bizim nağıl, dastan dünyamızı, folklor, etnoqrafiya mədəniyyətimizi, xüsusən yaylaq, aran münasibətlərini ifadə

edən tarixi yaddaş tipologiyasını çox gözəl əks etdirir. Şairin yaylaqla bağlı olan etnoqrafik dəyərlərə, folklor realilərinə çox dərindən bələd olduğunu və onları sevə-sevə, yana-yana oxucuya təqdim etdiyini, onların böyük tarixi, mənəvi qürürunu yaşadığını poemanın hər misrasında görməkdəyik.

Ş.Əfşar poemanı vaxtilə dağları qarış-qarış gəzmiş, yaylaqlarda at oynatmış bibisi oğlu Mirzə kişiyə müraciətlə başlayır:

Ay Mirzə, yəhərlə sən tez atları,
Ölürəm yaylağa getməkdən ötrü.
Yüyən vur köhlənə, bərk çək tafqırı,
Ölürəm yaylağa getməkdən ötrü.

Yapıncını bağla atın tərkinə,
Göy qovuşar, dolu yağar, sel olar.
Götür aynalını, bağla qatarı,
Yol işidir, fitnə-fəsad, fel olar.

Unutma xurcunu, həm dəstərxanı,
Pendir, lavaş götür, yolda yeyərik.
Qıl sicim də götür sən, ay mamoğlu,
Düşəndə atları hörükleyərik.

"İsabulağı"na enək Yarmadan,
Doyunca suyundan içib məst olaq.
Bir gün oğurlayaq qoca fələkdən,
Meşənin qoynunda xəyalala dalaq.

Bu dünyanın havasına oynama

Dönək Zarıslıda nalbənd yanına,
Yadigar dəyişsin köhnə nalları.
"Əlibulağı"ndan üzü yuxarı,
Çünki sərt olacaq yaylaq yolları.

Keçək "Yeddiqatı", ötek "Dəlmə"dən,
Suvaraq atları biz Həkeridə.
Gecə qonaq qalaq şəhri-Laçında,
Burda bal dadıyır quru çörək də.

Gəldik Çalbayıra, gözümüz aydın,
Gözləyir obalar bizi nə vaxtdan.
Baş yaylağa köçməliyik buradan,
Gərək yola düşək sökülməmiş dan.

Qoyun, dəvələrin cihazlarını,
Üstünə məxmərdən döşək də salın.
Qundaqlı gəlinlər minsin dəvəyə,
Köç boyu üstündə göz-qulaq olun.

Ağbirçəklər, ixtiyarlar, ahıllar,
Süvar olsun yorğa gedən atlara.
Durun qulluğunda onların hər an,
Sərasər baş çəkin, verməyin ara.

Köçün arxasınca gəlsin qoyunlar,
Ala keçi çəksin sürüünün başın.
Səslə çobanları, qoy cəld olsunlar,
Gün çırtmamış keçək Əyrinin qaşın.

Mən bu mövzuda ən müxtəlif şairlərimizin yazdıqları buna yaxın poemalar oxumuşam. Amma Şöhlət Əfşarin bu nostalji, olduqca nisgilli ifadələr olan poemasındaki yaylaq ətrini, yaylaq axar-baxarını indiyədək yazılmış heç bir əsərdə görməmişəm. Çünkü bu poemada doğrudan sözün həqiqi mənasında bizim çox dərindən tanıdığımız uşaqlıq xatirələrimizlə bağlı olan yaylaq lövhələri, mənzərələri o qədər diri və canlı çatdırılıb ki, şairin bu gün həsrətnən, nostalgiya hissi və nisgil duyğusu ilə o günlərə, o məqamlara, o yaylaq yerlərinə, binələrə, çadırlara can atması, orada o mələşən sürüləri, çöllərin ətri, çıçəklərin ətri ən müxtəlif məqamları ifadə edən ağartılı dünya, o gözəlliklər olduqca dəqiqliklə öz ifadəsini tapmışdır. Diqqətinizi yenə də bir neçə bəndə cəlb edirəm:

Yaylaq düşərgəmiz olsun Üç Təpə,
Alaçıqlar qoşa-qoşa yayılsın.
Şinqırığa çıxsın ərgən cavanlar,
Qıyxırığı dağa-daşa yayılsın.

Səhər-səhər ləmidəki təknədən,
Dərək qırçın-qırçın sarı qaymağı.
Balı boşqablara şan-şan doğrayıb,
Dürməyə bükəyin pendirlə yağı.

Hörükde ayğırlar əl-ələ qalxsın,
Finxırıb, kişnəyib coşa gəlsinlər.
Nəriltisi səda salsañ daqlara,
Ağmaya dəvələr qoşa gəlsinlər.

Bu dünyanın havasına oynaması

Qız-gəlinlər yoğursunlar xəmiri,
Yaysınlar oxlovla nazik yuxani.
Sac üstündə bişirsinlər lavaşı,
Söylə görüm, bu nemətə tay hanı?

Qoyun sürünləri yalamaq üçün,
Daş dibəkdə duz əzsirlər qız, gəlin.
Tanrı qoy artırsın bərəkətini,
Növraqı gül açsın obanın, elin.

Ceyranbulağına hər axşam-səhər,
Səhəngli qız-gəlin naz ilə gəlsin.
Bir atlı yollayaq biz Ağdabana,
Ustad dədə Şəmşir saz ilə gəlsin...

Mamoğlu, necoldu o gözəl növraq?
Niyə həsrət qaldıq biz yaylaqlara?
Əlacımız qalib xəyallar quraq,
Bizi qara tale aparır hara?

Hicrandan, həsrətdən, acı nisgildən,
Gözümdən qan-yaşlar süzülür dən-dən.
Şöhlət ozan olub dərdin əlindən,
Ölürəm yaylağa getməkdən ötrü!

Bu təqdim olunan misallar poemanın ayrı-ayrı məziyyətlərini çatdırmaq üçün deyildir, poemanın bütün ruhunu

ifadə etmək üçündür. Yəni bu göstərilən örnəklər əsərin ilk misrasından son misrasınadək bütün məqamların ruhunu ifadə edir.

Şair həm poema boyu bu gördüyüñüzdür, həm də onun hər misrasında, hər sözündə bu gördüyüñmüzdür. Bunun da səbəbi odur ki, o öz bütün ruhu ilə, varlığı ilə yaylağa, kökə, köməcə, tarixi yaddaşa bağlı bir şairdir.

Kitab boyu oxucuların qarşılaşdığı ən müxtəlif istiqamətlərdəki mövzuların şəbəkəsinə diqqət eləsək, burada könül kövrəkliyini, təbiətə olan emosional duyğunu ifadələrini, məhəbbətlə bağlı olan yaşantıları, ağrı-acıları, iztrrabları ən müxtəlif səviyyələrdə görməkdəyik. Məsələn: "Göy-Gölün payız ahəngi" adlı şeirində nə qədər incəliklə peyzaj lövhələri görürük və bu peyzaj lövhələrində yenə də həm Azərbaycan təbiətinin gözəlliyi var, həm də şairin ona olan emosional münasibətinin özünəməxsusluğu vardır:

Payızda Göy-Gölün dörd yanı əlvan,
Meşənin örپəyi qızılı, sarı.
Xarlayıb cir armud, əyir budağı,
Sulanıb əzgilin tazə nübarı.

Dəyişir Murovun halı-əhvalı,
Dağlarda başlayıb payız toyunu.
Göyün gurultusu zurna-qavalı,
Təbiət leysandan alır payını.

Bu dünyanın havasına oynaması

Gah duman bürüyür yolu, dərəni,
Gah da ki, sürünüb zirvəyə qalxır.
Qarışıb çaxnaşır, qovuşur göylər,
Kəpəzin başında şimşəklər çaxır.

Maral oğrun-oğrun aşır gədikdən,
Gözü səksəkədə, ormanda otlar.
Bir ovçu gülləsi açılsa qəfil,
Körpə əliklərin ürəyi çatlar.

Bütövlükdə yenə də şairin vətənçi, yurdçu ruhunun burada da biz bir daha təbiət lövhələri peyzajının içərisində olduqca aydın və çox incə bir lətifliklə müşahidə edirik.

İlin hansı mövsümündən asılı olmayaraq, yəni istər payız lövhələri olsun, istər bahar lövhələri, şairin könlünü dalgalandıran ana yurdun gözəllikləri diqqət öünüə çəkilir ki, bununla bağlı onun yaradıcılığında saysız-hesabsız, heç kimə bənzəməyən xüsusi məqamları göstərmək mümkündür. İstər Mil-Muğan çöllərinin təsvirləri, Şirvanın özəllikləri, dağların, daşların, meşələrin əsrarəngizliyi Şöhlət Əfşarın şeirlərində bir başqa aləmdir. Şair şübhəsiz ki, öz duyğularının müəyyən məqamında özünün lirik ahəngi ilə baş-başa O öz könlü ilə baş-başa qalanda bir eşq pərvanəsidir, bir məhəbbət divanəsidir.

Şöhlət Əfşarın bütün lirik şerlərində biz bu eşq pərvanəliyini, divanəliyini çox qabarlıq şəkildə görürük. Bu baxımdan aşiq, ozan üslubundan gəlmış şeirləri, məsələn,

"Layla de, layla" sırasından olan şeirləri önə çəkmək istəyirəm. Şeir insanın duygularını təlatümə gətirir və öz ecazkarlığı ilə oxucunun ruhunu yerindən oynadır:

Hər avaza, vallah, yata bilmirəm,
Al məni qoynuna, layla de, layla.
Eşqini başımdan ata bilmirəm,
Al məni qoynuna, layla de, layla.

Bir layla de, dərdi-qəmi atım mən,
Bir layla de, xumar olub yatım mən,
Bir layla de, qızılgülə batım mən,
Al məni qoynuna, layla de, layla.

Əzrayıl dərgahdan yerə enməmiş,
Zalımlı əcəl köhlən atın minməmiş,
Ömrümün çıraqı haqdan sönməmiş,
Al məni qoynuna, layla de, layla.

Şöhlətəm, sailəm, sən mənim pirim,
Sinən Kəbə evim, xalın Hacərim.
Ölsəm qollarında, daha nə dərdim,
Al məni qoynuna, layla de, layla.

Ümumiyyətlə, ən müxtəlif mövzularda və yaxud müxtəlif üslubi maneralarda olan, həmçinin istər muğam ahəngində, istər saz ahəngində olmuş olsun, bütün şeirlərində

Bu dünyanın havasına oynaması

şair özünün bənzərsiz könül çırpıntılarını olduqca aşiqanə verir. Kitabda mənim diqqətimi ən çox çəkən Şöhlət Əfşarın öz könlü ilə söhbət bacarığı oldu.

Bəzən elə şair olur ki, özünün könül duyğularını zorla qarşısındakına bir tribun kimi qışqırmağa çalışır, sevgisini, eşqini, məhəbbətini Fərhad, Leyli, Məcnun və s. deyə haray qoparıb səsləndirmək istəyir. Bu, doğru yol deyil. Yaxşı ki, Şöhlət belə şeylərdən çox uzaqdır. O, şeirlərində ancaq öz könlü ilə söhbət etmək istəyir və buna da çox uğurla nail olur. Onun könül dili çox sakit dildir, həzin dildir. Çünkü könül piçiltini sevir və Şöhlət Əfşarın da bu şeirlərində biz o piçiltləri çox həssas şəkildə görürük. Ən müxtəlif şeirlərdəki rəngarəng məqamlar bu sarıdan oxucuların ürəyinə yatır. Çünkü şair özü demişkən, o özü də şeirlərini birinci növbədə kağıza yox, öz ürəyinə yazır. Elə "Ürəyimə yazmışam" şeirində dediyi kimi:

Bilirsənmi, sevgilim,
O gözəl, lətif adın,
Səntək əzizdir mənə.
Sanıram ki, adın da,
Özünlə bir doğulub,
Elə əkizdir sənə.
Sevərək əzbər etdim,
Gül adını, gülüm, mən.
Gecələr yuxumda da,
Adın düşməz dilimdən.

Eşqinlə saz sinəmdə,
Dəli ozan olmuşam.
Sevgilim, mən adını,
Ürəyimə yazmışam...
Adını həkk eləyib,
Yazdım ki, ürəyimə,
Nə tufan, nə zəlzələ,
Nə yağış, nə qasırğa,
Qəlbimə girə bilməz.
Adını ürəyimdən,
Bilmərrə silə bilməz.

Şöhlət Əfşarın yaratıcılığının şəbəkəsi genişdir və mövzuların əhatə dairəsi də olduqca çoxdur. Bu kitabda və bundan əvvəlki kitabda da onun poema janrına meylini görmüşdük və bu istiqamətdə onun uğur qazandığının şahidiyik. Xatırlatmaq yerinə düşər ki, şairin bu kitabından əvvəl işıq üzü görmüş "Həyat sən öyrədən deyil, müəllim" adlı poemasında yaxın keçmişimizin və müasir ictimai həyatın müxtəlif hadisə və problemlərinə, dünyada baş verən müəyyən hadisələrə poetik münasibət bildirilir. Sosial mühitin təzadalarını tənqid edən şairin fəal vətandaş mövqeyi olduqca qabarılq əks olunur. Əsərdə çağdaş Azərbaycan insanına, dövlət və vətənin taleyiñə bağlı narahatlılıqlara geniş yer verilmişdir. Şair öz müəlliminə xitabla başladığı bu poemada həyatın əsl üzünü kitablarda yazıldığından, müəllimlərin

Bu dünyyanın havasına oynama

öyrətdiklərindən daha mürəkkəb, gözlənilməz situasiyalarla dolu olduğunu və insanın daha çox öz taleyini yarib keçdiyi mürəkkəb və mücərrəd bir sistem olduğunu vurğulamışdır. Şairin bu kitaba daxil olan poemalarında da biz bu cəhəti görürük. Xüsusən "Bu dünyyanın havasına oynama" poemasında həmin mövzu yenidən diqqət öünüə gəlir və şair daha çox bu dünya ilə insanın münasibətinin, xüsusən, şəxsiyyət və social mühit probleminin ən mürəkkəb və ziddiyyətli, təzadlı məqamlarını diqqət öünüə çəkir. Poemadan bir neçə bənd diqqətinizə çatdırıram:

Dərd qəlbini neştərləyib deşsə də,
Ruhun, canın atəşlərdə bişsə də,
Sümüyünə lap oynamaq düşsə də,
Bu dünyyanın havasına oynama.

Dilə tutub, səni sehrə salsa da,
Əzizləyib ağuşuna alsa da,
Dünya sənə "Tərəkəmə" çalsada,
Bu dünyyanın havasına oynama.

Hər oyunun mizanı var, həddi var,
Oyunların şahmatı var, nərdi var,
Sinəmizdə Qarabağın dərdi var,
Bu dünyyanın havasına oynama.

Əzəldən Həvvaya Adəm oldu yar,
Odur ki, Cənnətdən bir qovuldular.
Fitnə bu dünyanın mayasında var,
Bu dünyanın havasına oynama.

Şirnidirib fitnə-felə salandır,
Hər nə versə, verdiyini alandır,
"Can-can" desə, bil ki, sənə, yalandır,
Bu dünyanın havasına oynama.

Saxtakardır, dik bax onun gözünə,
Hərcayıdır, inanma hər sözünə,
Bir şillə çək, bəlkə gələ özünə,
Bu dünyanın havasına oynama.

Sındırıb, zəncirə vurar ərləri,
Ulağın dalına bağlar nərləri,
Başbilən eləyər sərsəriləri,
Bu dünyanın havasına oynama.

Aqilin başına odu ələyər,
Haqlını bezdirib candan eləyər,
Gədani, naqisi şaha tələyər,
Bu dünyanın havasına oynama.

Əsər boyu yenilməzlik ruhu, dəyanətli olmaq və özünə güvənmə hissi bu poemanın leytmotividir və şairin burada

Bu dünyyanın havasına oynama

çox böyük uğur qazanmağını da görməkdəyik. Aşağıdakı bəndlərlə fikrimizi tamamlayaq:

Mən nə Şıx Aliyam, nə də Ələsgər,
Dərs aldım onlardan müdam, sərasər,
Sən də öyrən, ömrü eləyib hədər,
Bu dünyyanın havasına oynama.

Sən dünyaya öc almağa gəlmisən,
Kama yetib, bac almağa gəlmisən,
Eşq havası oynamağa gəlmisən,
Bu dünyyanın havasına oynama.

Tomris anan, yer-göy heyran soyuna,
Bir qıy vursan Həcər gələr hayına.
Nə əyilmə, nə bükülmə sən ona,
Bu dünyyanın havasına oynama...

Məhəbbətin boynunda hil olacaq,
Xoş niyyətin ətirli gül olacaq,
Nəğməkarın şeyda bülbül olacaq,
Bu dünyyanın havasına oynama.

Sən, şairsən, sinən körük, qəlbin nur,
Niyyətin xoş, yolun haqdır, zirvən Tur.
Nüşabətək məğrur dayan, məğrur dur!
Bu dünyyanın havasına oynama.

"Novruz sevinci" poemasında da eyni şəkildə uğurlu tərəfləri görürük. Bu poemada həm milli etnoqrafik cizgilərimizi dərindən bilən bir söz adamını görürük, həm də onun milli-mənəvi dəyərlərə və tarixi yaddaşa nə qədər həssas olduğunu, yüzilliklərdən keçib gələn bizim milli dəyərlərimizi, mənəvi dəyərlərimizi hansı böyük məhəbbətlə vəsf elədiyini və novruz bayramının bütün mərasimlərini necə gözəlliklə qələmə alındığını müşahidə edirik. Poemanın dili olduqca həyatı və anlaşıqlıdır. Misal üçün:

Səməni göyərib, bənövşə açır,
Quşlar cəh-cəh vurub bağlarda uçur,
Günəş yer üzünə al şəfəq saçır,
Sevincdən, fərəhdən üzümüz gülür,
"Novruz" gəlir, bahar gəlir, yaz gəlir.

Çəmən çiçəkləyib, çöl ətirlənib,
Lalə düymələyib, gül çətirlənib,
Göydən üstümüzə sevgi ələnib,
Bülbül sevdalanıb nəğmə oxuyur,
Güllər behişt kimi ənbər qoxuyur.

Qatar tutub asimanda durnalar,
Üzür göldə yaşılbaklı sonalar,
Vəcdə gəlib yerdə, göydə hər nə var,
Bulud nur çıloyır, bərəkət gəlir,
Canlıya, cansıza hərəkət gəlir.

Bu dünyanın havasına oynama

Çərşənbələr bir-biriylə yarışır,
Tonqal başı qız oglana qarışır,
Əl tutuşub küsülü'lər barışır,
İncikliyin hamı atır daşını,
Bacılar gözləyir öz qardaşını.

Məhlələrdə yaxşı ocaq çatdılar,
Qapılara torba, papaq atdılar,
Uşaqlar da arzu-kama çatdılar,
Atlandılar ocaq üstdən birbəbir,
Məzhəkələr oynadılar cürbəcür.

Bəzənibdi, çilənibdi Bahar qız,
Başdan-başa süslənibdi Bahar qız,
Müsk-ənbərə bələnibdi Bahar qız,
Yanaqları lalə kimi qırmızı,
Günəştək yanındı o ellər qızı.

Təşrif buyurubdu məclisə Qorqud,
Koroğlu gəlibdi əlində əmud,
Bərbid bir tərəfdə sızladırdı ud,
Bu bayramda əziz ruhlar şad oldu,
Uluların xatirəsi yad oldu.

Bütövlükdə kitabı ümumi milli ruhu son dərəcədə könül açandır. Mənə elə gəlir ki, oxucu ilə çox rahat söhbət etməyi bacaran, oxucu ilə dil tapmağı bacaran, sirdəş ol-

Şöhlət Əfşar

mağı bacaran bir kitab siz oxucuların qarşısındadır və kitabı oxuyub başa çatanda əlbəttə ki, sözü - dəyərli, ləyaqətli sözü, kamil sözü, həssas sözü dəyərləndirə bilən oxucu onun müəllifinə mütləq "çox sağ ol" deyəcək!

**Məhərrəm Qasımlı
AMEA Nizami adına Ədəbiyyat
İnstitutunun direktor müavini, professor**

*Şuşanın gözleri
yollarda qalıb...*

Ey Vətən

Mus: Zümrüd Tağıyeva

Oxuyur: Azərin

Sal qayalar, məğrur dağlar, güllü yaz,
Azərbaycan, al-əlvansan, ey Vətən!
Bir gözəlsən - höruklerin Kür-Araz,
Azərbaycan, sən canımsan, ey Vətən!

Göy-Göl - gözəl şahzadəsi göllərin,
Maral-Gölün göz yaşıdır göylərin.
Qoca Kəpəz şahididir nələrin,
Dillərdə dastan olmusan, ey Vətən!

Əshabi-Kəhf, müqəddəsdir hər daşın,
Nəqş-i-Cahan, gözəl Şuşa baş tacın,
Azix sənin tarix yaşın, yaddaşın,
Şöhrətiməsən, sən şanımsan, ey Vətən!

Bu dünyanın havasına oynamaya

Yer üzünün əzəməti Qobustan,
Çıraqqala, Qız qalası, Gülüstan.
Qızıl qanlı şəhidlərin yurdusan,
Əyilməyən vüqarımsan, ey Vətən!

Sən çağırısan, atəş ollam, od ollam,
Uğrunda can verib, cəngə atıllam,
Şəhid olub torpağına qatıllam,
Sən ruhumun sarayısan, ey Vətən!
Azərbaycan, vüqarımsan, ey Vətən!

Şuşanın gözləri yollarda qalıb (Şuşanın şikəstəsi)

Mus: Tahir Əkbər

Oxuyur: Nəzakət Teymurova

Qiraət edir: Nurəddin Mehdíxanlı

Bu gecə yuxuma girmişdi Şuşa,
Qara bir örpəyi çalmışdı başa.
Gördüm, Minarələr ağlayır qoşa,
Həsrətdən, nisgildən solub, saralıb,
Şuşanın gözləri yollarda qalıb.

İnləyirdi Xanqızının ruhu,
Ucalıb göylərə Bülbülün ahı.
Nalə çəkdi Cabbar - muğamın şahı,
İmarətlər külə dönüb, qaralıb,
Şuşanın gözləri yollarda qalıb.

Bu dünyanın havasına oynaması

Getdim səcdəsinə Molla Pənahın,
Sildim Xuramanın qanlı göz yaşın.
Nəvvab məzarından qaldırıb başın,
Hayqırıldı: - Bəs ellər harada qalıb?!
Şuşanın gözləri yollarda qalıb.

Dolandım Qalanın dördbir başına,
Üzümü-gözümü sürtdüm daşına.
Qalxdım Şış Qayanın qızey qaşına,
İztirab içində daşlar qocalıb,
Şuşanın gözləri yollarda qalıb.

Yad əllərdə nələr gəlib başına,
Ağ gəlibdi gözlərinə, qaşına.
Xarı Bülbül dönüb məzar daşına,
Fəryadı dünyani başına alıb,
Şuşanın gözləri yollarda qalıb.

Cıdır Düzü heç üzümə baxmadı,
Meydanbulaq lal dayandı, axmadı.
Bulud doldu, amma gözün sıxmadi,
Topxananın qol-qanadı qırılıb,
Şuşanın gözləri yollarda qalıb.

Viran qalib dağlar ellərə həsrət,
Şikəstə oxuyan dillərə həsrət.
Çəməndə çicəklər əllərə həsrət,
Döngələri, dolayları dərd alıb,
Şuşanın gözləri yollarda qalıb.

Fələk, nə baş-ayaq işlərin varmış?
Yolun da gözləri yolda qalarmış?!
Ayrılıq ölümdən betər olarmış,
Qəhrindən gözləri dolub, boşalıb,
Yolların gözləri yollarda qalıb,
Şuşanın gözləri yollarda qalıb.

Daşib, tükənibdi Şöhlətin səbri,
Qalxsın millətimin igidi, əri,
Ey əsgər, yağıya göstər hünəri!
Vətənin ümidi tək sənə qalıb,
Şuşanın gözləri yollarda qalıb!
Yolların gözləri yollarda qalıb!

Üçrəngli bayraqım

*Musiqisi: Teyyub Aslanov
Oxuyur: Teyyub Aslanov*

Ucalıb göylərə, bir daha enməz,
Şanlı istiqlalın məşəli sönməz.
Sənə məhəbbətim bitməz, tükənməz,
Üçrəngli Bayraqım, şöhrətim-şanım,
Mən sənə qurbanam, Azərbaycanım!

Yaşılın - Tanrının, haqqın yoludur,
Mavi - ulu Türkün polad qoludur,
Qırmızı - millətin çağdaş yoludur.
Üçrəngli Bayraqım, şöhrətim-şanım,
Mən sənə qurbanam, Azərbaycanım!

Dalğalan, Cavadın ruhu oyansın,
Müşfiqin can evi nura boyansın,
Cavidin arzusu məşəltək yansın.
Üçrəngli Bayraqım, şöhrətim-şanım,
Mən sənə qurbanam, Azərbaycanım!

Sənə laylay çalır mavi Xəzərim,
Eşqinlə kükrəyir Arazım-Kürüm,
Sən, ey Məkkəm, qibləm, müqəddəs pirim,
Üçrəngli Bayraqım, şöhrətim-şanım.
Mən sənə qurbanam, Azərbaycanım!

Əbədiyyət aldın Ulu Heydərdən,
Yazıldın tarixə başdan, yenidən.
Qovuşdun millətə, fəxr etdi Vətən!
Üçrəngli Bayraqım, şöhrətim-şanım,
Mən sənə qurbanam, Azərbaycanım!

Qızıl qanla xınalandı Xocalı

Xəyanətlə düşdü mühasirəyə,
Bir gələn olmadı kimsə köməyə.
"İvan" a satıldı "başbilən" yiye,
Yalanlarla oyalandı Xocalı.

Moskvadan "yan"lara dil verdilər,
Gizli, aşkar düşmənə əl verdilər.
Hiylə qurub Əlifi öldürdülər,
Kürəyindən yaralandı Xocalı.

Gecə ikən dördbir yanın sardılar,
Tanklar ilə divarları yardımalar.
Xanə-xanə evlərə od vurdular,
Alov-alov yandı, yandı Xocalı.

Güllə-boran oldu məsum insanlar,
Əsir düşdü uşaq, qoca, qadınlar,
Naçar, əli yalın şəhid oldular.
Talan olub yağmalandı Xocalı.

Çoxu şikəst oldu, tutuldu dili,
Kiminin gözü yox, kiminin əli.
Kimi qırıldılar külli-külfətli,
İnləyən, zarıncı candı Xocalı.

Ağıl dərk etmirdi göz görənləri,
Titrətdi nalələr göyləri, yeri.
Qurbanlıq etdilər bütün şəhəri,
Qızıl qanla xınalandı Xocalı.

O səhnəni görməyənlər nə bilər,
Bələklərdə süngüləndi körpələr.
Al qana boyandı dağlar, dərələr,
Ürəyindən paralandı Xocalı.

Vəhşilik görməyib dünya bu sayaq,
Kəsilibdir başlar, doğranıb ayaq.
Kərbəlaya döndü bu qanlı torpaq,
Məhşərin gəldiyin sandı Xocalı.

Qarabağın sitəmi çox, dərdi çox,
Vətənin köksünə vurulubdur ox,
Falçı düyüñ vurub, aça bilən yox.
Haqdan haqq diləyir indi Xocalı.

Bu dünyanın havasına oynaması

Şöhlət pərişandır, ürəyi yara,
Millətin yanında üzümüz qara.
Biz hara gedirik, söyləyin, hara?!
Baxın, xəritədə qandı Xocalı!

Hani Qarabağın işvəsi, nazı?
Nə qədər gözləsin darda Xanqızı?
Niyə dərd içində qan ağlasın, qan,
Sadıqcanın tarı, Şəmşirin sazı?!

Qisasa çağırır səni Qarabağ,
Hayqır, Vətən oğlu, qalx, Vətən oğlu!
Çək Misri qılınçı Koroğlu kimi,
Düşmənin başına çax, Vətən oğlu!

Qoyma yerdə qalsın, şəhid qanını,
Ey əsgər, millətin ümidi sənsən!
Vətənin qəlbindən sil qübarını,
Ucalt bayrağını Xocalıda sən!

26.02.2012

Solan şairəm

Sorma əhvalımı, nə deyim sənə,
Qüssədən, kədərdən kalan şairəm.
Piri, məscidləri əsir, viranə,
Qəlbində min dərdi olan şairəm.

Ürəyim nisgilli, başım bəlalı,
Qalmışam sərgərdan, eldən aralı.
Qaysağı qan verən Araz yaralı,
Təbrizi o tayda qalan şairəm.

Hani Çalbayırıım, hani Bərk Dərə,
Güzərim düşərmi bir də o yerə?
Şuşa həsrətilə gündə min kərə,
Buludtək kövrəlib dolan şairəm.

Param-parça paralandı Vətənim,
Kürəyindən yaralandı Vətənim,
Yalanlarla oyalandı Vətənim,
Barı-barxanası talan şairəm.

Bu dünyanın havasına oynamaya

Xəyalım, fikirim çəkilib dara,
Açılmır düyünum, düşmüşəm tora.
Boylanıram gecə-gündüz dağlara,
Hicrandan saralıb solan şairəm.

Vətənimdə didərginəm, köçkünəm,
Qarabağ dərdilə dağlanıb sinəm.
Şöhlətəm, çarəsiz o xəstə mənəm,
Diriykən qəhrindən ölü şairəm.

09.11.2011

Tərki-Vətən olmuşam

Ürəyim yaradır, yara, ay ellər,
Vətənimdə tərki-Vətən olmuşam.
Arada nə Nil var, nə qanlı Araz,
Vətəndə Vətənə həsrət qalmışam.

Əlimi uzatsam çatar Şuşaya,
Həsrətli gözlərim yolda qalıbdı.
Bu çərxi-dövranın fitnə-felindən,
Ayağım buxovsuz buxovlanıbdı.

Yol çəkməkdən qan gəlibdi gözümə,
Gecə-gündüz hey anıram dağları.
Nağıl qurub ovuduram özümü,
Xəyalımda dolanıram dağları.

Bulud enir, dolu gəlir üstümə,
Dağ döşündə sığınırıam kahaya.
Göy gurlayır, ildirimlər şaxıyır,
Kürəyimi söykəyirəm qayaya.

Bu dünyanın havasına oynamaya

Qıjıltısı gəlir qulaqlarımı,
Selə dönüb Həkəridə coşuram.
Gözlərimdə canlandırıb yolları,
At belində Dəlidağdan aşıram.

Ürəyim yaratdır, yara, ay ellər,
Vətənimdə tərki-Vətən olmuşam.
Arada nə Nil var, nə qanlı Araz,
Vətəndə Vətənə həsrət qalmışam.

Hara getdi maralımız?

*Turşsu olsun oylağımız,
Gözəl Şuşa yaylağımız,
Sən olaydın qonağımız,
Qarabağın maralı.*

Xalq mahnısı

Hanı Turş-Su oylağımız?
Hanı Şuşa yaylağımız?
Niyə itdi növrağımız?
Hara getdi maralımız?

Əlim yetmir Qırqxızıma,
Cənnət İsapulağına.
Ağlama, könül, ağlama,
Qara geydi maralımız.

Vurulubdur kürəyindən,
Qan süzülür ürəyindən,
Şöhlət Əfşar olur dərddən,
Yara yedi maralımız!

Bakı, 12 Yanvar 2008

Toxunma

Söz açıb dağlardan sökmə bağırimı,
Toxunma sən Allah, yaralarıma.
Köz basıb qəlbimə inlətmə məni,
Toxunma sən Allah, yaralarıma.

Həsrətəm yaylaqda çiçəkli yaza,
Dərdimi tökürem mizraba, saza.
Göz yaşam sel olub dönüb Araza,
Toxunma sən Allah, yaralarıma.

Qarabağsız suya həsrət bir çayam,
Göyləri bələyən naləyəm, aham.
Ürəyindən yaralanmış ahuyam,
Toxunma sən Allah, yaralarıma.

Şöhlətəm, qaralıb ocağım, odum,
Üz tutub dərgaha min kərə sordum -
Allahım, mən niyə şair olurdum?
Toxunma sən Allah, yaralarıma.

Məzar daşları

Yenə xeyallarım pərvaz eylədi,
Uçdu Qarabağa - əsir diyara.
Ziyarət elədim mən gorgahları,
Gördüm, min yerindən vurulub yara.

Göylər dərd içində tutqun, kədərli,
Ağlayan buludlar ağı deyirdi.
Havalar sazaqlı, acı, zəhərli,
Qəbirlər inləyib dad eyləyirdi.

Ah-naləsi bürüyübüdü dünyani,
Qan verirdi İmarətin yarası.
"Qarağacı" göyüm-göyüm göynəyir,
Qovuşubdu kürəyinin arası.

Bir-bir qəbirlərə əlimi sürtdüm,
Dolub qeyzləndi məzar daşları.
Qanlı yaraların torpaqla örtdüm,
Həsrət eləyibdi bezar daşları.

Bu dünyanın havasına oynama

Ayrılıqdan zara gəlib Qarabağ,
Şad günü, yas günü bilinmir elin.
Çekilib Vətənin sinəsinə dağ,
Gözləri kor olub çərxi-fələyin.

Ruhlar intizada, əsir qalıbdı,
Saqlar pərən-pərən, köçkün, didərgin.
Şöhlətin köksünə dağ basılıbdı,
İşİ ahi-zardır, nalədir hər gün.

Darıxıb

Dostum Qurban Bayrama xitab

Gəl, gedək yaylağa, ay Qurban Bayram,
Başı bəyaz qarlı dağlar darıxıb.
Qövr edib göynəyir, qan verir yaram,
Ötən xatırələr, çağlar darıxıb.

Görən Kirsə yenə duman çökübmü?
Mələşirmi meşəsində əliklər?
Bahar ətirləyib, sığal çəkibmi,
Açılıbmı çəmənində çiçəklər?

Keçək dərələrdən, aşaq gədikdən,
Çıxıb zirvələrdən göyə boyhanaq.
Lilpar dolça ilə içək suyundan,
Turş-Suda bir gecə biz qonaq qalaq.

Uzanıb dincələk dağ yamacında,
Döşəyimiz olsun yaşıl biçənək.
Yorğanımız qönçə güllər, çiçəklər,
Uçuşsun dörd yanda xallı kəpənək.

Bu dünyanın havasına oynama

Ötək "Yeddiqat"dan qalxaq Laçına,
Süfrə açaq çayın Xoçaz tayında.
Düşüb ayaqyalın gəzək çay boyu,
Çimək Həkərinin büssür suyunda.

Dinlə nağılımı, ay Qurban Bayram,
Gör, Şöhlət nə günə, nə hala qalıb.
Əlimiz yetməyir dağlara, qardaş,
Gümanım bir quru xəyala qalıb.

Gəl, gedək yaylağa, ay Qurban Bayram,
Başı bəyaz qarlı dağlar darıxıb.
Qövr edib göynəyir, qan verir yaram,
Ötən xatirələr, çağlar darıxıb.

Oxuma, bülbül!

Onsuz da boğullam dərdin əlində,
Belə dərdli-dərdli oxuma, bülbül!
Ürək pərişandı qəmin əlində,
Belə dərdli-dərdli oxuma, bülbül!

Qaçqınam, köckünəm öz Vətənimdə,
Dərd ilana dönüb gəzir içimdə,
Qalmayıb taqətim, itib gücüm də,
Belə dərdli-dərdli oxuma, bülbül!

Nədən hüzün çöküb gözəl səsinə?
Ah-nalə etməkdə söylə, qəsdin nə?
Bir dərd də gətirmə dərdim üstünə,
Belə dərdli-dərdli oxuma, bülbül!

Yoxsa bir xəbər var Xarı Bülbüldən,
Bəlkə səda gəlib Çormandan, Kirsənən,
Niyə zariyırsan dan söküləndən?
Belə dərdli-dərdli oxuma, bülbül!

Bu dünyanın havasına oynamaya

İşim ahi-zardır, günlərim qara,
Həsrət varlığımı çəkibdi dara,
Vurma ürəyimə sən də bir yara,
Belə dərdli-dərdli oxuma, bülbül!

Oxuma, Súcayət oyanar birdən,
Bəhmən məzarından qovzalar birdən,
Amandır, ürəyim dayanar birdən,
Belə dərdli-dərdli oxuma, bülbül!

Budağında yanmış gülə dönmüşəm,
Göz yaşamı çay olub, Nilə dönmüşəm.
Şöhlətəm, yanıram, külə dönmüşəm,
Belə dərdli-dərdli oxuma, bülbül!

17 fevral 2008

Kimim qalıbdı

Fəsillər qarışıb duyğularımda,
Bilmirəm ömrümün harasındayam.
Hər gün Əzraillə döyüşdəyəm mən,
Həyatla ölümün arasındıyam.

Dəvətsiz qonaqdır kədər qəlbimə,
Hüznülər əl çəkmir yaxamdan mənim.
Sükut hakim olub bülbül dilimə,
Sanki dəryalarda qərq olub gəmim.

Karvanlı yollarda kimim qalıbdı,
Nədəndir, yol çəkir yenə gözlərim?
Tarımda bir qırıq simim qalıbdı,
Naləyə bələniib mənim sözlərim.

Şöhlətin qübarı Vətən dərdidir,
Qarabağsız ömür, ömür sayılmaz.
Dözmür bu nisgilə şair ürəyi,
Kəbəsiz Məkkədə ziyarət olmaz.

Pərən-pərən

Allahım, nədəndir, bu bəla bitməz?
Əsir qara ruzgar, yel pərən-pərən.
Elat yaylaqlara daha köç etməz,
Pozulub növraqı, el pərən-pərən.

Həsrətdən, nisgildən, üzüm gülməyir,
Sinəm yara, dərdə dözə bilməyir.
Ha köklərəm, saz ahəngə gəlməyir,
Qırılıb mizrabı, tel pərən-pərən.

Şöhlət qanadından yaralı bir quş,
Şuşada, Laçında yurd salıb bayquş,
Köçüb nazlı kəklik, yuvası bom-bos,
Oxumur bülbüllər, gül pərən-pərən.

Oxuma, qardaş

Oxumaq istəsən əgər "Segah"¹,
Gərək Qarabağda doğulasan, bil.
Hər oxuyan quşa bülbül deməzlər,
Bülbüllər ötməsə açmaz bağda gül.

Şuşadan, Cıdirdan keçməmisənsə,
İsabulağından içməmisənsə,
Xanın tilsiminə düşməmisənsə,
Oxuma "Segah"¹, oxuma, qardaş.

Bilməsən nə deyir bal dadan dili,
Şair Natəvanın dərdli qəzəli,
Əlinlə dərməsən Xarıbülbülü,
Oxuma "Segah"¹, oxuma, qardaş.

Dinləyib Yaqubu Ağcabədidə,
Xəyalalı dalmasan Kürün səsində,
Şamtək əriməsən zümzüməsində,
Oxuma "Segah"¹, oxuma, qardaş.

Bu dünyanın havasına oynama

Ağdamda beşikdə yatmamısansa,
Kötəlin suyundan dadmamısansa,
Qədirin odunda yanmamısansa,
Oxuma "Segah"¹, oxuma, qardaş.

Bələnməsən Xocalının ahına,
Boyanmasan şəhidlərin qanına,
Toxunma qan verən yaralarına!
Oxuma "Segah"¹, oxuma, qardaş.

Vaqifə könlünü verməsən burda,
Qurbanın naləsin duymasan tarda,
Unutsan Şöhləti sən Qarabağda,
Oxuma "Segah"¹, oxuma, qardaş.

BAYATILAR

Əzizim sizdə qaldı,
Dəsmalım sizdə qaldı,
Qəlbim Türkman elində,
Canım Təbrizdə qaldı.

Əzizim dərd yandırır,
Sızladır, bərk yandırır,
Görmüşük su söndürər,
Araz bizi yandırır.

Əzizinəm yaralı,
Sonam göldə yaralı,
Ayırdılar Təbrizi,
Türkman qaldı aralı.

Əzizinəm de ağrı,
Hönkür, ağla, de ağrı,
Ellərə həsrət qalıb
Salvartının yaylağı.

Bu dünyanın havasına oynaması

Əzizinəm "ninni"si,
"Türkü"sü, həm "ninni"si,
Öldümü Türkman qızı,
Kəsilibdi "ninni"si?!

Əzizinəm qalası,
Yoxdur dağın lalası,
"Təbriz", "Təbriz" deyirdik,
Hanı Şuşa qalası?

Əzizim eldən getdi,
Ölənlər eldən getdi,
Təbriz o tayda qaldı,
Göyçə də əldən getdi.

Əzizim halət eylər,
Əcəl min halət eylər,
Məni çatdır Şuşaya,
Əzrail qələt eylər.

Əzizinəm qaradı,
Ömrüm, günüm qaradı,
Şuşa, Laçın deməkdən,
Dilim para-paradı.

Əzizim yaralıyam,
Köksümdən yaralıyam,
Fələyin çarxı dönsün,
Dağlardan aralıyam.

Əzizim Qarabağı,
Dərd sarıb Qarabağı,
Qorxuram ölüb gedəm,
Görməyəm Qarabağı.

10 iyun 2007

Nadir Şah Əfşar

08 may 1992-ci il tarixdə Azərbaycanı acı xəbər sarsıldı. Qarabağın tacı, qürur qalamız Şuşa şəhəri ermənilər tərəfindən işğal olundu Vaqifin, Mir Möh-sün Nəvvabın, Natəvanın, Cabbarın, Üzeyirin, Bülbü-lün ruhları nalə çəkdilər

Bir mərd igid idin, Şahən-Şah oldun,
Ucaldın Günəşə, Nadir Şah Əfşar.
Qarı düşmənləri lərzəyə saldın,
Döyüsdən-döyüşə, Nadir Şah Əfşar!

İmperiya qurdun - bir yanı Bəsrə,
Bir yanı Uzaq Çin, bir yan Türküstan.
Həkk etdin adını hər gələn əsrə,
Qarşında diz çökdü qoca Hindistan!

Endi ayağına hər qaya, hər dağ,
Atını Arala sürüüb suvardın.
Basdın yağıların sinəsinə dağ,
Təbrizdən tərpənib Körfəzə vardın!

Eys-işrət içində həyat sürmədin,
Qalalar fəth edib, sərhədlər aşdın.
Sən Vətən eşqilə əlində qılınc,
Bir tarix yaratdın, tarix yaşadın.

Xain qəsbikara vermədin aman,
Vətən torpağından atıb küründün.
Namərdi min kərə dirədin dara,
Neçə xaqanları yıxıb sürüdüń!

Bütöv Azərbaycan qurub yaratdırın,
Bu yolda canını, qanını verdin.
Sünnü, şıəliyə son olsun deyib,
Biz eyni bədənik, bir ürək dedin.

Bu dünyanın havasına oynama

Səni anlamadı cılız beyinlər,
İçini yedilər tac hərisləri...
Vətənlə, millətlə öyünməyənlər,
Tarix əfv eləməz siz "varisləri"!

Gözünü dünyaya yumduğun andan,
Xəyanət başladı xalqa, ölkəyə.
Məşriqdən-Məqribə bir Azərbaycan,
Bölgündü xanlığa, kiçik bəyliyə.

Kiçik xan oldular, balaca bəylər,
Dərbənddən Təbrizə şaqqaladılar.
Vətən bölgündükə lap kiçildilər,
İtdi şan-şöhrət də, naçar qaldılar.

Durmadan döyüsdün otuz yeddi il,
Böyüdü Vətənin sərhəddi hər il,
İndi sərhəddimiz Sən qoyan deyil,
Hardasan, hardasan, Nadir Şah Əfşar?!

Düşmən yurdumuza hər gün daş atır,
Binamus, bişərəf murada çatır,
Aslan yuvasında çaqqallar yatır,
Hardasan, hardasan, Nadir Şah Əfşar?!

Vətən param-parça, ürəklər zədən,
Alıb ayırdılar Təbrizi bizdən,
Şuşa əsir düşdü daş səbrimizdən,
Hardasan, hardasan, Nadir Şah Əfşar?!

Göyçə qara geyib, Qarabağ darda,
Düşmən el uzadıb dörd yandan yurda,
Bəsdir tikə olduq biz acgöz qurda!
Hardasan, hardasan, Nadir Şah Əfşar?!

Qalx, yandır yenə də məşəlimizi,
Gəl, al qəsbikarın əlindən bizi -
Silinsin Vətəndən düşmənin izi!
Hardasan, hardasan, Nadir Şah Əfşar?!

10 may 1992

Sükutdan asılmışam

Gecə yarı, sükunət, hücrəmdə tək qalmışam,
Dərd əlindən məhkumtək sükutdan asılmışam.
Fikirlər dəryasında təlatümlü, dalğınam,
Kimsə yox, bir sahilsiz burulğanda bayğınam.
Bənzəyirəm səhrada susuz, yorğun dəvəyə,
Ayaq tutub yalanlar, nəyə inanım, nəyə?!
Fasiqlər hökm eləyir, atıb imanı, dini,
Hey çəkirəm dünyanın, insanlığın dərdini.
Günahsız qanlar axır, çatan yoxdur köməyə,
Adam özü utanır - “mən insanam!” - deməyə.
O Xatın, Xirosima, Xocalı faciəsi,
Ərşि-ğürşü yandırır çeçenlərin naləsi.
Fələstin od içində, kəsilmir fəryad səsi,
Öldürür körpələri yəhudinin gülləsi.
Döyüşə bax, ay Allah, görünməmiş möcüzə!
Sapandla tanklar gəlir döyüslərdə üz-üzə.
İraq fəryad eləyir, ərəblər səksəkədə,
Bilən yoxdur haqq harda; insanlar mərəkədə.

Əfqanıstan xaraba, insanlıq unudulub,
Yazılıq xalqın taleyi əllərdə oyun olub.
Kəşmirə "dur!" deyən yox, silahlar düşür işə,
Qurulmuş dinamittək hər anı bir əndişə.
Hindistanla Pakistan yaralı aslan kimi
Dayanıblar göz-gözə, məhv edəcək kim-kimi?!
O gecə acı terror vurdı əkiz qülləni,
Nadanlıq insanlığa tuşlamışdı gülləni.
Görəsən, bu fitvalar gəldi hansı əbləhdən?!
Hələ o vahimələr çıxmayıb ürəklərdən.
Amerika-super güc sakitlik tapa bilmir,
Min oyuna əl atır, siyasətin dəyişmir.
Salıbdır insanları bir-birinin canına,
Liviyanı, Misiri bələyib öz qanına.
Min fənd ilə bu fasiq, hiylə qurub indi də,
Qıçayıbdır dişini Suriyaya, ?rana.
Növbəti gedişinin hədəfi bəlli deyil,
Yenə hansı dövləti salacaqdır oyuna?
Kabusu bürüyüblər yeri, göyü, dünyani,
Yoxa çıxıb ədalət, itib haqqın mızanı.

Bu dünyanın havasına oynaması

"Ağ ölüm" xərçəng kimi bürüyübdür bəşəri,
Hər kəs biri-birinə atır böhtanı, şəri.
Bəs hanı o insanlıq, hanı o haqq, ədalət?
Belə buyurmuşdumu Musa, İsa, Məhəmməd?!
Bil, haqdır "Zəbur", "Tövrat", "İncil", "Qurani-Kərim",
Ayələrdə deyilir: dost olun, edin rəhm!
Vida xütbəsində də demədimi Məhəmməd:
- Hamı Adəm övladı, yoxdur fərqli bir cəhət!
Axı bu həqiqəti bildiyi halda insan,
Niyə belə zalımdır, qan tökür dayanmadan?!
Anlamaq çox çətindir insanların işlərin,
Gələcəyin unudub, hamı axır-məhşərin!
Heç kəs unutmasın ki, haqq-qiyamət gələcək,
Sıratdan keçmək üçün hamı cavab verəcək.
Onda açılacaqdır əməllərin dəftəri,
İnanmayan bu haqqı nadandır, ya sərsəri.
Zəqqum suyu içirdib, odlara atacaqlar,
Cəhənnəm dəhşətindən nicat tapmayacaqlar.
Onda gecdir Allaha əfv üçün yalvarmağa,
Düşünməsin müşriklər onu pulla almağa.

Qatillər, allahsızlar düşməsinlər gümana,
İman əmələ bağlı, tövbə gərəkdir ona.
Bənzəyirəm səhrada susuz, yorğun dəvəyə,
Ayaq tutub yalanlar, nəyə inanım, nəyə?!
Fasiqlər hökm eləyir, atıb imanı, dini,
Hey çəkirəm dünyanın, insanlığın dərdini.
Gecə yarı, sükunət, hücrəmdə tək qalmışam,
Dərd əlindən məhkumtək sükutdan asılmışam.

Ölürəm yaylağa getməkdən ötrü (poema)

Bibim oğlu (bizlərdə mamoğlu da deyilir) Mirzə büütünlüklə uşaqlığını, gəncliyini, ərgənliyini və orta yaşı ömrənүү indi erməni tapdağında qalan yaylaqlarımızda keçirib. Mirzə şair ruhlu, sözə bağlı bir hal əhlidir. Bir gün onunla yaylaqlarımızda keçirdiyimiz illəri, köç əhvalatlarını xatırladıq. Mirzə göz yaşlarını tuta bilmədi...

1

Ay Mirzə, yəhərlə sən tez atları,
Ölürəm yaylağa getməkdən ötrü.
Yüyən vur köhlənə, bərk çək tafqırı,
Ölürəm yaylağa getməkdən ötrü.

2

Yapıncını bağla atın tərkinə,
Göy qovuşar, dolu yağar, sel olar.
Götür aynalını, bağla qatarı,
Yol işidir, fitnə-fəsad, fel olar.

3

Unutma xurcunu, həm dəstərxanı,
Pendir, lavaş götür yolda yeyərik.
Qıl sicim də götür sən, ay mamoğlu,
Düşəndə atları hörükleyərik.

4

Keçək Şahtəpədən, Pirağbulaqdan,
Qozluda dostlarla bir az şənlənək.
Adlayıb Ağdamı, Əhmədavarı,
Qarağacdan Xocalıya yellənək.

5

Salam verib Əsgərana, Xankəndə,
Ağakörpüsündə bir nəfəs dərək.
Malibəybulağın gözündən içib,
Qara kölgəlikdə yataq, dincələk.

6

Dan üzü atlanaq Şuşaya sarı,
Dolayında köhlənləri tərlədək.
Gün batanda çatıb Cıdır Düzünə,
Yeyib-içib, şənlik edək sübhədək.

Bu dünyanın havasına oynama

7

Gəlsin çalğıçılar kamanla, sazla,
Səxavət ün salsın Cıdır Düzünə.
Tacir cəh-cəh vursun şirin avazla,
Yayılsın sədası göyün üzünə.

8

İsabulağınə enək Yarmadan,
Doyunca suyundan içib məst olaq.
Bir gün oğurlayaq qoca fələkdən,
Meşənin qoynunda xəyala dalaq.

9

Qoy, oxusun Xan "Şuşanın dağları...",
Dinləyib səsini feyziyab olaq.
Coşub dilləndirsin zildə "Şahnaz"¹,
Ürək nəşələnsin, dincəlsin qulaq.

10

Atlanaq oradan Saksıbulağa,
Qayalar üstündə biz süfrə açaq.
Yağlı qabırğanı çəkək şişlərə,
Gözləyək, közünü salınca ocaq.

11

Məclisi kökləyək sabaha kimi,
Alışsin "Kərəmi" sazin simində.
"Sarı gəlin" ürəkləri dağlasın,
Yasti balabanın qəmlı səsində.

12

Dönək Zarılında nalbənd yanına,
Yadigar dəyişsin köhnə nalları.
"Əlibulağı"ndan üzü yuxarı,
Çünki sərt olacaq yaylaq yolları.

13

Seyirdək atları gözəl Turşsuya,
Çəkək köksümüzə Kirsin havasın.
Durub zirvələrdən tamaşaşına,
Seyr edək Çormanın gümüş səmasın.

14

Keçək "Yeddiqatı", ötək "Dəlmə"dən,
Suvaraq atları biz Həkəridə.
Gecə qonaq qalaq şəhri-Laçında,
Burda bal dadıyır quru çörək də.

Bu dünyanın havasına oynama

15

Xoçazdan, Mişnidən, həm Alxaslıdan,
Keçək bir dilimə yaylağa qədər.
Gəzək çəmənləri, çalmalıqları,
Topla, qəntəpərin çicəyini dər.

16

Yol alaq Çalbayır yaylaqlarına,
Ziyarət eyləyək Fərməş-Təpəni.
Eyyazallar bulağından su içib,
Ayı-Qalağında gəzək dərəni.

17

Gəldik Çalbayıra, gözümüz aydın,
Gözləyir obalar bizi nə vaxtdan.
Baş yaylağa köçməliyik buradan,
Gərək yola düşək sökülməmiş dan.

18

Qoyun, dəvələrin cihazlarını,
Üstünə məxmərdən döşək də salın.
Qundaqlı gəlinlər minsin dəvəyə,
Köç boyu üstündə göz-qulaq olun.

19

Ağbirçəklər, ixtiyarlar, ahıllar,
Süvar olsun yorğa gedən atlara.
Durun qulluğunda onların hər an,
Sərasər baş çəkin, verməyin ara.

20

Dəvələrin zinqirovun bağlayın,
Sarvan tutsun ovsarının ipini.
Gərdən çəkib yol aldıqca dəvələr,
Zinqirovlar çalsın "Zəngi-üstü" nü.

21

Fərməsi yükləyək qara öküzə,
Örkənlə belini möhkəm sarıyaq.
Çubuğu aşırıq sarı madyana,
Ləngimə, qabağa düşək bir ayaq.

22

Köçün arxasında gəlsin qoyunlar,
Ala keçi çəksin sürüünün başın.
Səslə çobanları, qoy cəld olsunlar,
Gün çırtmamış keçək Əyrinin qaşın.

Bu dünyanın havasına oynama

23

Bərk Dərədə bir az ayaq saxlayaq,
Çay qırığı atlar otlasın gərək.
Enib "Qaranlığ"ın ormanlığına,
Qara qarağatın nübarın dərək.

24

Gəzək Qulalını, Xanımdərəsin,
Lilparbulağının gözündən içək.
Sürüb köçümüzü axşam düşməmiş,
Qurdun bərəsindən salamat keçək.

25

Su tökün başına yorğun öküzün,
Qoyma dizin atıb uzansın yerə.
Ayiq-sayıq olsun köçü sürənlər,
Yaxşı tutsun öz işini qoy hərə.

26

Yaylaq düşərgəmiz olsun Üctəpə,
Alaçıqlar qosha-qosha yayılsın.
Şinqırığa çıxsın ərgən cavanlar,
Qıyxırığı dağa-daşa yayılsın.

27

Kömürü maşayla atın odluğa,
Qoyun badgirini, kömür od alsın.
Çayniki dəmləyin dəmkeş üstündə,
Simavar ahəstə kamança çalsın.

28

Gecənin ayazı üşütsün bizi,
Bürünək yorğana döşək üstündə.
Dan üzü kövrəlib, şehlənsin çəmən,
Tezdən ayaqyalın gəzək üstündə.

29

Səhər-səhər ləmidəki təknədən,
Dərək qırçın-qırçın sarı qaymağı.
Balı boşqablara şan-şan doğrayıb,
Dürməyə bükəyin pendirlə yağı.

30

Hörükdə ayğırlar əl-ələ qalxsın,
Finxırıb, kişnəyib coşa gəlsinlər.
Nəriltisi səda salsın daqlara,
Ağmaya dəvələr qoşa gəlsinlər.

Bu dünyanın havasına oynama

31

Qız-gəlinlər yoğursunlar xəmiri,
Yaysınlar oxlovla nazik yuxarı.
Sac üstündə bişirsinlər lavaşı,
Söylə görüm, bu nemətə tay hanı?

32

İməcilik olsun hər gün bir evdə,
Əlcim eləsinlər yunu daraqda.
İyə vurub əyirsinlər cəhrədə,
Kələfləyib sarısınlar yumaqda.

33

Qoyun sürüləri yalamaq üçün,
Daş dibəkdə duz əzsirlər qız, gəlin.
Tanrı qoy artırsın bərəkətini,
Növraqı gül açsın obanın, elin.

34

Cəm olsun bir yerə qohumlar, dostlar,
Sarıbulağında bir büsat quraq.
Çəkək ləzzətini göy yaylaqların,
Gəlin-Qayasının seyrinə varaq.

35

Ceyranbulağına hər axşam-səhər,
Səhəngli qız-gəlin naz ilə gəlsin.
Bir atlı yollayaq biz Ağdabana,
Ustad dədə Şəmsir saz ilə gəlsin.

36

Enək İsti-Suya, qoy, gəlsin Qəmkeş,
Sinəsində sazı meydan sulasın.
Gəlsin Vətənoğlu, Əli, Sütayət,
Abbas qəlbimizdə ocaq qalasın.

37

Kamallıdan gəlsin meyvə satanlar,
Əriyi, gilası, hər nə desən var.
Ağzı sulandırar gömgöy alçalar,
Gəlin yanağıdır xallı almalar.

38

Gəlsin Aşıq Bəylər Şəlvə kəndindən,
Gecə sübhə kimi dastan söyləsin.
Sazı sinəsində qızı Qənirə,
Qocanı, cavanı heyran eyləsin.

Bu dünyanın havasına oynaması

39

Mamoğlu, necoldu o gözəl növraq?
Niyə həsrət qaldıq biz yaylaqlara?
Əlacımız qalıb xəyallar quraq,
Bizi qara tale aparır hara?

40

Ay Mirzə, yəhərlə sən tez atları,
Ölürəm yaylağa getməkdən ötrü.
Yüyən vur köhlənə, bərk çək tafqırı,
Ölürəm yaylağa getməkdən ötrü.

41

Hicrandan, həsrətdən, acı nisgildən,
Gözümdən qan-yaşlar süzülür dən-dən.
Şöhlət ozan olub dərdin əlindən,
Ölürəm yaylağa getməkdən ötrü!

*Azərbaycan -
gözəl diyar*

*fəsillər,
tablolar*

AĞCABƏDİM

Ətəyi Kür, başı dağlar,
Sinəsində Qar-qar çağlar.
Gül-çiçəkli bağça-bağlar,
Bir aləmdir Ağcabədim.

Çox qədimdir kurqanları,
Dəvə yolu, karvanları,
Pənah Xanı, xaqanları,
Tariximdir Ağcabədim.

El-obanın yoxdur sayı,
Hər tayfanın kökü, soyu,
Xan Oğuzlar, Avşar boyu,
Öz elimdır Ağcabədim.

O, sözlərdən qala qurdu,
Gövhər düzdü, naxış vurdu,
Füzulinin ana yurdu,
Təntənəmdir Ağcabədim.

Bu dünyanın havasına oynamaya

Qoca Şərqiñ heyrət səsi,
Operası, hər bəstəsi,
Üzeyirin əfsanəsi,
Möcüzəmdir Ağcabədim.

Söz yaratdı Tanrı əzəl,
Bəzəyidir şeir, qəzəl,
Zülfünün "Segah"ı gözəl,
Zildir, bəmdir Ağcabədim.

Mütəllimin gül nəfəsi,
Yaqubumun şaqraq səsi,
Sahibənin zənguləsi,
Gur səsimdir Ağcabədim.

Hər sədası havacatdır,
Tar-kamanlı xoş ovqatdır,
Şikəstədir, muğamatdır,
Sarı simdir Ağcabədim.

Həmidənin eli, yurdu,
Kəhrizlidə büsat qurdu,
Qarabağda bir ad qoydu,
Fəxarətdir Ağcabədim.

Şəfalıdır burda sular,
Müqəddəsdir haqq ocaqlar,
Bəhram, Bəhman nur ağalar,
Bir hikmətdir Ağcabədim.

Dastan oldu qəhrəmanlar,
Namiq, Sadıq, həm Etibar -
Türk qeyrətli, Türk oğullar!
Şan-şöhrətdir Ağcabədim!

Qırçın axan irmaqları,
Tükənməz "Ağ-göl"ün varı,
Ləl-cəvahir torpaqları,
Bərəkətdir Ağcabədim.

Bu dünyanın havasına oynamaya

Bəhrəli meyvə bağları,
Bardan əyir budaqları,
Alması, heyvası, narı,
Naz-nemətdir Ağcabədim.

Yeni həyat, yeni növraqı,
Xoşbəxt keçir, günləri ağ,
Süfrəsi bol, damağı çağ,
Səxavətdir Ağcabədim.

Çıraqbandır gecələri,
Şəfəq saçır səhərləri,
Al-əlvandır küçələri,
Əzəmətdir Ağcabədim.

Seyrəngahdır başdan-başa,
Xan çinarlar bir tamaşa,
Şöhlət Əfsar gəlir coşa,
Bir cənnətdir Ağcabədim!

13 iyun 2010

Göy-Göldə payız ahəngi

Payızda Göy-Gölün dörd yanı əlvan,
Meşənin örpəyi qızılı, sarı.
Xarlayıb cir armud, əyir budağı,
Sulanıb əzgilin tazə nübarı.

Dəyişir Murovun hali-əhvalı,
Dağlarda başlayıb payız toyunu.
Göyün gurultusu zurna-qavalı,
Təbiət leysandan alır payını.

Gah duman bürüyür yolu, dərəni,
Gah da ki, sürünb zirvəyə qalxır.
Qarışıb çaxnaşır, qovuşur göylər,
Kəpəzin başında şimşəklər çaxır.

Köç edib bülbüllər öz yuvasından,
Vida nəğməsini oxuyur quşlar.
Murovun ayazı enib dərəyə,
Soyuyub torpaq da, soyuyub daşlar.

Bu dünyanın havasına oynamaya

Maral oğrun-oğrun aşır gədikdən,
Gözü səksəkədə, ormanda otlar.
Bir ovçu gülləsi açılsa qəfil,
Körpə əliklərin ürəyi çatlar.

Həsrət aşıqlərtək, Toğanalıda,
Ağsu, Kürəkçaya qovuşub axır.
Həzin laylasından sevdalı çayın,
Buludlar kövrəlib gözünü sıxır.

Ecazdan heyrətə düşüb gözlərim,
İlahi tablodur meşənin rəngi.
Vəsfinə acizdir dilim, sözlərim,
Bir özgə aləmdir payız ahəngi.

Toğanalı, "Cənnət-məkan" istirahət evi.

11 oktyabr 2010

Cəngi çölündə

Yayın ortasında Cəngi çölündə,
Gürzə fisiltisi gəlir hər yerdən.
Dəli bir sükutun vahiməsindən,
Titrətmə başlayır, üşüdür bədən.

Çiçəkli bahardan əsər qalmayıb,
Quruyub hər nə var cızdağı çıxıb.
Torpaq cedarlanıb timsaha bənzər,
Şoran gölmələrin duzlağı çıxıb.

Hər addım başında min bir həşərat,
Hirs ilə, hövənak çöldə dazıyır.
Bəzisi sakitcə vecinə almaz,
Özünə torpaqda yuva qazıyır.

Çöldə tənha daşlar miskin görünür,
Kədər səni boğar yanına varsan.
Yayın qızmarından payını alıb,
Daş səni yandırar əlini vursan.

Nadir gözəllik də görərsən burda,
Səhərlər çöllərin seyrinə çıxsan.
Bürüyüb hər yanı meyxoş ətiri,
Yovşan dənizidir haraya baxsan.

Dağ kəndinin qış tablosu

Zirvələrə ağ örəpəyin saldı qar,
Həmlə edib düzləri də aldı qar,
Lövbər salıb lap yuxuya daldı qar,
Sırsıra bağladı talvar, çardaqlar,
Dondu göllər, çaylar, dağda irmaqlar.

Açı soyuq yeri-göyü qovurur,
Çovğun qarı qumlar kimi sovurur,
Qar tar atıb, tiği qurşağa vurur,
Şıltaq uşaq kimi göylər kürləşib,
Səma enib sanki yerlə birləşib.

Qar əsir alıbdı hamını evdə,
İnsanın ağızında üzüyür dil də,
Ceyranları yorğun salıbdı çöldə,
Yol-iriz itibdi qarın altında,
Çığ uçub, çay qalıb tarın altında.

Buxarı qalanır sökülməmiş dan,
Tüstü burum-burum qalxır bacadan,
Kəsilib ayaqlar bağdan-bağçadan,
Sükut hakim olub kəndə-kəsəyə
Kənd meydanı həsrət qalıb səs-küyə.

Torağaylar yuvasında donubdu,
Sığırçınlar tövlələrə cumubdu,
Qarğa uçub lap həyətə qonubdu,
Sərçələr acıdan eyvana girir,
Pişiklər mariqda zəncir gəmirir.

Şaxta buyuxdurub qoca bir atı,
Ağaca dönübdü boynunda çatı,
Samanla döşənib ayağı altı,
Ağzı arpa tutmur, heydən düşübdü,
Sıxıb quyruğunu, çox üzüdübü.

Pozur lal sükutu qarğanın səsi,
Ulaq anqırtısı, mal böyürtüsü,
Körpəli qoyunun sərt mələrtisi,
Hərdən meşələrdə çapqal ulayar,
Köpəklər hürüşüb meydan sulayar.

Bu dünyanın havasına oynama

Tayaları yavaş-yavaş sökürlər,
Yabalayıb axurlara tökürlər,
Kürəkləyib malın altın çəkirlər,
Cöngə otu acgöz-acgöz döşəyir,
Qoca inək yorğun-yorğun gövşəyir.

Mal-qaranı kişilər örnəşdirər,
Otdan qabaq öynəlik yemin verər,
Sağmal malı sağılmağa gətirər,
Qadınlar inəyi eydirib sağar,
Sərnici doldurub ləyənə yiğar.

Ağacdələn darişib ağaclarla,
Gah eşir ağaçı, gah verir ara,
Aman vermir ağaç yeyən qurdulara,
Dimdiyilə sanki nağara vurur,
Hərdən də diyşəyib sakitcə durur.

Toyuqlar da qar üstündə oynasər,
Xoruzların içi-çölü qaynaşar,
Qanad gərib fərələrə yanaşar,

Çil xoruz da bir banlayıb enlənər,
Qara fərə qarı eşib dənlənər.

Qonum-qonşu şərik etməz özgəni,
Alışma edərlər bir saz cöngəni,
Qiymət kəsib, düz tutarlar dəngəni,

Qəssablara hamı edər köməyi,
Qol-bud edib paylaşarlar cəmdəyi.

Gündüz səhman edib işini hərə,
Axşamçağı xəbər gedər evlərə,
Saz -söz əhli cəm olarlar bir yerə,

Sübəhə kimi dastan söylər aşıqlar,
Könülləri abad eylər aşıqlar.

Qar dayanıb göylər qəlbilənəndə,
Günəş buludları yarıb dələndə,
Uşaq, cavan coşub vəcdə gələndə,

Məhlə boyu daşarlar, qaynaşarlar,
Hay-həşirlə qar topu oynasalar.

Bu dünyanın havasına oynama

Qar toplayıb, qardan heykəl qoyarlar,
Kömürdən göz, çöpdən burun qoyarlar,
Dövrəsində əl-ələ oynayarlar,
Halay çəkib oxuyarlar ucadan,
"Xoş gəlmisən, Şaxta Baba, şaxta can!"

Kimi çardağından qarı kürüyər,
Kimi qar üstündə şələ sürüyər,
Göylər gah ağlayar, gah da kiriyər,
Qirov bağlar evlərin pəncərəsi,
Bir tablodur kəndin qış mənzərəsi.

02.02.2012

Payız düşüncələri

Həsrət köynəyini geydi təbiət,
Yarpaqlar budaqda saralıb soldu.
Payız soyundurub yaşıl donunu,
Küləklər meşənin saçını yoldu.

Bağlar gülsüz qaldı, çəmən çiçəksiz,
Bülbül yasa batıb öz xeyməsində.
Arı pətəyində məhbusa dönüb,
Kəklik qüssə çəkir öz türbəsində.

Qaranqus köç etdi uzaq ellərə,
Kimsəsiz yuvalar viranə qaldı.
Torpaq buza dönüb paltarı çör-çöp,
Hicran qollarını boynuna saldı.

Sazaqlı havalar üzdür suyun,
Çöhrəsi qəmgindir sonasız gölün.
Gah dərədə yatar, gah qalxar dağa,
Duman zirvələrə səribdi tülün.

Bu dünyanın havasına oynamaya

Havanın boz rəngi çöküb üzünə,
Dənizdə ləpələr yoxa çıxıblar.
Kəsilib sahildən ayaq səsləri,
Qeyizdən dalğalar havalanıblar.

Qızılı örpəyə bürüyüb bizi,
Payızın qatarı qışa yol alıb.
İxtiyar yolçular dalğın, pərişan,
Cavanlar deyir ki, yaza nə qalıb!

Ömür də dəyişir fəsillər kimi,
Qışa qədəm qoysa bahara dönəməz.
Əriyər dağların köhnəlmış qarı,
Ağarmış başların qarı əriməz.

04.10.2009

Qalacıqda bir gün

*Dostlarım - Akif Bayram, Bayram Ağayev və ovçu
Əjdərlə İsmayıllının Qalacıq kəndində gözəl bir gün
keçirdik.*

İsmayıllı, sıx meşələr, bulaqlar,
Coşğun çaylar, uca dağlar, yaylaqlar...
Görən heyran qalır gözəl hüsnünə,
Hər yandan axışib gəlir qonaqlar.

Biz də bir yay günü seyrinə gəldik,
Dostlar məclisində şənlənib güldük.
Yuyunub çayların buz sularında,
Ormanda, meşədə gəzib dincəldik.

Keçib Qalacığın içərisindən,
Keçdik dərələrdən, aşdıq gədikdən.
"Dostlar" bulağında cəm oldu dostlar,
Ovçu Əjdər, Bayram, Akif, bir də mən.

Bu dünyanın havasına oynama

Qovğadar dağının ətəyi meşə,
Pir Doud dərəsi, dilbər bir guşə.
Maşallı dağının ov bərəsində,
"Qıncaq"ın talası qalxıbdı döşə.

Ovçu Əjdər itilədi bıçağı,
Bir qırpımda alışdırıldı ocağı.
Doğrayıb duzladı quzu ətini,
Bəzədi süfrəni günorta çağı.

Xalılar, süfrələr sərildi döşə,
Şişdə qanlı kabab, döşə, ha döşə.
Qədəhlər, badələr dolub boşaldı,
Bayram araq içdi ikicə şüşə.

Aşıq Zülfiyənin gözəl avazı,
Dağlara ün saldı sədəfli sazı.
Sındırı-sındırı süzürdü Bayram,
Daşı da oynadır zalımın qızı.

Əjdər söhbət açdı ov işlərindən,
Əhvalat danışdı dağ kəllərindən.
İnsan sərrafıdır, pərgar adamdır,
Kimsə inciməmiş əməllərindən.

Məclisə hal verdi söhbəti, sözü,
Sönməz ürəyinin atəşi, közü.
Açıb Akif Bayram könül qapısın,
Sevgi aləminə apardı bizi.

Silib ürəyindən qübarı, qəmi,
Şöhlət Əfşar işə saldı qələmi.
Gözəllik, məhəbbət həmdəmi oldu,
Şeirlə bəzədi külli-aləmi.

09 avqust 2010

Payız

Payızın örپئىي قىزىلى، سارى،
بۇرۇپ داڭلارى، چۆلۈ، مەشەنى.
Boyayıb min rəngə yaşıl bağları،
Bەزەيىب xەزەللە بىللۇر چەشمەنى.

Vida nəğməsini oxuyur quşlar،
Budaqda son günün yaşayır yarpaq.
Düşür hərarətdən səmada Günəş،
Güllər xəzan olub soyuyur torpaq.

Yarpaqlar qoynunda heyva saralıb،
Əyilib barından narın budağı.
Durnalar Bağdada yenə yön alıb،
Müjdələr gözləyir Kerkük oylağı.

Qəribə aləmi vardır payızın،
Qovuşur köksümdə sevinclə qübar.
Dərib bəhrəsini çiçəkli yazın،
Götürüb özüylə qışa aparar.

Ulduzlu, füsunkar, ilıq gecələr,
Yerini buz kimi ayaza verər.
Turşudub üz-gözün, qaralıb göylər,
Uca zirvələrə bəyaz qar ələr.

Hər payız gələndə bilmirəm nədən,
Qəlbimi bir qərib kədər bürüyür.
Könlümün sarayı qopur yerindən,
Ömür bir şam kimi yanıb əriyir.

22.XI.2007

Ağcabədi

XIZI

Dörd yan dağlar çeşni-çeşni naxışlı,
Gah günəşli, gah buludlu, yağışlı,
Gözəlləri ahu, maral baxışlı,
İlham pərisidir, sehirdir Xızı.

Dağ arası "Cənnət bağı", Altıağac,
Havası dərmandır dərdlərə əlac,
Nazlı bir gözəldir zirvəsində tac,
Günəşlə oyanan səhərdir Xızı.

Dağların saçları yamyaşıl meşə,
Bumbuz bulaqları büllurtək şüşə,
Qəlbə ilham verir, ürəyə nəşə,
Cənnətin qoynunda şəhərdir Xızı.

Ağsu aşırımı

Noyabrda burda büsat başqadır,
Ağsu aşırımı bir aləm olur.
Silsilə zirvələr bir tamaşadır,
Payızda meşələr saralıb solur.

Şimalında dağlar bəyaz qar olar,
Cənubunda yaşıl zəmi, düzənlər.
Dolaylarda dəli sellər car olar,
Qırqovul dariyb kolda gizlənər.

Payız çeşni vurub meşəyə, dağa,
Təbiət bürünüb qızıl örpəyə.
Möcüzə görməyə tez gəl, ay qaşa,
Bax nazlı turaca, xallı kəkliyə.

Duman pusqu qurub sinər dərəyə,
Mariq yatar axşam düşə, gün bata.
Gün əyildi tez dırmaşar zirvəyə,
Yolçular tələsər mənzilə çata.

Bu dünyanın havasına oynaması

Hər döngədə xanə-xanə çayxana,
Hazırdır manqalı, həm simavarı.
Süfrələrdə nazi-nemət yan-yana,
Alması, heyvası, güleyşə narı.

Odlağında kömür yanıb köz olar,
Simavar sızlayar kamança kimi.
Dəm alar çaynikdə çiçəkli otlar,
Ətiri bürüyər bütün aləmi.

Köz üstə sulanar quru kababı,
Pendir dürməyindən doya bilməzsən.
Armudu stəkan dolar, boşalar,
Beş vurar on beşə, saya bilməzsən.

Şöhlət, gəz Vətəni sən diyar-diyar,
Gəz Mili, Muğanı, dolan Şirvanı.
Ağsu dağlarının başqa hüsnü var,
Bu cənnət-məkana söylə tay hanı?!

Bahar çağırır bizi

Lalələr basıbdı göy çəmənləri,
Nərgiz məst eləyib ağ süsənləri,
Bənövşə qısqanır yasəmənləri,
Sevgilim, gəl, bahar çağırır bizi.

Quşlar bəhsə girib sanki ney çalır,
Böcəklər çəməndən kamını alır,
Sarmaşıq gülləri kəməndə salır,
Sevgilim, gəl, bahar çağırır bizi.

Kəpənək ləçəyə qonub yatıbdı,
Kəkliyin ayağı şəhə batıbdı,
Arı çiçəkləri dilə tutubdu,
Sevgilim, gəl, bahar çağırır bizi.

Gəl, nəgmə ciləyək dodağa, dilə,
Sevməyi öyrədək gülə, bülbülə,
Dönək buludlara, qarısaq selə,
Sevgilim, gəl, bahar çağırır bizi.

Bu dünyanın havasına oynamaya

Gözdən itək meşələrin qoynunda,
Çimək dərələrin gümüş çayında,
Güzgülənək bulaqların suyunda,
Sevgilim, gəl, bahar çağırır bizi.

Keçək Dəlidəğdan, aşaq Cilgəzi,
Baharın nəfəsi oxşasın bizi,
Car çəkək dünyaya saf eşqimizi,
Sevgilim, gəl, bahar çağırır bizi.

Şöhlət vurğunudur ana torpağın,
Çəmənin, çicəyin, dağda irmağın,
Qoşa gülü olaq belə növraigın,
Sevgilim, gəl, bahar çağırır bizi.

Salama gəlsin

Yazda güzar etsən gözəl Xızıya,
Gedib Yarımçada sərinlən, qardaş.
Əgər seyrə çıxsan Qızılqazmaya,
Sənə salam verər hər qaya, hər daş.

Marallığın zirvəsini dolan, gəz,
İpək buağından içməmiş olma.
Gecə qonaq qalsan o dağlarda sən,
Şəhli çəmənində gəzməmiş olma.

Gəz çölü, çəməni, dər çicəkləri,
Qoxla bənövşəni yanağında öp.
Toxu sevgilinə çicəkdən çələng,
Düzüb saçlarına dodağından öp.

Bülövlə bıçağı ocaq daşında,
Topla çır-çırkıdan bir ocaq qala.
Məclis qur dostlarla süfrə başında,
Seyrəngahın olsun çicəkli tala.

Bu dünyanın havasına oynamaya

Yağlı qabırğanı ağaç şışə çək,
Duzla, səp üstünə kəklikotunu.
Köz üstə bişincə ətirli kabab,
Pendirlə dürməyin aşır onunu.

Aşıq dilləndirsin telli sazını,
"Baş Sarıtel" dalğa-dalğa ucalsın.
Balaban qoy çəksin sazən nazını,
"Sarı gəlin" həzin-həzin ağlasın.

Şöhlət, çək köksünə dağ havasını,
Ürəyin, qələmin ilhama gəlsin.
Bəzə şeirinlə cənnət Xızını,
Zirvələr ruhunu salama gəlsin.

Bakının yayı

Yayın həmləsindən yer pörşələnib,
Günəş dördbir yanı yandırıb-yaxır.
Çekilib kölgəyə bütün canlılar,
Tər başdan qaynayıb dabandan axır.

Təngənəfəs olub şəhər bürküdən,
Yollarda asfaltın cızdağı çıxıb.
Cadarlayıb qoca şamın gövdəsi,
Çatlayıb qabığı, qətrəni axıb.

Ləm qalıb göy Xəzər heydən düşübdü,
Hərdən ləngər vurur yorğun ləpələr.
Sanki gilavardan imdad diləyir,
İstdən tincixib darğın ləpələr.

Yamyaşıl çinarın rəngi qaralıb,
Sallanan yarpaqlar bir mehə həsrət.
Gecə də havada hərarət düşmür,
Güllərin ləçəyi bir şəhə həsrət.

Bu dünyanın havasına oynama

Salxım söyüdlərin saçı tozlanıb,
Kölgəsi, havası boğuş, bürkülü.
Bir qoca əyləşib altında tənha,
Söykənib söyündə yorğun, mürgülü.

Sahildə kimsəni görmürmüş kimi,
Bir qız bir oğlanla gedir qol-qola.
Bu isti onların vecinə deyil,
Fərəhdən uçurlar quştək az qala.

Sahil bağı həsrət qalıb xəzriyə,
Təşnə dodaqları qaysaqlanıbdı.
Oynamır dalğalar, qağayı uçmur,
Dəli yay quşları haldan salıbdi.

Milyon çaları var, milyon ahəngi,
Şairin, rəssamin ilham bulağı.
Aləm camalına heyrətdə qalıb,
Saymaqla qurtarmaz ecəzkarlığı.

Yay gecəsi Bakı alışib yanır,
Qərq olur işığa bağlar, küçələr.
Günəşin dilidir "Məşəl binalar",
Gecənin bağrına zər şəfəq ələr.

Qışçı da gözəldir, yayı da gözəl,
Bakı şəhərlərin saf incisidir.
Allahın lütfüdür gözəl Vətənim,
Bakı bu dünyanın möcüzəsidir.

27.06.2012

*Ruhun
göz yaşları*

Amandır, dəyməyin şair qəlbinə

Dövləti kədərdir, vari qüssə-qəm,
Amandır, dəyməyin şair qəlbinə.
Həmdəmi ağ vərəq, bir də ki, qələm,
Amandır, dəyməyin şair qəlbinə.

Cay kimi kükrəyib, seltək axarlar,
Gah səmada şimşək olub çaxarlar,
Pərvanətək canı oda yaxarlar,
Amandır, dəyməyin şair qəlbinə.

Könlündə qovuşar dağ ilə aran,
Dağda kəklik arar, düzlərdə ceyran.
Çəmənə, çiçəyə kəsilər heyran,
Amandır, dəyməyin şair qəlbinə.

Gözəllik görəndə olar huşiyar,
Gecə-gündüz xəyal qurub yaşayar,
Köksündə dünyanın dərdin daşıyar,
Amandır, dəyməyin şair qəlbinə.

Bu dünyanın havasına oynama

Bir gülüşə uyub mehir salarlar,
Bir baxışdan sevib, aşiq olarlar,
Gah kövrəlib, uşaq kimi dolarlar,
Amandır, dəyməyin şair qəlbinə.

Eşqdən başqa heç nə ummaz dünyadan,
İlham alar gah Günəşdən, gah Aydan,
Şövqə gələr açan güllü bahardan,
Amandır, dəyməyin şair qəlbinə.

Cihadda sözləri süngüyə dönər,
Sözün divanında şahları yenər,
Vətəndən qovular, çıraqı sönər,
Amandır, dəyməyin şair qəlbinə.

Dəmirçi körüklə, közlə oynayar,
Tacirlər arşınla, bezlə oynayar,
Şairlər qələmlə, sözlə oynayar,
Amandır, dəyməyin şair qəlbinə.

Sürgündə kül olub ələnən - şair,
Azadlıq, ədalət dilənən - şair,
Ürəyi min yerə bölünən - şair,
Amandır, dəyməyin şair qəlbinə.

Darda boğazından asılar- şair,
Təpədən dırnağa soyular-şair,
Günahsız günahkar sayılar- şair,
Amandır, dəyməyin şair qəlbinə.

Qürbətdə gül kimi solan da - şair,
Zindanda ömürü talan da - şair,
Dilbəri həsrətdə qalan da - şair,
Amandır, dəyməyin şair qəlbinə.

"Peyğəmbərdən sonra şairlər gələr",
Söyləyib O, Rəsul-Əhməd peyğəmbər.
Şairə toxunan çox günah eylər,
Amandır, dəyməyin şair qəlbinə.

Bu dünyanın havasına oynama

Şairə istedad verilər Haqqdan,
Sözün qiymətini nə bilər nadan?!
Şöhlət öz hifzini dilər Xudadan,
Amandır, dəyməyin şair qəlbinə!

03.07.2011

Avtoportret

Hərdən soruşursan məndən, əziz dost,
- Şair, nə düşünüb, nədən yazırsan?
Dalğın görünürsən, həm də fikirli,
Dünyanın işini necə yozursan?

Dinlə, cavab verim suallarına,
Arzun ürəyində qalmasın sənin.
Çeşni vurub sözə mən ilmə-ilmə,
Rəsmini çəkirəm olub keçənin.

Bəzən xəyalımda əlimdə dəryaz,
Yamyaşıl çalmanı verirəm vərə.
Hər gün gəl-gəl deyib səsləyir məni,
Açıb qollarını çıçəkli dərə.

Budayıb bağların quru budağın,
Dönürəm bağbanın qabar əlinə.
Səba yeli olub sığal çəkirəm,
Zəmidə sünbülün yaşıł telinə.

Bu dünyanın havasına oynamaya

Çiçəkdən-çiçəyə qonub arı tək,
Əmib taclarını balın dərirəm.
Bağçada güllərin boyunu sevib,
Şeyda bülbül kimi nəğmə deyirəm.

Eşqin alovunda yanın gözəlin,
Ala gözlərində həsrət oluram.
Sevdiyi vəfasız çıxan Leylinin,
Qəmli ürəyində nifrət oluram.

Üfűqə dönürəm gögün üzündə,
Uzaqda dənizlə öpüşürəm mən.
Lay-lay bulud olub ağlı-qaralı,
Əngin səmalarda gəzişirəm mən.

Yanıram Arazın dərdli dilində,
Bayatı oluram, qoşma oluram.
Dönürəm mizraba sazin telində,
Kövrəlib, boşalıb, gah da doluram.

"Şuşanın dağları"n oxuyub hərdən,
Xanın zil səsində avaz oluram.
Gedirəm döyüşə qılinc əlimdə,
Koroğlu oluram, Eyvaz oluram.

Dara çekilirəm gündə min kərə,
Xocalının dərdi sinəmdə bir dağ.
Ürəyim yaralı, içimdə fəryad,
Gözləyir yolumu əsir Qarabağ.

Hərdən soruştursan məndən, əziz dost,
- Şair, nə düşünüb, nədən yazırsan?
Dalğın görünürsən, həm də fikirli,
Dünyanın işini necə yozursan?

- Fikir dəryasında döyüslərdəyəm,
Qələmim - qılincım, kağız - meydanım.
Zəncinin saçı tək dünya qarışıb,
Yozulmur işləri səndən nə danım.

26.XII.2008

Soruşun məni

Qiraət edir: İlham Əsgərov

Bir gün köç eyləsəm mən bu dünyadan,
Gecə ulduzlardan soruşun məni.
Soruşun Günəşdən, soruşun Aydan,
Əngin səmalardan soruşun məni.

Dindirin gəzdiyim dərəni, dağı,
Şehli çəmənlərdən soruşun məni.
Dərin bənövşəni, üzün zanbağı,
Əlvan süsənlərdən soruşun məni.

Dinləyin çağlayıb coşan çayları,
Kükrəyən sellərdən soruşun məni.
Gəzin buz bulaqlı göy yaylaqları,
Aylardan, illərdən soruşun məni.

Baharda buludlar nur çiləyəndə
Ləçəkdə jalədən soruşun məni.
Bahar bağçalara gül ələyəndə
Çəməndə lalədən soruşun məni.

Dərib çiçəkləri, tutun dəstəsin,
Al yanaq güllərdən soruşun məni.
Dinləyin sevdalı, qəmli nəğməsin,
Şeyda bülbüllərdən soruşun məni.

Keçin Qarabağdan, keçin Şirvandan,
Şikəstə dillərdən soruşun məni.
Coşğun dəli Kürdən, dərdli Arazdan,
Həsrətli ellərdən soruşun məni.

Dindirin simini tarın, kamanın,
Sazdakı tellərdən soruşun məni.
Gəzin düzlərini Milin, Muğanın,
Ceyranlı çöllərdən soruşun məni.

Bu dünyanın havasına oynamaya

Axtarın qoşmada, həm gəraylıda,
Dədə Ələsgərdən soruşun məni.
Baxın Füzulidə "Şəbi-hicran" a,
Məcnundan, Leylidən soruşun məni.

Çalıb sizladanda Habil kaməni
"Şüştər" dən, "Dügah" dan soruşun məni.
Yaqubun, Alimin qəmli səsində,
Ağlayan "Segah" dan soruşun məni.

Sakini köç etmiş, viranə olan
Bir soyuq yuvadan soruşun məni.
Göydə qatarından qırılıb qalan
Bir qərib durnadan soruşun məni.

Ruhum qovuşubdur ulu ruhlara,
Babam Mövlanadan soruşun məni.
Şöhlətəm, gedirəm üzü dərgaha,
Siz Uca Tanrıdan soruşun məni!

29 noyabr 2007

Açmadı sabah

Bu gecə nə yaman uzandı Allah,
Dara çəkilmişəm kirpiklərimdən.
Bitmədi intizar, açmadı sabah,
Gündüz xəbərsizdir çəkdiklərimdən.

Gecənin sükutun çəkə bilmirəm,
Həsrət ürəyimdə ağır daş olub.
Gecənin köynəyin sökə bilmirəm,
Yuxusuz gözümə tikanlar dolub.

Qurtula bilmirəm iztirablardan,
Hicranın oxları qəlbimi deşdi.
Səadət gözlədim boş xəyallardan,
Ömrümün hər günü bir qəmə düşdü.

Çəkdiyim cəfalar ürəyin suçu,
Əsirəm hissimin əsarətində.
Elə zülmətdəyəm, bir işiq ucu,
Görünmür bu yolun nəhayətində.

Bu dünyanın havasına oynama

Asanmı bilirsən Şöhlətin dərdin,
Könlü qəm evidir, kədəri dərin.
Sanma sabah açsa, dərdi azalar,
Gecəsi, gündüzü birdir şairin.

10.11.2010

Xəyallardayam

İçimdə təlatüm dayanmır bir an,
Kədəri bəsləyib böyüdürəm mən.
Beynim karxanadır, qəlbim dəyirman,
Dərdi ürəyimdə üyüdürüm mən.

İztirab cövhərim, sevgi ilhamım,
Həsrətlə qol-boyun yatıb dururam.
Gözümdə yurd salıb hər intizarım,
Vüsalın eşqilə xəyal qururam.

Ağıllın dediyin ürək dinləmir,
Yenə düşmən kimi cəngə çıxıblar.
Ürək arzusundan əl çəkə bilmir,
Biçarə canımı oda yaxıblar.

Yol çəkir gözlərim gecələr boyu,
Bilmirəm nədəndir, xəyallardayam?!
Sayıb ulduzları, yoruram Ayı,
Bülbüləm, gül üçün ahi-zardayam.

Bu dünyanın havasına oynamaya

Şöhlətəm, əlacım Allaha qalıb,
Sarıllam qələmə ovunmaq üçün.
Şairlik ruhumu bəlaya salıb,
Sızlaram gizlicə, hey için-için.

3 avqust 2010
Mərdəkan və Dübəndi bağları

Nə faydası var

Əzəldən adamda ədəb gərəkdir,
Nadandan ummağın nə faydası var.
Mərifət götürə körpə vaxtında,
Qırxında qanmağın nə faydası var.

Zəhmət bar yetirməz ömrün qışında,
Gənc ikən cəm eylə elmi başında.
Zurnanı öyrənib səksən yanında,
Gorunda çalmağın nə faydası var.

Atanı, ananı sev sağlığında,
Gəzdir başın üstə, dur qulluğunda.
Son anda yetişib can yatağında,
Hay-həşir salmağın nə faydası var.

Doğru ol sözündə, xidmət et haqqı,
Heç zaman haqq işi vermə nahaqqı.
İç üzün açılsa, çıxarıb hoqqı,
Saxta ağlamağın nə faydası var.

Bu dünyanın havasına oynaması

Yalansa nəfəsin, yalansa sözün,
Yoxsa bəsirətin, korsa qəlb gözün.
Daş yığıb Minada əllisin, yüzün,
Şeytana atmağın nə faydası var.

Qəlbində yer varsa küfrlə şərə,
Sitəm etmisənsə məzlum fəqirə,
Gedib Kəbədəki qara Hacərə,
Əllə toxunmağın nə faydası var.

Bilməsən qədrini obanın, elin,
Yanmasan oduna Ana Vətənin,
Toxunub ruhuna Həsən, Hüseynin,
Sinənə vurmağın nə faydası var.

Şöhlət, insan mayasından pak gərək,
İtən deyil, halal olsa duz, çörək.
Döyünmürsə iman ilə bir ürək,
Dəstəmaz almağın nə faydası var!
De, namaz qılmağın nə faydası var?!

19 may 2010-cu il

Həyat bir şahmatdır

Dünya var olubdu Nuhdan da əzəl,
İnsana vacibdir gerçəyi bilmək.
Tanrıının pozulmaz qanunlarıdır,
Doğulmaq, yaşamaq, sonra da ölmək.

Ömür qısa deyib, çox da düşünmə,
Necə yaşamağı düşün dərindən.
Faydalı insan ol, yatma, ərinmə,
Peşman olmayasan əməllərindən.

Diqqət et, ey insan, bil ki, bu həyat,
Əlvandır naxışlı xalılar kimi.
Onun mənasını dərk etmək üçün,
Arif ol, ibrət al, irfanlar kimi.

Sirli, müəmmadır Adəm övladı,
Erkən böyüməyə biz cəhd edirik.
Ömrün azlığından giley eləyib,
Nədəndir, illəri tələsdiririk?

Bu dünyanın havasına oynamaya

Ağactək bəhrəli olarsa insan,
Ömrün payızı da faydalı olar.
Necə ki, budaqlar hər tərpənəndə,
Meyvələr üstünə dolutək yağar.

Xoş niyyətli yaşa, mübariz ol ki,
Həyatın mənalı keçsin hər zaman.
Ucuz həyat seçib sürünsən yerdə,
Arzuya çatmağı eləmə güman.

Xəyalpərəst olub etmə ahi-zar,
Şöhlət, zəmanədə axtarma günah.
Həyat bir şahmatdır, bizsə fiqurlar,
Kimimiz piyada, kimimiz də şah.

07.XII.2010

Xəyalımla mən

Kədərim dəryadır, mənsə bir gəmi,
Sərasər üzürəm, yoxdur sahili.
İztirab ilhamım, dərdlər əsərim,
Həsrətdir ruhumun lügəti, dili.

Fikrim, duygularım, qanadlı köhlən,
Aşıram dağlardan xəyalımla mən.
Yatmıram gecələr Dan ulduzutək,
Düşüncə sabahın saçlarına dən.

Gecə ürəyimlə verib baş-başa,
Ocaq kül olunca söhbət edirəm.
Özgə könüllərdə çiçəklər əkib,
Öz könül bağımızdan hicran dərirəm.

Nədir yaşadığım bu təlatümlər?
Sirri kainattək dərindən dərin.
Beləcə, ötüşər fəsillər, illər,
Halı müəmmadır biz şairlərin.

Fəqət, anlamaq çətin...

İstər doğul Cənubda,
İstər doğul Şimalda,
Fərqi yoxdur doğulaq,
Ya Şərqdə, ya da Qərbdə,
Doğulaq Ekvadorda,
Ya da ki, uzaq Çində,
Hamı vücuda gəlir,
Eyni dəri içində.
Bu dərinin altında,
Damar da, ət də eyni.
Düzümləri bir qayda,
Əzalar, hüceyrələr,
İş, gücü bir qayda,
Yaşamda şərt də eyni.
Hamının çıyində baş,
Hamının ətdən dili.
İki ayaq üstündə,
Hamının bir cüt əli.

Başın da üzərində,
Qulaq, burun, gözlər, qaş.
Lazım olan andaca,
Hamının gözlərindən,
Axır gilə-gilə yaş.
Hamı eyni cür yatır,
Hamı eyni cür durur.
Hamının Allahı bir,
Şəriksiz tək Yaradan.
Hamı da imdadını,
Diləyər o Tanrıdan.
Nur saçır əqlimizə,
Gecə-gündüz hər zaman,
Haqqı ehtiva edən,
Allahın kitabları,
"Zəbur", "Tövrat", həm "İncil",
O Şanlı, Uca "Quran".
Tanrı açmış hamıya,
İman, səadət yolu.
Hamı Adəm övladı,
Hamımız Haqqın qulu.

Bu dünyanın havasına oynamaya

Dinlər ayrı olsa da,
Dillər ayrı olsa da,
Haqqə duadan sonra
Dünya bir söz zikr edər,
Hamı söyləyər: "Amin!"
Bəs nədəndir görəsən -
Kimimiz müşrik, kafir,
Kimimiz saleh, mömin?!
Fəqət, anlamaq çətin.
Həm işdə, həm əməldə,
Niyə yanlış yollarda,
Hərəmiz bir cürəyik?
Düzü əyri eləyən,
Əyriyə də düz deyən,
Qatığa qara deyib,
Haqlını söyüb, döyən,
Anlamaz, yolagetməz,
Bəzən də heyvərəyik.
Kimimiz iman əhli,
Faydalı, kamil insan.

Kimimiz şərçi, haqsız,
Dələduz, cahil, nadan.
Kimimiz saf, dumduru,
Xoş niyyətli mələyik.
Kimimiz acgöz, həris,
Dünyagir, nəfsin qulu.
Kimimiz qan çanağı,
İçimiz şübhə dolu,
Başdan-başa kələyik.
Axı nədən, ey Tanrı,
Axı nədən, özün de,
Üz döndərib dərgahdan,
Yönü tərsə dururuq?
Kimi kahin, sehirbaz,
Firon kimi oyunbaz,
Haqqası oluruq.
Əməlimiz həngamə,
Düsturu olmayan sərr...
Özümüz özümüzə,
Qurulmuş tor, tələyik.

Bu dünyanın havasına oynamaya

Özün söylə, ey Tanrı,
Söylə, səbəbi nədir?
Biz belə əllaməyik?!
Fəqət, anlamaq çətin!..

4 may 2008

Səndən soran olmaz

Bu dünya belədir ta yaranışdan,
İllərin həm yazı, həm qışı vardır.
Ömür bir səfərdir, insanlar yolcu,
Hər yoluñ bir sonu, bir başı vardır.

Gənclik gəlib keçər bir xəyal kimi,
Qırış şırım çəkər gözəl hüsnünə.
Yedirib bəsləyər, sonunda, fəqət,
Səni qara torpaq gömər köksünə.

Bu karvan yol gedir Adəmdən bəri,
Əzrail karvanının sarvanbaşıdır.
Şah olub yatsan da qızıl sarayda,
Məzarda yastığın əhlət daşıdır.

Əcəl yoluñ sonu, qaça bilməzsən,
Çox yorma özünü sən nahaq yerə.
Səndən soran olmaz, büküb kəfənə,
Dəfn edərlər torpaq altda qəbirə.

Bu dünyyanın havasına oynamaya

Gözünü dünyaya yumub əbədi,
Əlini üzərsən sevdiklərindən.
Tək-tənha yatarsan soyuq məzarda,
Kimsə xəbər tutmaz çəkdiklərindən.

Şöhlət öz dərsini alıb "Quran"dan,
Bilir yerin, göyün yeddi qatını.
Köçüb Haqq dərgaha qovuşmaq üçün,
Gözləyir əcəlin köhlən atını.

16.02.2011

Ay həkim

Pəhriz saxla, canın çıxmaz deyirsən,
Kabab, plov, yağlı olmaz deyirsən,
"Borş"u, "sup"u, "qreçko"nu öyürsən,
Buna məndə yoxdu dözüm, ay həkim!

Tox olmasam qolum, qıçım titrəyir,
Gah dolaşır, ayaq tez-tez büdrəyir,
Görmürsənmi, yaziq canım əriyir,
Ac qarına necə gəzim, ay həkim!?

Yaşamıram pəhriz olandan bəri,
Canə gəldim, vallah oldum sərsəri,
Qalmışam bir sümük, bir də ki, dəri,
Can üzülüb, batıb gözüm, ay həkim!

Analizi axşam, səhər eylədin,
Çox şışirdib milçəyi nər eylədin,
Bu həyatı mənə zəhər eylədin,
Günahını hara yazım, ay həkim!?

Bu dünyanın havasına oynaması

Özün söylə, heç şam yaqsız olarmı?
Qan olmasa ürək coşub vurarmı?
Eşq atəşi quru canda yanarmı?
Qalmayıbdı odum, közüm ay həkim!

Dərmanları çeşid-çeşid düzmüsən,
Pəhriz ilə lap canımı üzmüsen,
Söylə görüm, sən də Əzrailmisən?!
Çoxum gedib, qalıb azım, ay həkim!

Baş açmıram sən qoyduğun qaydadan,
Hər şey duzsuz, oldum daddan, damaqdan,
Qısaşı de, cəhənnəm ol dünyadan,
Daha sənə yoxdur sözüm, ay həkim!

Məhrum etmə məni zövqü-səfadan,
Qorxuram töhmətdən el qınağından,
Deyəcəklər, vallah, öldü acından,
Öləndə də, qoy tox ölüm, ay həkim!

Sən de, göydən Ayı gətirim sənə,
De külli-Dubayı gətirim sənə,
Bircə pəhriz saxla demə sən mənə,
Ara, axtar başqa çözüm, ay həkim!

Şöhlət dərd əhlidir, sinəsində saz,
Çox deyirəm, amma dinləyirsən az,
Sən reseptə bundan sonra kabab yaz,
Qoy günahkar olum özüm, ay həkim!

18 iyun 2008

İnsan köçəri quş

İnsan köçəri quş, dünya bir yuva,
Bir gün qonaq gelər, bir gün də köçər.
Həyat gah səfadır, gah da ki, cəfa,
Gözünü açmamış cavanlıq keçər.

Mürgülü dünyanın işi müəmma,
Milyon nəsil köçsə, halını pozmaz.
Ondan haqq diləmə, mərhəmət umma,
Aləm dağılsa da vecinə almaz.

Nəfsi cana həris, ac bir əjdaha,
Kinlidir, hər anı qızmış bir dəvə.
Nə qədər can alsa, doymaz gözləri,
Hörər öz köksünə əlində həvə.

Şöhlət, dünyanın da sonu çatacaq,
O gün Ayla Günəş birləşəcəkdir.
Göylər parçalanıb, məhsər qopacaq,
İsrafil surunu üfləyəcəkdir.

İman gərəkdir

Uyub bu dünyanın fitnə-felinə,
Xəyallar ardınca köhləni yordum.
Cahildim, inanıb şirin dilinə,
Ömrümü xərcləyib göyə sovurdum.

Sən demə, dünyanın fənaymış sonu,
Baqiyə yetməyə irfan gərəkdir.
Səltənət, taxtı-tac yetirməz onu,
Tanrı dərgahında fərمان gərəkdir.

Bəsirət gözümüzü açanda bildim,
Eşqidir dünyada hər şeydən uca.
Ülvi məhəbbətlə sevib Tanrını,
Məhəmməd eşq ilə çatdı Meraca.

Baxdim Mövlənənin kitablarına,
Anladım dərdimə Loğman gərəkdir.
Nə oruc, nə namaz çatmaz dadına,
İbadətdən öncə iman gərəkdir.

Bu dünyyanın havasına oynama

Şöhlət, idrak elə bu dünyani sən,
Haqqın zəvvvari ol, səmərin qalsın.
Bəzərə gövhər ilə hər misranı sən,
Qoy səndən yadigar əsərin qalsın.

21 avqust 2010

MEŞƏBƏYİ

(Hüseyin Arifə nəzirə)

Açan kimi süfrəmizi,
Uzatmamış əlimizi,
Yemək üstə keyfimizi,
Gəlib pozdu meşəbəyi.

Tez yetirib zalım özün,
Lap turşutdu üzün-gözün,
Zəhər kimi deyib sözün,
Coşub, qızdı meşəbəyi.

Bığlarını eşə-eşə,
Çox danışdı şeşə-şeşə,
Dedi, peşkeş deyil meşə,
Akt da yazdı meşəbəyi.

Bu dünyanın havasına oynamaya

Dedik, gəl ol qonağımız,
Sənsən dayımız, qağamız,
Həm bəyimiz, həm ağamız,
Hələ sazdı meşəbəyi.

Şirin-şirin tutduq dilə,
Axır düşdü bizim felə,
Saqqalını verdi ələ,
Baxdıq, qazdı meşəbəyi.

Çapma süzdük arağını,
Tumarladı ağ biğını,
Götürdü çal papağını,
Gördük dazdı meşəbəyi.

Qoymadı xub közdə bişə,
On kababı çekdi dişə,
Araq içdi iki şüşə,
Dedi, azdı meşəbəyi.

Daram çəkib toqqasını,
Dedi, aşiq, al sazını,
Çaldırib öz havasını,
Durub süzdü meşəbəyi.

Seyrə çıxdıq biz ormana,
Çiçək dərirdi bir sona,
Heyran-heyran baxdı ona,
Demə, bazdı meşəbəyi.

Şöhləti köklədi bəmə,
Lap toxundu sarı simə,
Öz əlilə ürəyimə,
Adın yazdı meşəbəyi.

24 iyun 2008

Həsrətəm

Xumar-xumar baxıb canımı yaxan,
Süzülüb gah sağa, gah sola axan,
Ağlımı ovlayıb, evimi yıxan,
Kirpiyi özündən gözə həsrətəm.

Ənliksiz, kirşansız ənbər qoxuyan,
Ətirsiz, boyasız alışib, yanan.
Həyadan, ismətdən gül tək allanan,
Lalə tək qızaran üzə həsrətəm.

Qəlbi saf, müqəddəs, mələklər sayaq,
Fitnədən, hiylədən, fəsaddan uzaq.
Eşqi ürəyində qaynayan bulaq,
Bir maral baxışlı qızə həsrətəm.

Çobanların tütək səsi, ney səsi,
Çəmənində tala-tala laləsi.
Səhər şehi ləçəkdə nur danəsi,
Yovşanlı, gəvilli düzə həsrətəm.

Bəsirəti nur çiləyə qəlblərə,
Loğman kimi məlhəm ola dərdlərə.
Hikmətilə düşə dildən-dillərə,
İmanla deyilən sözə həsrətəm.

Gözləyir yolumu Ələsgər, Ali,
Qarabağ inləyir eldən aralı.
Dərdim dərya qədər, sinəm yaralı,
Şuşada açılan yaza həsrətəm.

Səmasında buludları qaralmış,
Dağlar əsir, ürəyimi dərd almış.
Dəlidağın zirvəsində saralmış,
Köhnə qar altında buza həsrətəm.

Ürəkləri məşəl kimi yandıran,
Düşməni səngərdə əzib, sindıran,
Qələbənin bayrağını qaldıran,
Qeyrətdən alışan közə həsrətəm.

Bu dünyanın havasına oynamaya

Hayqırtısı "Misri" olub yüksələn,
Namərdin, yağının bağrını dələn,
Koroğlunun sinəsində dillənən,
Düşməni susduran saza həsrətəm.

Mən Şöhlət Əfşaram, Allahın qulu,
Bir dərdli şairəm, ürəyim dolu.
Eşit, ya Məhəmməd, eşit, ya Əli!
Dərgaha həsrətəm, sizə həsrətəm!

31 may 2010-cu il

Dostlar

Çıraqla axtarsan yoxdur əvəzi,
Dərdi işarədən qanandı dostlar.
Ürəyi genişdir kainat kimi,
Cahana sığmayan cahandı dostlar.

Fələyin tərs üzü səndən dönəndə,
Taleyin yatanda, bəxtin küsəndə,
Doğmaların atıb, tərk eləyəndə,
Ürəkdə işıqdı, gümandı dostlar.

Namərd səni salsa fitnə-fəsada,
Böhtanın əlindən gəlsən fəryada.
Qoymaz əyiləsən düşmənə, yada,
Haqqın zəvvarıdı, imandı dostlar.

Döyüşdə yanında ər oğlu ərdir,
Çəksələr divana orda vəzirdir.
İsmayıltək qurbanlığa nəzirdir,
Əlitək arxanda durandı dostlar.

Bu dünyanın havasına oynama

Könlünü verəndə bir qönçə gülə,
Həsrətdən alışib dönəndə külə,
Eşqin dəryasında düssən müşkülə,
Dərdinə şam kimi yanandı dostlar.

Qəfil çalxalanıb bulansa sular,
Başının üstünü alsa buludlar,
Qan verən yarana o, məlhəm olar,
Dəvasız, dərmansız loğmandı dostlar.

Dünya boş bəzəkdir, fanidir əlbət,
Şöhlətə nə lazım xəzinə, sərvət.
Dostsuz bu dünyada nə dad, nə ləzzət?
Qəlbimdə çağlayan ümmandı dostlar!

10.XII.2009

Nə karəyəm

Mən nəçiyəm, nə karəyəm,
Nə etdi Allah eylədi.
Oxudum şanlı "Quran"ı,
Hər sirdən agah eylədi.
Varid oldum şəhərinə,
Baş vurdum elmin nəhrinə.
Öyrəndim Həzrət Əlidən,
Məhəmməd Ali-Salehdən.
Dərk etdim Haqqı-Mövləni,
Hikmətindən əyan oldum.
Əxz elədim bəsirəti,
Gizli idim, bəyan oldum.
Bişib irfan ocağında,
Cahildim, əhli-hal oldum.
Açıldı qəlbimin gözü,
Yusiftək pürkamal oldum.

İşıq saçırıam

Hər məni görəndə hey soruşursan,
Nədən qocalmırısan, belə cavansan?
Nə yeyib, nə içib, nə edirsən ki,
Həmişə nəşəli, çox şən adamsan?

Dinlə, dərs al mənim dediklərimdən,
Havam da, suyum da eynidir sənlə.
Hər gün sən yeyirsən yediklərimdən,
Qəlbin eyni deyil mənim qəlbimlə.

Mən bir qadir insan, aqil görəndə,
Çiçəyim çırtlayır, işıq saçırıam.
Elə bil dünyani verirlər mənə,
Qışın ortasında bahar açıram.

Ürəyimə salıb, bir dərd çəkmirəm,
Niyə kimin işi göy ilə gedir...
Kimi kan içində dövlətli görsəm,
Mənə ləzzət verir, mənə zövq verir.

Uzağam qeybətdən, dedi-qodudan,
Gözlərim gözəllik axtarır, görür.
Əl-həzər edirəm şərdən, böhtandan,
Əllərim çəməndən gül-çiçək dərir.

Neynirəm, nə aldı, kim nəyi satdı,
Kımlər özlərinə saray tikdilər.
Kimə tale verdi, şöhrətə çatdı,
Kımlər dürməyinə nəyi bükdülər.

Mən könül bağımda güllər əkirəm,
Qəlbim ətir saçır, ənbər qoxuyur.
Sənsə şoranlıqda tikan əkirsən,
Odur ki, üzündən zəhər saxıyır.

Könül kövhəridir ruhun, nəşənin,
Xarabaya bənzər könülsüz bədən.
Qəlbin yox, könlün yox, ey miskin insan,
Onunçün kəsafət içindəsən sən.

Bu dünyanın havasına oynaması

Sən yaxşılar görəsən ağrıyır başın,
Parçalanır kürəyinin arası.
Paxıllıq içini qurd kimi yeyir,
Çekilir üzünə sacın qarası.

Elə bil başına qara daş düşür,
Məni cavan görüb xiffət edirsən.
Saf insan görəndə gözün ağrıyır,
Ürəyini için-için yeyirsən.

Dinlə sən Şöhlətin dediklərini,
Gəl yola, imana, bərk yapış Haqdan.
Üzmə ümidini, Allah adildir,
Qayıt ziyanlığın sən yarısından!

8 sentyabr 2008

Üzü qara olsun

*Təəssüf ki, elə ailələr var ki, nankor övladının
əməllərinə görə ömrü boyu zülm içində dəhşətli bəla-
larla üzləşirlər... Cox təəssüf... Belə valideynlərə Tan-
rıdan nicat və səbr diləyirəm...*

İtirər əməyin ata-ananın,
Dağ çəkər qəlbinə nənə-babanın.
Batırar adını elin-obanın,
Üzü qara olsun nankor oğulun.

Nə həyası olar, nə də abırı,
Nə şərəfi olar, nə də ki, ari.
Harfaliq eləyər tutanda tırı,
Üzü qara olsun nankor oğulun.

Ömrün yelə verər, gəncliyin bada,
Baciya dərd verər, qardaşa qada.
Yavıncı eləyər düşmənə, yada,
Üzü qara olsun nankor oğulun.

Bu dünyanın havasına oynamaya

Peşə edər mərdümazar işləri,
Sərsəm, manyak, qana batıb dişləri.
Qəlbində bəsləyər böhtəni, şəri,
Üzü qara olsun nankor oğulun.

Anlamaza ha zurna çal, nə fayda,
Zəhmətin çək, qeydinə qal, nə fayda.
Başına dön, qadasın al, nə fayda,
Üzü qara olsun nankor oğulun.

Şöhlət Əfşar deyər sözün düzünü,
Qoy, gor görsün pis övladın üzünü.
Tez geyinsin beş arşinlik bezini,
Üzü qara olsun nankor oğulun.

03 aprel 2010-cu il

Bezmişəm

Bezmişəm saxta salamlardan,
Rollara girən adamlardan,
Yaltaq, fitnə ehtiramlardan.
Usanmışam təmənnalı görüşlərdən,
Üzümü yalayan iyrənc öpüşlərdən.
Bezmişəm yetmiş iki üzlü, tülkü sifətli,
Fürsət yoxsulu canavar dişlilərdən.
Yorulmuşam, bezmişəm,
İyrənib üzülmüşəm.
Can boğaza yiğışib,
Vallah təngə gəlmışəm.
Kaftar çərxi-fələyin,
Tərsinə işlərindən.

19 may 2010-cu il

Daşa yazmışam

Xəzinə arayıb eşqlə, əzm ilə,
İnci, gövhər düzüb sözə təbimlə,
Əbədiyyət yazıb şeirlərimlə,
Taleyin yazısın özüm pozmuşam.

Gül əkib səhrada öz əllərimlə,
Bağbantək ün saldım obaya, elə.
Haqqa zəvvar olub, əməllərimlə,
Adımı qayaya, daşa yazmışam.

Şöhlət nə sultandır, nə də ki, ağa,
Həyatım Vətənə olsun sadağa.
Ölsəm, ziyarətə getmə uzağ'a,
Məzarımı ürəklərdə qazmışam.

03.03.2011

Ürək dostlarım

Dostluğunu qəlbimdə əbədi yaşayın
Sevindik Nəcəfovun əziz xatırəsinə

Gəlmir sədaları, yoxdur bir xəbər,
Hüzünlü qəlbimi sarıbdı kədər.
Əcəldən aman yox, beləymış qədər,
Köçdülər dünyadan ürək dostlarım.

Bir-bir ayrıldılar qoca karvandan,
Sanki olmayıblar başdan, binadan.
Şəkil olub asıldılar divardan,
Köçdülər dünyadan ürək dostlarım.

Ömür başlayıbdı qarlı qışına,
Baxmir gəncliyinə, baxmir yaşına.
Bir anda döndülər məzar daşına,
Köçdülər dünyadan ürək dostlarım.

Bu dünyyanın havasına oynama

Bilmədim sel olub hara axdılar,
Bu fani dünyaya haçan baxdılar.
Quş kimi uçdular, yoxa çıxdılar,
Köçdülər dünyadan ürək dostlarım.

Əzrail yaramı vurub dərindən,
Bezmişəm fələyin saxta mehrindən.
Şöhlət sitəm çəkir, ölürlə qəhrindən,
Köçdülər dünyadan ürək dostlarım.

Bakı, 24 yanvar 2008

De, hara gedirsən

Baş alıb yüyənsiz xam köhlən kimi,
De, hara gedirsən, de, hara ömür?
Dönüb baxmayırsan yola, yoldaşa,
De, hara gedirsən, de, hara ömür?

Qartək əriyırsən, sutək axırsan,
Mənəm deyənləri əzib yixırsan,
İlgıma dönürsən, yoxa çıxırsan,
De, hara gedirsən, de, hara ömür?

Günlərimiz sayla keçir sənə nə,
Ahla keçir, vayla keçir sənə nə,
Tapdalayıb uzununa, eninə,
De, hara gedirsən, de, hara ömür?

Gör neçə karvanı vaxtsız əylədin,
Şahların taxtını tarac eylədin,
Dağıtdın, sovurdun, qumtək ələdin,
De, hara gedirsən, de, hara ömür?

Bu dünyanın havasına oynama

Qəlbimi qalayıb alove, közə,
Hesabı salmışan gecə-gündüzə,
Şöhləti tez büküb beş arşın bezə,
De, hara gedirsən, de, hara ömür?
Haraya gedirsən, de, hara ömür?!

Deyişmə

Dağlar allı-güllü, dağlar məxşuşdur,
Suları dərmandır, havası xoşdur.
Söylə lələ, quşlardan hansı quşdur,
Dildən-dilə düşübdür məhəbbəti?

Köksü al-əlvandır, halı məxşuşdur,
Ləhcəsi şirindir, avazı xoşdur,
Güllerin eşqilə bülbül sərxoşdur,
Dildən-dilə düşübdür məhəbbəti.

Bax bu yerə, bax bu göyə, gərdişə,
Mehir salma başa qaxınc vərdişə.
O nədir ki, neçə nəsil dəyişə,
Min il keçsə başdan getməz töhməti?

Vicdan ləkələnsə bir də pak olmaz,
İmansız ürəkdə mərhəmət qalmaz,
Kişi olan namus ilə oynamaz,
Min il keçsə başdan getməz töhməti.

Bu dünyanın havasına oynamaya

Şöhlət bir gün qəm şərbətin içəcək,
İçən içib, içməyən də içəcək,
O nədir ki, hamı ondan keçəcək,
Tükdən çox nazikdir, qılıncdan iti?

Əcəl şərbətidir, hamı içəcək,
Şah da, qul da bir gün kəfən geyəcək,
O Sıratdır, hamı ondan keçəcək,
Tükdən çox nazikdir, qılıncdan iti.

Gərək

Tac bəzəyib şah başına qoymağɑ,
Sərraflara almaz kimi daş gərək.
İrfan olub, Haqqdan söhbət açmağɑ,
Bəsirətli, aqil olan baş gərək.

Hər barmaqla simlər "Nəva" ya gəlməz,
Hər sevən Məcnuntək fəraqdan ölməz,
Könül yoxsa, ürək kövrələ bilməz,
Ağlamağɑ əvvəl gözdə yaş gərək.

Şöhlət Əfşar namərdlərə əyilməz,
Hər ağacın verdiyi bar yeyilməz,
Hər nazik bədənə gözəl deyilməz,
Ala gözlər üstə qələm qaş gərək.

Eşq və iztirab

Eşqin gücü

Allah mizan qurub, hər tarazlığı,
Eşq ilə xəlq etdi bütün varlığı.
Eşqdir varlığın zati, mayası,
Eşqdir cövhəri, şövqü, mənası.
Günəşlə olmasa bu yer aşına,
Hər gün dolanmazdı onun başına.
Eşqi olmasaydı səyyarələrin,
Ayın dövrəsində almazdı yerin.
Eşqin atəşindən tapmaz bir qərar,
Odur ki, hey gecə, gündüzü arar.
Əgər doya bilsə eşqinin gözü,
Külək oxşamazdı dağları, düzü.
Məftun olmasaydı torpağa, gülə,
Dalğalar çırpımadı özün sahilə.
Eşqi olduğundan qağayıların,
Nazıyla oynayır hey dalğaların.
Eşqin gücü ilə nəğmələr cilər,
Eşqsız bezərdi güldən bülbüllər.
Zirvədə yeri yox qarğanın, sarın,
Qartaldır aşiqi uca dağları.

Bu dünyanın havasına oynamaya

Eşq olmayan ürək soyuq xanədir,
Sevməyən könüllər bir viranədir.
Çalış ki, sevəsən, həm seviləsən,
Eşqin atəşində yanıb ölüsən.
Sevdasız hər günün keçər qəflətdə,
Eşqsız keçən ömür puçdur əlbəttə!

Sevdalıyıq

Qiraət edir: Aşıq Zülfiyə

Hər gün sənlə otursaq da üz-üzə,
Qəlbimizdən yaralıyıq, neyləyim?
Yana-yana baxışsaq da göz-gözə,
Dağlar qədər aralıyıq, neyləyim?

Sevdalıyıq bülbül ilə gül kimi,
Bir baxçada tutulmuşuq qəfəsdə.
Eşq əlindən yanıb olduq kül kimi,
Bədən məhbus, könül başqa həvəsdə.

Dağılır üzünə, gözünə saçın,
Tökülür sinənə, canımı alır.
Gözlərimiz gizli-gizli öpüşür,
Baxışların ürəyimə od salır.

Alırsan ovcuna üzünü hərdən,
Əlin olmaq istəyirəm o anda.
Şirin-şəkər danışırsan, gülürsən,
Dilin olmaq istəyirəm o anda.

Bu dünyanın havasına oynama

Könlümüz azaddır, hissimiz dustaq,
Əsiri olmuşuq acı taleyin.
Özümüz ayrıyıq, dərdimiz ortaq,
Nə deyim hökmünə, çərxi-fələyin?!

Hər gün sənlə otursaq da üz-üzə,
Qəlbimizdən yaralıyıq, neyləyim?
Yana-yana baxışsaq da göz-gözə,
Dağlar qədər aralıyıq, neyləyim?

Tövbələr etmişdim

Tövbələr etmişdim sevməyim deyə,
Bilmədim hökm edən hakim ürəkdir.
Səni görən gündən atdım dərgahı,
İndi ibadətim səni sevməkdir.

Eşqə qul olmaqdan xilasım üçün,
Dedim ulduzlartək tənha yaşaram.
Kor olsun könlümün gözləri, neynim,
Yenə aşiq oldum, tapmırıam aram.

Yatmırıam gecələr sabaha kimi,
Ay bezar olubdu ahi-naləmdən.
Həsrətin xəncərtək doğrayır məni,
Qopara bilmirəm səni qəlbimdən.

Bulaq tək sərinsən, atəştək isti,
Gah leysan olursan, gah da ki, şimşək.
Eşqinin sacında qovrulub yandım,
De, necə dayansın bu dərdə ürək?!

Bu dünyanın havasına oynamaya

Eşqsız keçən ömür zindana bənzər,
Yoxmuş fəsilləri sanki illərin.
Sevgisiz nə fərqi yazdır, bahardır,
Ətiri olmayır açan güllərin.

Sevdasız kainat zülmətdir, heçdir,
Ayın üzü soyuq, ulduzlar sönük.
Könül yoxsa, ürək bir parça ətdir,
Eşqsız, ey dünya, söylə, biz nəyik?

Günəşə dönmüsən mənim içimdə,
Könlümün könlündə qərar tutmusan.
Tək sənsən ağlımda, sənsən fikrimdə,
Eşqinlə mən qulam, sənsə Tanrımsam.

Tövbələr etmişdim sevməyim deyə,
Bilmədim hökm edən hakim ürəkdir.
Səni görən gündən atdım dərgahı,
İndi ibadətim səni sevməkdir.

Əzizsən mənə

Yaxın olmasaq da heç vaxt, heç zaman,
 Nə üçün könüldən bağlıyam sənə?
 Bilmirəm sərini, bilmirəm nədən,
 Bu qədər doğmasan, əzizsən mənə?!

Həkk olub surətin didələrimə,
 Bir an gözlərimdən getmir xəyalın.
 Yetmir ixtiyarım daha özümə,
 Üzübdü canımı dərdin, məlalın.

Bilmədim eşq oxu haradan gəldi,
 Sancılıb sinəmə öldürür məni.
 Yalvarıb Tanrıdan min kərə sordum,
 Səni yaratmışdı, neynirdi məni?

Olmuşam qərarsız, fikrim dərbədər,
 Bilmirəm yerdəyəm, yoxsa göydəyəm.
 Bəzəksən yuxuma, xəyallarıma,
 Yoxdur bir hal-əhli, dərdimi deyəm.

Bu dünyanın havasına oynamaya

Adın əzbərimdir indi dilimdə,
Gecə də, gündüz də nidası sənsən.
Göydə mələklər də heyran qalıbdı,
Çağlayan eşqimin sədası sənsən.

Yaxın olmasaq da, heç vaxt, heç zaman,
Nə üçün könüldən bağlıyam sənə?
Bilmirəm sərrini, bilmirəm nədən,
Bu qədər doğmasan, əzizsən mənə?!

Gəlməyəcəyəm

(Gülayə Könülə nəzirə)

Düşünmə, "gəl", dedin, fikirim çasa,
Uçam fərəhimdən, dönəm bir quşa,
İnanan deyiləm gözündə yaşa,
Bir daha mən səni sevməyəcəyəm,
Gəldim ki, deyəm ki, gəlməyəcəyəm.

Eşqindən düşsəm də dərdə, möhnətə,
Həsrətin salsa da məni zillətə,
Sanma ki, gəlmışəm sənə minnətə,
Bir daha mən səni sevməyəcəyəm,
Gəldim ki, deyəm ki, gəlməyəcəyəm.

Sən, daha sevdiyim, o sən deyilsən,
O ənbər qoxuyan süsən deyilsən,
Qəsəm də eləyib, tövbəyə gəlsən,
Bir daha mən səni sevməyəcəyəm,
Gəldim ki, deyəm ki, gəlməyəcəyəm.

Bu dünyanın havasına oynaması

Mənə qəhət deyil, nə qədər qız var,
Eşqimlə yansa da çox nazlı nigar,
Səndən qeyrisini bilməsəm də yar,
Bir daha mən səni sevməyəcəyəm,
Gəldim ki, deyəm ki, gəlməyəcəyəm.

Daha yer qalmayıb sözə, söhbətə,
Çətin ki, bağçamda bir də gül bitə,
Eşqinlə daş olub, dönsəm də bütə,
Bir daha mən səni sevməyəcəyəm,
Gəldim ki, deyəm ki, gəlməyəcəyəm.

Bir də o çəməndə gözləmə məni,
Könlüm sevməsə də özgə kimsəni,
Söküb ürəyimdən atacam səni,
Bir daha mən səni sevməyəcəyəm,
Gəldim ki, deyəm ki, gəlməyəcəyəm.

Şöhlətəm, qədərlə savaşacağam,
Adını qəlbimdə daşıyacağam,
Daha xəyalınlə yaşayacağam,
Mən səni bir daha sevməyəcəyəm!
Gəldim ki, deyəm ki, gəlməyəcəyəm.

Nə vaxt gələcəksən

Yanıb kül oldum eşqindən,
Daha nə vaxt gələcəksən?
Xəstə düşdüm həsrətindən,
Daha nə vaxt gələcəksən?

Sənsiz üzüm heç gülmədi,
Sevən könlüm vərəmlədi.
Təbib çarə eyləmədi,
Daha nə vaxt gələcəksən?

Üzümə yaylıq çəkdilər,
Boyuma kəfən biçdilər,
Əllərə gülab tökdülər,
Daha nə vaxt gələcəksən?

Qəbir evim qazılıbdı,
Baş daşım da yazılıbdı.
El namaza düzüldü,
Daha nə vaxt gələcəksən?

Şöhlət, itdi huşum mənim,
Zəhər oldu aşım mənim.
Ağlar məzar daşım mənim,
Daha nə vaxt gələcəksən?

Xəbərin varmı

Xəbərdən xəbərin varmı, bəxtəvər,
Göylər çaxnaşmamış şimşək çaxıbdı.
Ağızdan-ağıza gəzir adımız,
Adın adım ilə birgə çıxıbdı.

Bizi yaraşdırır nədənsə hamı,
Guya bir olmağa xəlq olunmuşuq.
Pərvanə yanssa da tərk etməz şamı,
Biz də eşq oduna cüt qalanmışıq.

Hələ könlümüzü açmamışıq biz,
Əslı, Kərəm kimi dastan olmuşuq.
Qələmə gəlmışik, sözə gəlmışik,
Dillərdə "Gülüstan", "Bustan" olmuşuq.

Barı bir doyunca baxışmamışıq,
Qismət olacaqmı görən, bilmirik?
Dayanıb göz-gözə danışmamışıq,
Sanırlar gecə də, gündüz də birik.

Arzum, xəyallarım çiçək açıbdı,
Üzümə, bəxtimə səadət gülüb.
Gör, nə bəxtiyaram, necə bəxtəvər,
Səni aləm mənə sevgili bilib.

Xəbərdən xəbərin varmı, bəxtəvər,
Göylər çaxnaşmamış şimşək çaxıbdı.
Ağızdan-ağıza gəzir adımız,
Adın adım ilə birgə çıxıbdı.

Gəl, gör məni eşq neylədi
(Yunus İmrəyə nəzirə)

Qiraət edir: İlham Əsgərov

Bir sevginin göz yaşiyam,
Məzariyam, baş daşıyam.
Bilmirəm, öləm, yaşayam?
Gəl, gör eşq məni neylədi.

Dərd əlindən gəldim zara,
Gecəm qara, günüm qara.
Baş götürüb gedim hara,
Gəl, gör eşq məni neylədi.

Sən Tanrımsan, əcr eylə,
Dərgahında vəzir eylə,
Bircə baxış nəzir eylə,
Gəl, gör eşq məni neylədi.

Mən Şöhlətəm odlanıram,
Eşqi Günəşim sanıram.
Alov-alov hey yanıram,
Gəl, gör eşq məni neylədi.

Bezdinmi məndən

Nə özün gəlirsən, nə zəng edirsən,
Yelkənsiz gəmitək qaldım dəryada.
Söylə, ay vəfasız, bezdinmi məndən?
İntizar çəkirəm, gözlərim yolda.

Sən Allah, gəl ataq umu-küsünü,
Onsuz da pusquda dayanıb həsrət.
Fürsət yoxsuldur, elə qansızdır,
Ürəyə girməyə yol gəzir nifrət.

Hər şeyi başlayaq başdan, yenidən,
Günəşlə açılan səhərlər kimi.
Siyrılıb işıqtək çıxaq zülmətdən,
Qovuşaq göylərdə mələklər kimi.

Gəl, ataq qüruru, tutaq sevgini,
Qaynayıb çağlayaq bulaqlar kimi.
Axıb pətək-pətək dolaq şanlara,
Ballanaq ağızda dodaqlar kimi.

Bu dünyanın havasına oynama

Nə haqla adımı de ürəyindən,
Necə bir qələmə silib atarsan?
Aşıqin ruhu dərgahdadır bil,
Qarğıyar, naləyə, aha batarsan!

Sən Allah, gəl ataq umu, küsünü,
Onsuz da pusquda dayanıb həsrət.
Fürsət yoxsuldur, elə qansızdır,
Ürəyə girməyə yol gəzir nifrət.

Layla de, layla

(Oktay Xəliloğluna nəzirə)

Hər avaza, vallah, yata bilmirəm,
Al məni qoynuna, layla de, layla.
Eşqini başımdan ata bilmirəm,
Al məni qoynuna, layla de, layla.

Gəl gecələr, gəl oturaq diz-dizə,
Nazın çəkim, qadan alım göz-gözə,
Gəl sarılaq, sonra qoyaq üz-üzə,
Al məni qoynuna, layla de, layla.

Bir layla de, dərdi-qəmi atım mən,
Bir layla de, xumar olub yatım mən,
Bir layla de, qızılgülə batım mən,
Al məni qoynuna, layla de, layla.

Bu dünyanın havasına oynama

Tülə bürün, tüldən bağla nimtənə,
Gəl qovuşaq, qoy qarışsın tən tənə,
Bihuş olum saçlarının ətrinə,
Al məni qoynuna, layla de, layla.

Əzrail dərgahdan yerə enməmiş,
Zalım əcəl köhlən atın minməmiş,
Ömrümün çıraqı haqdan sönməmiş,
Al məni qoynuna, layla de, layla.

Şöhlətəm, sailəm, sən mənim pirim,
Sinən Kəbə evim, xalın Hacərim.
Ölsəm qollarında, daha nə dərdim,
Al məni qoynuna, layla de, layla.

Tufan ötdü aramızdan

Təngə gəlib səbri daşdı,
Həsrət getdi aramızdan.
Sınıq könlüm açılmayırlar,
Tufan ötdü aramızdan.

Neyləyim mən ürəyimlə,
Necə deyim - yenə inan?
Çilik-çilik sınmış üzək,
Bitişməyir heç bir zaman.

Gərəkdir üç fəsil keçsin,
Solan bahar o an dönməz.
Gələn bahar gül açsa da,
Ötən bahara bənzəməz.

O, mənim leylamdır

Təsadüf, ya qismət, bir gözəl ilə,
Biz eyni bir toya dəvətli olduq.
Taleyi yazanın mərhəmətilə,
Yan-yana, qol-qola, qoşa oturduq.

Qırmızı ipəkdən ətək geyinib,
Tovuzquşu kimi sığallanıbdı.
Salıbdı sehrinə dəli könlümü,
Qəmzəsi qan saçır, havalanıbdı.

Bir anda çarşıdı baxışlarımız,
Eşqin qığılçımı alove döndü.
Qoparıb ruhumu aldı bədəndən,
Ədayla nazlandı, ədayla dindi.

Minbir bəhanəylə sözə başlayıb,
Xəlvəti danışdıq, pünhan gülüşdük.
O, məni, mən onu gözlə oxşayıb,
İşvəli, nəşəli aləmə düşdük.

Xanəndə oxudu "Ay Sarıköynək",
Biz də o mahnını birgə söylədik.
Tutuşub əl-ələ adaxlılartək,
Üz-üzə, göz-gözə peyman eylədik.

Yallı"ya başlandı, tutdu əlimdən,
Ürəyim titrədi, əlim titrədi.
Yerdəyəm, göydəyəm, heç bilmirəm mən,
O, gözəl qəlbini qəlbimə verdi.

İndi səadətin ağuşundayıq,
O, eşqin şamıdır, mən pərvanəsi.
Sevib-sevilirik dəlilər kimi,
O, mənim leylamdır, mən divanəsi.

Unutmaram

İçimdə bir fəryad var ki,
Damağında bir dad var ki,
Ürəyimdə bir ad var ki,
Ölənəcən unutmaram.

Qəlbimdəki sevgisini,
İşvəsini, qəmzəsini,
Gülüşünü, şən səsini,
Ölənəcən unutmaram.

Şöhlət pozar hər adəti,
Lap unudar ibadəti.
Canım alan o afəti,
Ölənəcən unutmaram.

Unuda bilirsən

Danıb ilqarını, pozub əhdini,
Unuda bilirsən, unut, vəfasız.
Hökəm edib qəlbinə, atib eşqini,
Unuda bilirsən, unut, vəfasız.

Sevgisiz gəlirsə canda nəfəsin,
Söküb yixa bilsən eşqin türbəsin,
Susdurub bağçada bülbülün səsin,
Unuda bilirsən, unut, vəfasız.

Silib ürəyindən sevda sözünü,
Kor edib eşqinin yanın gözünü,
Bacarsan, aldadıb özün, özünü,
Unuda bilirsən, unut, vəfasız.

Axıram qanında, damarındayam,
Gecə də, gündüz də xəyalındayam.
Cavabı olmayan sualındayam,
Unuda bilirsən, unut, vəfasız.

Şöhlət buxağında qızıl hil olub,
Eşqinlə çağlayan bir bülbül olub.
Yanıb atəşində, qara kül olub,
Unuda bilirsən, unut, vəfasız.

Nə sirdir

Bir baxışdan aşiq olub sevirik,
Unutmağa ömür yetmir, nə sirdir?
Bir anda hicrana boyun əyirik,
Ölənəcən həsrət bitmir, nə sirdir?

O qədər iztirab, hicran çəkmişəm,
Dindirmə, qan ağlar, sıñib ürəyim.
Sənsiz özümə də yadam, qəribəm,
Param-parça olub, yanır ciyərim.

Vəfasız, getsən də, sən, həyatımdan,
Sevgin ürəyimdən getmir, neyləyim.
Çıxmırsan yadımdan, xəyallarımdan,
Eşqinin həsrəti bitmir, neyləyim.

Könlüm səksəkədə, qulağım səsdə,
Susub telefon da, dinmir lal kimi.
Təklik əzabından düşmüşəm xəstə,
Çarəsiz dərdimin sənsən həkimi.

Şöhlətin qəlbinə vurmusan yara,
Tərləni aldadıb, yar oldun sara.
Daha bu dünyada nə axtar, ara,
İşdir, xatırlasan, baş çək məzara.

İntizar bitsin

Hərdən sual dolu gözünü süzüb,
Sorursan, qəlbimin harasındasan?
Səninlə döyünür nəbzimin ritmi,
Ürəktək köksümün arasındasan.

Ruhumda, qanımda, damarımdasan,
Canımın canısan, candan da yaxın.
İçimdə nəfəsim, qəlbimdə nursan,
Gözümdə didəmsən, ondan da yaxın.

Sən mənim ömrümün əlvan baharı,
Çiçəkli çəmənim, gülüstanımsan.
Mən sənin eşqinlə bal çəkən arı,
Damaqda ləzzətim, ağız dadımsan.

Bildinmi, qəlbimdə yerin hardadır?
Gəl, əyləş taxtına, intizar bitsin.
Bizim ki, könlümüz bir arzudadır,
Gəl, sevən ürəyim vüsala yetsin.

Xəbər verməz

Eşq gələndə xəbər verməz - gəlirəm,
Gələr əcəl kimi, gələr qəflətən.
Eşq gedəndə haray çəkər - gedirəm,
Elə gedər, can ayrılar tənindən.

Biçarə qalarsan tərk olunanda,
Budaqda saralan yarpaqlar kimi.
Atalı-analı yetim olarsan,
Kimsəsiz qəhr olan uşaqlar kimi.

Sevgisiz bu həyat bir quru nəfəs,
Ölü cana diri gözlər nə lazım.
Sevgisiz Cənnət də soyuq daş qəfəs,
Can verənə quru sözlər nə lazım.

Hər kim ki, içmədi eşqin şərbətin,
Deməsin, yaşadım mən də dünyada.
Sevməyən bimardır, qəlbi möhürlü,
Aşıqə həmyardır Günəş də, Ay da.

Eşq gələndə xəbər verməz - gəlirəm,
Gələr əcəl kimi, gələr qəflətən.
Eşq gedəndə haray çəkər - gedirəm,
Elə gedər, can ayrılar tənindən.

Sərxoş oluram

Hər gecə girirsən yuxularıma,
Mənə bu dünyani behişt edirsən.
Beləcə, yatardım bir ömür boyu,
Təki heç yuxumdan çıxmayaşan sən.

Bürünüb bəmbəyaz tülə, ipəyə,
Gəlirsən göylərdən mələklər kimi.
Mehtək sığal çekib çılgın ruhuma,
Bitirsən sinəmdə çiçəklər kimi.

Tovuzquşu kimi cilvələnirsən,
Zülfünün ətrindən bihuş oluram.
Gözünün sehrində əriyirəm mən,
Badəsiz, şərabsız sərxoş oluram.

Qovuşub çatıram səadətə mən,
Dəyişir kimyamı nağıl yuxular.
Canım cövhər alır lətif cismindən,
Baltək şirin olur noğul yuxular.

Hər gecə girirsən yuxularıma,
Mənə bu dünyani behişt edirsən.
Beləcə, yatardım bir ömür boyu,
Təki heç yuxumdan çıxmayaşan sən!

Yaşadır məni

Ömrümün xəzanın bahar eləyib,
İlahi bir sevgi yaşadır məni.
Eşqimin bağına güllər ələyib,
İlahi bir sevgi yaşadır məni.

Canından canıma kövhər almışam,
Kül altında qor idim, alovlanmışam.
Eşqindən oxuyub bülbül olmuşam,
İlahi bir sevgi yaşadır məni.

Coşdurub çağladır məni çay kimi,
Ruhuma nur cilər gecə Ay kimi.
Tanrıdan verilmiş şirin pay kimi,
İlahi bir sevgi yaşadır məni.

Hərdən naz eləyib məni yandırır,
Gah həsrət çəkdirir, gah qısqandırır.
Şıltaq uşaq kimi halın qandırır.
İlahi bir sevgi yaşadır məni.

Yerişi, duruşu özgə ədadır,
Gah küsüb yalandan məni aldadır.
Sözü, zarafatı şəkər, bal dadır,
İlahi bir sevgi yaşadır məni.

Ürəyim bölünüb ikiyə, yarı,
Eşqimin atəşi əridər qarı.
O, ətirli çiçək, mənsə bir arı,
İlahi bir sevgi yaşadır məni.

Safdır bulaq kimi könül aynası,
Ədəbli, ismətli, xanım həyası.
Məni hifz eləyir onun duası,
İlahi bir sevgi yaşadır məni.

Bülbülün dilini ancaq gül anlar

Dinləyin, ay mənə tənə vuranlar,
Məni sərxoş bilib, dəli sananlar,
Siz ki, yanmadınız eşqin oduna,
Bübülün dilini ancaq gül anlar.

Mən çiçəyi dolmuş bahar kimiyəm,
Süsəntək sünbülə tez dolaşanam.
Sevəndə köksümə siğmaz ürəyim,
Məhəbbət oduna tez alışanam.

Eşqin havasından coşub çağlaram,
Dağların qoynunda axan çay kimi.
Açıram səhəri gözlərimlə mən,
Yatmırıam sübhədək gecə Ay kimi.

Sevda bulağının təşinəsiyəm,
Susuz dodaqların həsrəti kimi.
Gərək bu eşqimə bir dastan qosam,
Yazam sətir-sətir, yazam sevgimi.

Dinləyin, ay mənə tənə vuranlar,
Məni sərxoş bilib, dəli sananlar,
Siz ki, yanmadınız eşqin oduna,
Bübülün dilini ancaq gül anlar.

Yanır dodağım

Könlümdə açmamış qönçə bir gül var,
O, mənim sinəmdə əbədi dağım.
Getməz xəyalımdan gözəl surəti,
Adını andıqca yanır dodağım.

Ruhum əsir olub cazibəsində,
Gəzir ürəyimdə, gəzir qəlbimdə.
Eşqimin rübəbi susmaz heç zaman,
İlahi ahəngdir sızlar dilimdə.

Həsrəti yaş olub doldu gözümə,
Axdı çeşmə kimi, axdı köksümə.
Məni yandıracaq bir ömür boyu,
Məhşərin odunu töküb üstümə.

Bilmirəm taleymi, yoxsa yazımı,
Yusiftək günahsız məhkum olmuşam.
Hicran aramızda aşılmaz bir dağ,
Yarım ola-ola yarsız qalmışam.

Bu dünyanın havasına oynamaya

İsmini doyunca zikr edəydim kaş,
Pünhanda pünhandır deyə bilmirəm.
Baş tutan deyildir bu dəli sevda,
Həsrətdən ölmürəm, niyə, bilmirəm?!

Könlümdə açmamış qönçə bir gül var,
O, mənim sinəmdə əbədi dağım.
Getməz xəyalımdan gözəl surəti,
Adını andıqca yanır dodağım.

Hanı o sevdalar

Hanı o sevdalar, hanı, ey dünya?
İndi nə aşiq var, nə də ki, məşuq.
Məcnundan, Kərəmdən quru ad qalıb,
Sevib-sevilməkdən məhrum olmuşuq.

Əfsanəyə dönüb ilahi eşqlər,
Şirindən, Leylidən əsər qalmayıb.
Donub, buza dönüb sevən ürəklər,
Nizami, Füzuli sanki olmayıb.

Məna dəyərini itirib sevgi,
Bazar olan yerdə könül nə lazım?!
Gəl, gör, öz gözünlə, ey Molla Pənah,
Söylə, məhəbbətdən mən necə yazım?!

Baxdırıdım bütclərə

Qeybə çəkilmisən sanki göylərə,
Baxdırıdım bütclərə, fallarda yoxsan.
Qalxıb zirvələrdən baxdım hər yerə,
Görüşə gəldiyin yollarda yoxsan.

Sordum gəzdiyimiz göy çəmənlərdən,
Çiçəklər bir xəbər vermədi səndən.
Yalvardım baxçada ötən bülbülə,
Bir soraq çıxmadı güldən, qönçədən.

Sənin həsrətinlə xəstə düşmüşəm,
Sönüb atəşim də, can həvəsim də.
İnsaf et, rəhm eylə oləndə barı,
Gəl, bağla gözümü, son nəfəsimdə

Olmamışam belə mən

Sevdalanıb aşiq oldum sərasər,
Çox sevmişəm, olmamışam belə mən.
Həsrət çəkib gecə-gündüz bu qədər,
Oda yanıb, çəkməmişəm cilə mən.

Sən getdin, mənimlə xəyalın qalıb,
Yatağım, yastiğım həsrət qoxuyur.
Sevən ürəyimdə məlalın qalıb,
Bağçamda bülbüllər dərdli oxuyur.

Sənsizlik halımı pərişan edib,
İçimdə çəkilməz dərdim, acım var.
Bir yaşam savaşı verirəm indi,
Sənə nəfəs qədər ehtiyacım var.

Sənli günlərimin xatırəsini,
Qəlbimin başında daşıyıram mən.
Sənsiz ahla keçən hər saatıma,
Yavanlıq eyləyib yaşayıram mən.

Şöhlətəm, bezaram şirin canımdan,
Daha fərq eləmir öləm, yaşayam.
Sənsiz ruhum da uçub bədəndən,
Ayaq üstə gəzən məzar daşıyam.

Ay dəli könül

Səndən başqa sevən yoxmu dünyada,
Yanıb qovrulursan, ay dəli könül?!
Kimlər aşiq oldu Məcnundan bəri,
Nədən xar olursan, ay dəli könül?!

Nədən ürəyimə qəmi əkirsən,
İztirab içində məhşər çəkirsən,
Bir vəfasız üçün qan-yaş tökürsən,
Gül kimi solursan, ay dəli könül?!

Şöhləti atəşə, oda salmisan,
İçimdə sızlayan kaman olmusan.
Qultək zəncirləyib əsir almışan,
Canımı alırsan, ay dəli könül.

Biləydi barı

Gəl, sanma sən məni meyxanə əhli,
 Qəlbimi yandıran dərddən sərxoşam.
 Alıbdı ağlımı, edibdi dəli,
 Bir Məcnun misallı eşqdən sərxoşam.

Nə qələmə gəlir, nə sözə gəlir,
 Necə vəsf eləyim gözəlliyini?!
 Elə ayət verib Tanrı hüsnünə,
 Heyrətə salıbdı bu afət məni.

Hər gün qızlar ilə keçir önumdən,
 Qəlbimə nur saçır gülüşü, səsi.
 Elə cilvələnir ahular kimi,
 Yandırır cismimi nazi, qəmzəsi.

O, gedir, canım da onunla gedir,
 Ruhum əsir düşüb onun ruhuna.
 Həsrətindən titim-titim titrəyir,
 Ürəyim dönübü gül yarpağına.

Bu dünyanın havasına oynamaya

Kaş ki, sıgal çəkib qara saçına,
Meh olub gəzəydim yanaqlarında.
Çalaydım könlünün sevgi sazını,
Nəğməyə dönəydim dodaqlarında.

Arxasınca kölgə kimi sürünnəm,
Öpürəm ayağı dəyən yerləri.
Təsəddüq olaram dönüb başına,
Gələydi insafa o gözəl pəri.

Onu canım billəm, biləydi barı,
Məni də yaradıb onu Yaradan.
Olaydı Şöhlətin sevgili yarı,
Butasın istərəm qadir Mövladan.

Bir gözəl var idi...

*Ətrafımızda hamıdan xəbərsiz onlarla oxu
daşa dəymış faciə yaşayınlar və həyatdan
küskün könül tənhaları vardır*

Bir gözəl var idi, solğun bənizli,
Təbəssüm yad idi dodaqlarına.
Susqun, qaradinməz, küskün, kədərli,
Dərddən qəm çökmüşdü yanaqlarına.

Bir gün dilə tutub könlünü aldım,
Sordum, bu halın nə, qəmlisən nədən?
Yalqız, xəzan vurmuş həsrət gülütək,
Nədən qan süzülür ləçəklərindən?

Buludtək qaralıb, göytək tutuldu,
Seyridi dodağı, doldu gözləri.
Görüb inadımı pərişan oldu,
Yandırıcı ruhumu onun sözləri.

Bu dünyanın havasına oynamaya

Dedi: Bilirsənmi, şair qardaşım,
Əlimi hər şeydən çəkib üzmişəm.
O qədər dərd çəkib bəlalı başım,
Həyatdan küsmüşəm, candan bezmişəm.

Heç bahar qismətim olmadı mənim,
Qış kimi sərt keçdi ayım, illərim.
Başımın sığalı kədərim oldu,
Vaxtsız tez ağardı qara tellərim.

Sevdim dəli kimi, sevdim ürəkdən,
Dərdindən öldüyüm vəfasız oldu.
Mən canımdan keçdim, o qaçıdı məndən,
Mürvətsiz, ilqarsız, insafsız oldu.

Məhəbbət gülşənim bülbülsüz qaldı,
Bal çəkən olmadı çiçəklərimdən.
Qəlbim tənhalıqdan vərəm bağladı,
Odur ki, qan axır ləçəklərimdən.

Bəsdir, şair qardaş, səni üzməyim,
Mənim müşkülümün çarəsi yoxdur.
Bilirəm, qəlbiniz kövrəkdir sizin,
Onsuz da şairin möhnəti çoxdur.

Bir gün də eşitdim o bəxti qara,
Qəsd edib, qayıbdı şirin canına.
Köçüb bu dünyadan nakam, kimsəsiz,
Qovuşub Tanrının haqq dərgahına.

Bu necə sevgidir

Bir səhər eyvanda bir gözəl gördüm,
Vuruldum hüsnünə, könlümü verdim.
Sızladı sinəmdə eşq adlı dərdim,
Bu necə sevgidir, düşmüşəm, Allah?!

O dili yanmışı sevəsi oldum,
Düşüb ayağına köləsi oldum.
Həsrətin çəkməkdən oləsi oldum,
Bu necə sevgidir, düşmüşəm, Allah?!

Taleyin hökmümü, yoxsa bir yazı?
Alıbdı ağlımı işvəsi, nazi.
Haldan-hala düşür zalimin qızı,
Bu necə sevgidir, düşmüşəm, Allah?!

Nə olar insafsız dindirə məni,
Yetirə vüsala, güldürə məni.
Ya da birdəfəlik öldürə məni,
Bu necə sevgidir, düşmüşəm, Allah?!

Bulaq başında

Bir səhər yaylaqda, bulaq başında,
Yuyunub daranan bir gözəl gördüm.
Sinə açıq, qollar açıq, baş açıq,
Xınasız, boyasız tər gözəl gördüm.

Tül bədəni tül içində süslənib,
Dəryada bəslənmiş inciyə bənzər.
Zərifdir gullerin ləçəyi kimi,
Dodağı aćmamış qönçəyə bənzər.

Hörük saçlar dolaşıbdı topuğa,
Vallah, su pərisi, mələkdir bu qız.
Baxıb heyran oldum o al yanağı,
Canımı odlara saldı insafsız.

Dedim, gəl yarıml ol, qıyqacı baxdı,
Məstanə gözləri sözülb axdı.
Təbəssüm eylədi, evimi yıxdı,
Ağlımı başımdan aldı insafsız.

Dedi: Gecikmisən, hansı bahardı?
Düşdügün bu sevda quru xeyaldı.
Şöhlətin ağlını alıb apardı,
Qəlbimi daşlara çaldı insafsız.

Canda can olmaz

Yerlə qovuşmağa çaxnaşıb göydə,
Bulud ağlamasa çicəklər bitməz.
Sev ki, yetişəsən muradına sən,
Qul dərdə düşməsə Xızır yetişməz.

Məcnuntək aşiq ol, yaşayasan sən,
Sevdasız, həsrətsiz canda can olmaz.
Çicəyin eşqilə yanmasa arı,
Qonar çicək üstə, amma bal almaz.

Eşqlə əsdiyindən vədə küləyi,
Novruzda torpağa bərəkət gələr.
Bülbülün eşqilə açar qönçələr,
Güllər baxçalara müşk-ənbər cilər.

Tanrı məhrum etsə sevgidən bizi,
İnsanın insana ülfəti olmaz.
Mayası eşq ilə yoğrulmayanlar,
Dünyaya gəlsə də, ömür yaşamaz

Dua edirəm

Çox qəddar hakimsən, vəfasız yarım,
Əğyarı əfv edib, məni asdırın.
De, hansı maddəylə məzara qoyub,
Duasız, kəfənsiz məni basdırın?

Duymadın sevgimi, dəyər vermediin,
Mərhəmət etmediin öz aşiqinə.
Şəfqət qucağını açıb rəqibə,
Vuruldun nadanın söylə, nəyinə?

Mən oldum, əməlim məhəbbət oldu,
Axırət günündə heç qorxum yoxdur.
Gözlə, düşməyəsən yanar oduna,
Məhşərdə haqsızın əzabı çoxdur.

Olsan da daş ürək, olsan da zalım,
Səni qəlb evimin şahı bilirəm.
Nə əzab versən də, mən gecə-gündüz
Səninçün Tanrıya dua edirəm!

Gecələr

Qəlb qulağa yaxın olar gecələr,
Həsrət gözə hicran dolar gecələr.
Sevən cana atəş salar gecələr,
Ürəyinə qəm əkərsən, ağlarsan.

Göydən qəlbə sevgi adlı vəhy gələr,
Eşq səni yandırıb, canından eylər,
İztirab nizə tək bağırını dələr,
Gözlərindən qan tökərsən, ağlarsan.

Gözündən cananın xəyalı getməz,
Çağırısan bir kimsə imdada yetməz,
Təsəlli ovutmaz, mey kömək etməz,
Qərib-qərib hönkürərsən, ağlarsan.

Xəyallar ömrünü talar gecələr,
Qul tək səni, səndən alar gecələr,
Daha nələr, nələr olar gecələr,
Sübhə kimi dad çəkərsən, ağlarsan.

Geri ver

Belə getmə, ay ömrümü talayan,
Qaraltdığın səhərimi geri ver.
Saf eşqimi qönçə ikən solduran,
Qış etdiyin baharımı geri ver.

Eşqinlə Günəşə, Aya ucalan,
Mənim ürəyimdə alışib, yanana,
Sənin ürəyində üzüyüb, donan,
Sevgi adlı vüqarımı geri ver.

Hər gün sənə canım deyən, can deyən,
Söz qoşub şəninə mələktək öyən,
Hüsnünü gül sanıb nəğmə ciləyən,
Bülbül kimi dillərimi geri ver.

Sevdalanıb qanad açıb uçduğum,
Məcnun olub sənə könül açdığını,
Eşqin ilə çağladığım, coşduğum,
Puç etdiyin illərimi geri ver.

Bu dünyanın havasına oynamaya

Gülüstanden sevə-sevə dərdiyim,
Dəstə tutub əlvan çələng hördüyüm,
Öpə-öpə hər gün sənə verdiyim,
Xəzan vurmuş gullərimi geri ver.

Vəfasızın ilqarı nə, əhdi nə,
Sən yana bilməzsən eşqin közünə.
O daş olan qəlbin qalsın özünə,
Sındırdığım ürəyimi geri ver.

Görüşməyəydik

Ayrı qərinədə gəldik dünyaya,
Bizi görüşdürdü nağıl bir röya.
Mən dağdan enirdim yorğun, pərişan,
Sənsə zirvələrə qalxırdın o an.
Baxışdıq, gözümdə şimşək oynadı,
Köksüm paralandı, ürəyim yandı.
Mənim bağ-baxçamı vurubdur xəzan,
Sənsə qönçə açmış təzə-tər fidan.
Sən süslü, çıçəkli, al-əlvan bahar,
Mənim saçlarımı ələnibdi qar.
Sən hallı-havalı, içində atəş,
Mənsə qürub edən saralmış günəş.
Dayana bilməzdik bu yolda bir an,
Dəyişməz hökmünü amansız zaman.
Arzular çəkirdi səni zirvəyə,
Məniməsə yollarım üzü dərəyə.
Nə səni yolundan edə bilərdim,
Nə də ki, səninlə gedə bilərdim.

Bu dünyanın havasına oynamaya

Əfsus! İstəsəm də olmaz çarəsi,
Yoxdur kitablarda vəhyi, ayəsi.
Yaxşı olardı ki, görüşməyəydik,
Əlacsız bu dərdə biz düşməyəydik.

Gümanım sənsən

Mənə hər kəsimdən əzizsən, əziz,
Sənsiz bu dünyada təkəm, kimsəsiz.
Neynirəm həyati, neynirəm sənsiz,
Könlümdə həmdəmim, gümanım sənsən.

Eşqinlə köləyəm, sən mənim şahım,
Həsrətdən yayılıb göylərə ahım.
Sənsən yerdə, göydə tək səcdəgahım,
Günəşim, dərgahım, imanım sənsən.

Adındır əzbəri, sözü Şöhlətin,
Qəlbinin atəşi, közü Şöhlətin,
Dərdindən dəlidi özü Şöhlətin,
Təbibim, loğmanım, dərmanım sənsən.

Lal oluram

Bir kimsə bənzəməz sənə,
Ey sərvi boylu nazənin.
Baxsın, kor olsun gözləri,
Mənə tənələr edənin.

Kim gördü mail olmadı,
O can alan gözlərini.
Dəyişmərəm bu dünyaya,
Ağ, göyərçin əllərini.

Görəndə mərmər sinəni,
Dilim batır, lal oluram.
Alov saçır qəmzələrin,
Eşqindən bihal oluram.

Hara baxsam sən baxırsan,
Gözlərimin içindəsən.
Ürəyimdə taxt qurmusan,
Könlümdəsən, qəlbimdəsən.

Kim nə deyir, qoy söyləsin,
Aşıqəm gül camalına.
Əsirgəmə öz lütfünü,
Yetir məni vüsalına!

Özün şeirsən

Məndən yeni şeir istəyən dilbər,
Sən özün şeirsən, özün qəzəlsən.
Könlümün rübabın sizladan dilbər,
İncə bayatışan, nazlı gözəlsən.

Xəyalım arxanca gəzib dolanır,
Adındır şeirimin sözü, sətiri.
Yenə sevdalanıb nəğmə deyirəm,
Necə bülbül ötər güldən ötəri.

Alovlu baxışla canımı yaxıb,
Bağrımın başına odu salmışan.
Qışda qar altından çiçək tək çıxıb,
Ömrümə, günümə bəzək olmusan.

Gül kimi təzə-tər, gül kimi zərif,
Safsan büllur sulu bulaqlar kimi.
Gündüz gözümdəsən, gecə yuxumda,
Sevən ürəyimin sənsən hakimi.

Bu dünyanın havasına oynamaya

Gecələr zülfünü dola boynuma,
Eşqinlə as məni, dara çək, quzum.
Bir qədəh şərbət ol, ax damarıma,
Coşub səadətdən mən şeir yazım.

Məndən yeni şeir istəyən dilbər,
Sən özün şeirsən, özün qəzəlsən.
Könlümün rübəbin sizladan dilbər,
İncə bayatışan, nazlı gözəlsən.

Gəlmə məzarıma

Qiraət edir: Aşıq Zülfüyyə

Gəlmə məzarıma, öləndən sonra,
Sağ ikən dərdimə məlhəm olmadın.
Sevən ürəyimə çox vurdun yara,
Pərişan könlümə həmdəm olmadın.

İllərlə ağladım, düşdüm arxanca,
Göz yaşam ucałtdı səni göylərə.
Səni mələk sandım uca dərgahda,
Sənsə vurdun məni yerdən-yerlərə.

Gəlmə məzarıma, daha nə fayda,
Gəlsən də bir çarə qılan deyilsən.
Şöhlət Məcnun oldu, dərdindən öldü,
Sən ki, Leyli olub ölən deyilsən.

Dağ arasında

Bəzənib çıxmışdı seyri-gülşənə,
Nazlı yarı gördüm bağ arasında.
Qovuşmur düymələr, açılıb sinə,
Şamamasın gördüm tağ arasında.

Alıbdı ağlımı o gözəl sona,
Eşqin atəşini salıbdı cana.
Bənzəyir kəkliyə, ahu ceyrana,
Sallanıb gəzirdi dağ arasında.

Qurbanam qaşının mən arasına,
İnan bu eşqimə, Şöhləti sına.
Sənə çicəklərdən çələng yolladım,
Qəlbimi qoymuşam bax, arasına.

Sevda yarası

Nə yaralar vursan, qəbulumdu, bil,
Tək sevda yarası vurma qəlbimə.
Dözərəm, çəksən də gözlərimə mil,
Tək sevda yarası vurma qəlbimə.

Götür xəncər ilə doğru köksümü,
Köz bas ürəyimə, yandır cismimi,
Sındırıb könlümü, əzib hissimi,
Tək sevda yarası vurma qəlbimə.

Axit al qanımı, heç uf demərəm,
Çək şışə canımı, heç uf demərəm,
Yandır imanımı, heç uf demərəm,
Tək sevda yarası vurma qəlbimə.

Vara, sərvətə yox, gülədir meylim,
Dünya bir yanadır, bir yana leylim,
Məhəbbət yarası sağalmır neylim,
Tək sevda yarası vurma qəlbimə.

Həsrətin Şöhləti gətirib zara,
Qul eylə, satmağa çıxart bazara,
Öldür öz əlinlə, sən qoy məzara,
Tək sevda yarası vurma qəlbimə.

Gəl yaşadaq məhəbbəti

Elindir gözəl Borçalı,
Nədən düşmüşük aralı?
Həsrətdən könlüm yaralı,
Gəl eyləmə, naz ay gözəl.

Göstərib mərmər sinəni,
Salmışan ovsuna məni.
Götür kağız, qələmini,
Dərdlərimi yaz, ay gözəl.

Tanrı verib bu qisməti,
Gəl yaşadaq məhəbbəti.
Dilindəki bal şərbəti,
Ürəyimə süz, ay gözəl.

Dağlardan dərdim gülləri,
Qoxladım, sərdim gülləri.
Sənə gətirdim gülləri,
Tellərinə düz, ay gözəl.

Mən çiçəklər üstə arı,
Sən Şöhlətin gözəl yarı.
Gətir ömrümə baharı,
Qoy açılsın, yaz, ay gözəl!

Od ilə su arasında

Bilirəm, inciyib, küsürsən, gözəl,
 Girib aramıza başqa bir gözəl,
 Sən ondan gözəlsən, o, səndən gözəl,
 Qalmışam od ilə su arasında.

Sən ətirli gülsən, güllərin xası,
 O, bir ahu ceyran, dağlar sonası,
 Qəlbimi yandırır eşqin havası,
 Qalmışam od ilə su arasında.

Sən səhər Günəşi, o, işıqlı Ay,
 Sən tale yazımsan, o, bəxtimə pay,
 Fikirdən, xəyaldan əqlim olub zay,
 Qalmışam od ilə su arasında.

Sən şöhrətim-şanım, o, dağ vüqarım,
 Sən canda canımsan, o, şah damarım,
 Gedibdir əlimdən hər ixtiyarım,
 Qalmışam od ilə su arasında.

Şöhlətəm, sevmişəm, arzuma varım,
 Bilmirəm neyləyim, kimə yalvarım?
 Allahım, bu dərddən necə qurtarım?
 Qalmışam od ilə su arasında!

Təkliyin əzabın bilirdin, gülüm!

Qiraət edir: Aşıq Zülfiyə

Bilirdin sevilmək, həm sevmək nədir,
Özünə öyrətmək, öyrənmək nədir,
İlqarından dönmək, tərk etmək nədir.
Sən ki, könül işin bilirdin, gülüm,
Niyə, qəlb evimə gəlirdin, gülüm?

Bilirdin limanda tək qalmaq nədir,
İztirab içində talanmaq nədir,
Həsrətin oduna qalanmaq nədir.
Təkliyin əzabın bilirdin, gülüm,
Niyə, qəlb evimə gəlirdin, gülüm?

Vəfasız donunu geymisən, əfsus,
Könlümün könlünə dəymisən, əfsus,
Şöhləti yay kimi əymisən, əfsus.
Sən ki, öz vəfanı bilirdin gülüm,
Niyə, ürəyimə girirdin, gülüm!?
Niyə, qəlb evimə gəlirdin, gülüm?

Öldürmə məni

Sənsiz yaşamıram, çox da diriyəm,
Sən Allah, ölməmiş öldürmə məni.
Eşqindən Məcnunam, bir sərsəriyəm,
Sən Allah, ölməmiş öldürmə məni.

Sənsiz ömrüm-günüm zülmət, qaradı,
Baxma ki, gülürəm, içim yaradı.
Həsrətdən ürəyim para-paradı,
Sən Allah, ölməmiş öldürmə məni.

Məhşərdən betərdir diriykən ölmək,
Hər gün sənsizliyin əzabın çəkmək.
Qorxmuram ölümdən, nədir ki, ölmək,
Sən Allah, ölməmiş öldürmə məni.

Şöhlət gözü yolda, gələrsən sanır,
Gəlib sıniq könlün alarsan sanır.
Hələ ki, içimdə bir ümid yanır,
Sən Allah, ölməmiş öldürmə məni.

Olmayır

Getdin ki, ürəyim qəhrimdən sınsın,
Apardın ömrümün şövqün, mənasın.
Söndü bəxt ulduzum, çətin ki, yansın,
Qayıt gəl, əzizim, sənsiz olmayırlar.

Sanmazdım sənsizlik mənə dərd olar,
Eşqimin gülləri saralıb solar.
Durulmur o gündən bulanmış sular,
Qayıt gəl, əzizim, sənsiz olmayırlar.

Əl çək sitəmindən, bəsdir, daha dur,
Hicran əzabından taqətim yoxdur.
Yalnızlıq dəhşətdir, qıştək soyuqdur,
Qayıt gəl, əzizim, sənsiz olmayırlar.

Verdiyin şəkilin düşmür əlimdən,
Surətin gözümdən, adın dilimdən.
Gecə zara gəlib ahi-naləmdən,
Qayıt gəl, əzizim, sənsiz olmayırlar.

Qəlbimdə arzusan

Üfüqə bənzərsən əlim yetməyən,
Ha çatmaq istərəm uzaq qaçırsan.
Gecələr eşqinlə odlanıram mən,
Sənsə səmalarda işıq saçırsan.

Sən uca bir dağsan, mən isə kölgən,
Xəyalım arxanca düşüb sürünür.
Qəlbimdə arzusan doymaram səndən,
Həsrətdən göz yaşım al qana dönür.

Mələktək göylərdə qərar tutmusan,
Əlim uzalıdır səcdəgahına.
Ağlımı, könlümü sehrə salmışan,
Gəl, apar məni də öz dərgahına.

Talandı ömür

Eşqin atəşinə elə yandım ki,
Qovrulub sovruldum, qalmadı külüm.
Bahara yetməmiş xəzana döndü,
Qönçə bağlamadı, açmadı gülüm.

Könlümüz bir oldu, cismimiz ayrı,
Həsrətin oduna qalandı ömür.
Doyunca boyunu görmədim barı,
İztirab içində talandı ömür.

Bu, necə məhəbbət, bu, necə qismət,
Haradan tuş olduq bir-birimizə?
Hərəmiz məhbusuq bir daş qəfəsdə,
Nəyə verilibdi bu ömür bizə?!

Eşqin atəşinə elə yandım ki,
Qovrulub sovruldum, qalmadı külüm.
Bahara yetməmiş xəzana döndü,
Qönçə bağlamadı, açmadı gülüm.

Söylə

Gəl, könül bağçamdan gül verim sənə,
Sən də o gülləri bağla zülfünə.
Bir ovuc səadət bəxş edib mənə,
Baxıb gözlərimə ilahi səslə,
Sevirəm, sevirəm, sevirəm söylə!

Gəl, qoynunda dadlı nübar arayım,
Saçlarına sığal çəkim, darayım.
Sən ol mənim könül evim, sarayım.
Nəzr eləyib bircə sözü sən, öylə,
Sevirəm, sevirəm, sevirəm söylə.

Xəyalınla ömr edirəm divanə,
Şükr edirəm bu taleyə, bu günə.
Varlığın həyatdır, inan, bil, mənə,
Eşqinlə can verən təşinə gülə,
Sevirəm, sevirəm, sevirəm söylə!

Sənsiz

Həyat nə gözəl idi,
Sən mənimlə olanda.
Dünya Behişt olurdu,
Mən səninlə olanda.
Bir başqa aləm idi,
Sənlə açan səhərlər.
Minbir rəngə çalardı,
Günəş saçan şəfəqlər.
Sən görüşə gələndə,
Göylər eşq ələyərdi!
Biz qol-qola gedəndə,
Şəhər vəcdə gələrdi.
Küçələr, xiyabanlar,
Bizə gəl-gəl deyərdi.
Çinarın yarpaqları,
Bizə əl eləyərdi.
Ağaclar budaqların,
Qartal kimi gərərdi.
Gəzdiyimiz yollara,
Kölgəsini sərərdi.

Dəniz bizi görəndə,
Kükrəyib qabarardı.
Qağayılar şıgayıb,
Bizi salamlayardı.
Ləpələr qırçın-qırçın,
Üzümüzə gülərdi.
Həzin piçilti ilə,
Bizə uğur dilərdi.
Dalğalar şahə qalxıb,
Sahilə çırpılardı,
Dənizin nəğmələri,
Bizi-bizdən alardı.
Sevincdən, səadətdən,
Asimanda uçardıq.
Sevginin ağuşunda,
Uyuyub kam alardıq.
İndi yanında yoxsan,
Tək-tənhayam, kimsəsiz.
Həyat miskin, qəlbim boş,
Dünya zülmətdir sənsiz.
Sənsiz açan səhərlər,
Tutqun, qaşlı-qabaqlı.

Bu dünyanın havasına oynamaya

Günəş göydə yansada,
Hava soyuq, sazaqlı.
Ürəyim sinəm altda,
Ağır qara daş kimi.
Sənsizlik parçalayır,
Oyub, didir içimi.
Dəniz də üzüm kimi,
Donuq, qəmgin, gülməyir.
Həyatda varam, yoxam,
İndi kimsə bilməyir.
Daha nəyimə lazım,
Sənsiz keçən bu ömür?
Nə yer, Günəş, kainat,
Sənsiz bir məna vermir.
Neynirəm bu həyatı,
Sən ki, yanında yoxsan?!
Mən soyuq məzar daşı,
Sənsə quru xəyalsan!

Sən məni öldür

Sən Allah, sevmirəm söyləyib hər dəm,
Öldürmə eşqimi, sən məni öldür.
Gizləyib sevgini, eləyib sitəm,
Öldürmə eşqimi, sən məni öldür.

Kim dandı eşqini peşiman oldu,
Sonunda tək qalıb pərişan oldu.
Yandı atəşlərdə, çiçəktək soldu,
Öldürmə eşqimi, sən məni öldür.

Bilirəm sevirsən, yox deyən dildir,
Ol Züleyxa kimi eşqini bildir.
Nə də sevənləri özünə güldür,
Öldürmə eşqimi, sən məni öldür.

Eşqim taleyimdir, üzümə gülüb,
Gül açıb könlümdə, dünyaya gəlib.
Vəfasız, adımı qəlbindən silib,
Öldürmə eşqimi, sən məni öldür.

Qərarsızam gecələr

Elə baxıb, əzizim,
Üzmə mənim qəlbimi.
Onsuz da məhəbbətin,
Yandırır ürəyimi.

Qərarsızam gecələr,
Əlinə yetmir əlim.
Quruca xəyalındır,
İndi mənim təsəllim.

Adın düşmür dilimdən,
Hər an zikr eləyirəm.
Eşqinlə bülbül kimi,
Nəğmələr çiləyirəm.

Çırpinıram qüssədən,
Kədərin qucağında.
Yanıram, odlanıram,
Həsrətin ocağında.

Elə baxıb, əzizim,
Üzmə mənim qəlbimi.
Onsuz da məhəbbətin,
Yandırır ürəyimi.

Biləcəksənmi

Musiqisi: Aida Vəfa

Oxuyur: Aynur Dadaşova

Bu gözəl dünyadan çəksəm əlimi,
Eşqdən məhrum etsəm qan ürəyimi,
Kəsib atsam sənə dəymış əlimi,
Günahıma bata biləcəksənmi?

Desəm, yanılmışam, bağışla məni,
Desəm, ürəyimdən silmişəm səni,
Desəm, sevməmişəm heç zaman səni,
Bunlara inana biləcəksənmi?

Sən rahat ol deyə dünyadan köçsəm,
Diriykən özümü torpağa gömsəm,
Səni düşmən bilib, qatılım desəm,
Ruhumla bacara biləcəksənmi?

Gözüm yaşıla doldu, gəl

Usanmışam, sevgilim,
Sənsizlik yorub məni.
Çıxmırsan xəyalımdan,
Hicranın sarıb məni.

Tükənib səbrim, gücüm,
Gözüm yaşıla doldu, gəl.
Bahar da gəlib keçdi,
Gül-çiçəklər soldu, gəl.

Həsrətin vətən edib,
Yurd salıb ürəyimə.
Yolunu gözləməkdən,
Qan gəlib gözlərimə.

Sənsiz keçmir günlərim,
Həyat yalan oldu, gəl.
Ölürəm iztirabdan,
Ömür talan oldu, gəl.

Gəl ki, yansın günəşim,
Qaytar yazı, baharı.
Göyərçin əllərinlə,
Sil qəlbimdən qübarı.

Sənsən canda nəfəsim,
Həyat ver, qoyma ölüm.
Sənsən eşqim, həvəsim,
Yaşat, Şöhləti gülüm!
Şöhləti yaşat, gülüm!

Ürəyimə yazmışam

Bilirsənmi, sevgilim,
O gözəl, lətif adın,
Səntək əzizdir mənə.
Sanıram ki, adın da,
Özünlə bir doğulub.
Elə əkizdir sənə.
Sevərək əzbər etdim,
Gül adını, gülüm, mən.
Gecələr yuxumda da,
Adın düşməz dilimdən.
Eşqinlə saz sinəmdə,
Dəli ozan olmuşam.
Sevgilim, mən adını,
Ürəyimə yazmışam.
Sənin gözəl adını,
Göylərə yazmadım ki,
Buludlar şəbnəm eylər,
Yağışlar yuyub silər.

Yazmadım qayalara,
Aldanıb vüqarına,
Yazmadım ki, dağlara,
Əsər dəli ruzigar,
Coşub tufan qoparar.
Birdən zəlzələ olar,
Dağlar qumtək sovrular.
Tufan sənin adını,
Dağdan silib aparar.
Adını həkk eləyib,
Yazdım ki, ürəyimə,
Nə tufan, nə zəlzələ,
Nə yağış, nə qasırğa,
Qəlbimə girə bilməz.
Adını ürəyimdən,
Bilmərrə silə bilməz.
Sən, ey cismimdə canım,
Sən, ey könül sultanım,
Yazmaram mən adını,
Nə göylərə, dağlara!

Bu dünyanın havasına oynama

Yazmaram mən adını,
Ürəyimdən kənara.
Daha yoxdur bir qəmim,
Lap ölsəm də nə dərdim.
Adını ürəyimlə,
Aparacam məzara.

Məhəbbət gözləmə

Bahar mehi olub doldun qəlbimə,
Sevginlə ömrümü eşqə bələdin.
Açıb ürəyimdə bənövşə kimi,
Hər gecə yuxuma ətir çilədin.

İlahi bir sirsən, ovsunlanmışam,
Eşqinlə ruhumu cəbrə salmisan.
Necə möcüzədir, bilmirəm ki, sən,
Mənə özümdən də yaxın olmusan.

Gündüz gözümdəsən, gecə yuxumda,
Xəyalın bir an da çıxmır yadımdan.
Nə vüsal gəlməyir, nə həsrət bitir,
Açmayırla gecələr, sökülməyir dan.

Bir ömür eşqinlə yansam doymaram,
Sənin həsrətindir məni yașadan.
Sevdasız ömürü ömür saymaram,
Məhəbbət gözləmə heç vaxt naşidan.

Bilmirəm, neyləyim

Ötdü aramızdan qəfil bir tufan,
Donub sazağında buza dönmüşük.
Yaşaya bilməzdik bir an aralı,
İndi yadlar kimi ayrı düşmüşük.

"Çiçəyim" - deyərdim hər səhər sənə,
Sənsə gülüşünlə ətir saçardın.
"Göyçəyim", "gözəlim"- deyərdim sənə,
Quştək fərəhindən qanad açardın.

Mənsiz iztiraba əsir olmusan,
Yol çəkir gözlərin, halın pərişan.
Borana düşmüsən, gültək solmusan,
O nazdan, qəmzədən qalmayıb nişan.

Səndən çox betərdir mənim əhvalım,
Sanma ağ gündəyəm, sanma ki, şadəm.
Yer tapa bilmirəm bu gen dünyada,
Gündüz də, gecə də ahi-zardayam.

Göynədir qəlbimi o xatirələr,
Hər gün kitab kimi vərəqləyirəm.
Bir nağıla dönüb sanki o günlər,
Qəhrimdən ölürləm, ah eyləyirəm.

Qürurum qəlbimlə yola getməyir,
Bilmirəm, neyləyim, dönümmü sənə?
Min tənə edirəm, ürək dinləmir,
Alışıb oduna yanımımlı yenə?!

Könül bağımdan

Sinəm söz xırmanı,
Qələm xırmanımda vəl;
Döyürem xırmanı mən qələmimlə.
Sərrafam, seçirəm min sözdən birin,
Sözü xəlbirləyib tuti dilimlə.

Sinəm söz xırmanı,
Xırmanımsa bol;
Mən xırman üstündə Hatəmi-Taai.
Əlim də açıqdır, qəlbim də açıq,
Hər kəs qoy götürsün xırmandan payı.

Tanrım, əsircəmə öz hikmətini,
Dilimdən, sözümdən, könül bağımdan.
Tanrım, əsircəmə səxavətini,
Sərraf gövhər yiğsin şeir dağımdan.

Sevmə məni

Məni ürəyin bilməsən,
Eşqini mənlə bölməsən,
Hər gün dərdimdən ölməsən,
Yalvarıram, sevmə məni.

Avazım, ünüm olmasan,
Şərəfim, şənim olmasan,
Bir ömür mənim olmasan,
Yalvarıram, sevmə məni.

Sular kimi axsan əgər,
Öz əhdində yoxsan əgər,
Başqa gözə baxsan əgər,
Yalvarıram, sevmə məni.

Eşqimlə coşub uçmasan,
Gültək qarşısında açmasan,
Qəlbimə ətir saçmasan,
Yalvarıram, sevmə məni.

Bu dünyanın havasına oynama

Leyli kimi sevməsən sən,
Hər yetəni aşiq bilsən,
Özgələrlə deyib-gülsən,
Yalvarıram, sevmə məni.

Şöhlətlə bir can olmasan,
Ölsəm saçını yolmasan,
Mənsiz xəzantək solmasan,
Yalvarıram, sevmə məni,
Yalvarıram, sevmə məni!

Səni sevdim ki

Mən səni sevdim ki, səni sevdim ki,
Sən gül ol, mən sənin yarpağın olum.
Eşqinlə gah ölüb, gah dirildim ki,
Ayağın altında torpağın olum.

Sevdim ki, bir olaq bir ürək kimi,
Coşub bir qaynasın canda qanımız.
Səadət içində vüsala yetək,
Qalmasın ürəkdə arzu-kamımız.

Sevmədim, qul olub haqsız hicrana,
İztirab içində əriyib itək.
Dünya başdan-başa gül-çiçək ola,
Arısız bal ilə dolarmı pətək?

Mən səni sevdim ki, səni sevdim ki,
Sən gül ol, mən sənin yarpağın olum.
Eşqinlə gah ölüb, gah dirildim ki,
Ayağın altında torpağın olum.

Xoş gəldin, gülüm

Qarın köksün yarıb Qarçıçəyitək,
Xoş gəldin ömrümə, xoş gəldin, gülüm.
Allahın bir payı, eşq mələyitək,
Xoş gəldin ömrümə, xoş gəldin, gülüm.

Mələktək göylərdən enib gəlmisən,
Günəşin nurunu əmib gəlmisən,
Ayın işığında çımib gəlmisən,
Xoş gəldin ömrümə, xoş gəldin, gülüm.

Bilmirəm, xəyalsan, yoxsa ki, röya,
Səninlə yenidən gəldim dünyaya,
Eşqinlə dönmüşəm kükrəyən çaya,
Xoş gəldin ömrümə, xoş gəldin, gülüm.

Saçların gecətək yayıb telini,
Qucub buxağını, mərmər sinəni,
Heyrətsən, heyrətdə qoymusan məni,
Xoş gəldin ömrümə, xoş gəldin, gülüm.

Gözlərin od saçır Dan ulduzutək,
Yanaqların lalə, dodağın pətək,
Səni Uca Tanrı tək yaradıb, tək,
Xoş gəldin ömrümə, xoş gəldin, gülüm.

Leyli camalını görsə qışqanar,
Xan Əsli tilsimsiz od tutub yanar,
Züleyxa xar olub, özünü danar,
Xoş gəldin ömrümə, xoş gəldin, gülüm.

İçimdə nəfəsim, təndə canımsan,
Coşub damarımda axan qanımsan,
Könül sarayımda nazlı xanımsan,
Xoş gəldin ömrümə, xoş gəldin, gülüm.

Düşün, sadəcə!

Demirəm ki, qoy saçını qoxlayım,
Demirəm ki, aç qoynunda yuxlayım.
İstəyirəm, ürəyində çağlayım,
Arzum budur, düşün məni sadəcə.

Daranarkən sən aynaya baxanda,
İncə belə qızıl kəmər taxanda,
Gülbağcanda gəzib seyrə çıxanda,
Arzum budur, düşün məni sadəcə.

Qaranquşlar uçub geri dönəndə,
Leysan yağış pəncərəni döyəndə,
Salxım söyüd budağını əyəndə,
Arzum budur, düşün məni sadəcə.

Eşqin coşub kükrəyəndə canımda,
İçin, çölün alovlanıb yananda,
Sən özünü tənha, yalqız sananda,
Arzum budur, düşün məni sadəcə.

Ay dilbər

Dünya gözlərimdə başqa rəngdədir,
Ay dilbər, mən səni görəndən bəri.
Xəyalım göylərdə gəşt-i-cəngdədir,
Ay dilbər, mən səni görəndən bəri.

Həsrətə, hicrana köynək olmuşam,
Neytək sizlayıram, kövrək olmuşam.
Əlində çırpınan ürək olmuşam,
Ay dilbər, mən səni görəndən bəri.

Arzum, xəyallarım suya düşübdür,
Günüm ilə dönüb, fəsilləşibdir.
Ən gözəl qadınlar adiləşibdir,
Ay dilbər, mən səni görəndən bəri.

Gül-çiçək ətirsiz, səfa səndədir,
Məhəbbət, ülviyət, vəfa səndədir.
Şöhlət dərdə düşüb, şəfa səndədir,
Ay dilbər, mən səni görəndən bəri.

Uyuyum dizlərində

Sən bulaq ol, sevgilim,
Bal söz dodaqlarından.
Hər gün diz üstə çöküb,
Öpüm yanaqlarından.

Qoy o həzin şırlıtnı,
Axıb qəlbimə dolsun.
Uyuyum dizlərində,
Laylam zülməmən olsun.

Saz ol, tellərin olum,
Al məni sinən üstə,
"Baş saritel" çalmağa,
Qəlbimi mizrab istə.

Bir ahu ol, mən ovçun,
Düşüb arxanca gəzim.
Başqa qurban istəmə,
Sənə qurbanam özüm.

Sən dəniz ol, mən zərrən,
Üzündə ləpələnim.
Bahar leysanı olub,
Tellərinə ələnim.

Sən bağım ol, bağçam ol,
Mən də irmağın olum.
Ənbər saçan gülüm ol,
Yaşıl yarpağın olum.

Cəbrə salmışan

Sevgimə cavabı cəbrə salmışan,
Eylə düsturunu işaret mənə.
Bir kilid vurmusan, düyün salmışan,
Açmaq üsulunu gəl öyrət mənə.

Elə bir tənliyi qurmusan ki, sən,
Surəti, məxrəci, nə də kökü var.
Ha sistem qururam, cavab olmur tən,
Aç bu düsturunu, insaf elə yar.

Qorxuram Bermuda salasan məni,
Xəbərsiz-ətərsiz batmaq qorxum var.
Cazibəndən çıxıb itirsəm səni,
Bil ki, meteoram, yanmaq qorxum var.

Kef eyləyərsən

Sevməsən bilməzsən ayrılıq nədir,
Ürəyinə həsrət, hicran yad olar.
Bilməzsən yalqızlıq, tənhalıq nədir,
Nə də gözlərinə qəm yaşı dolar.

Düşmə eşq oduna, canın alışar,
Leylitək qəhr olub çəkərsən illət.
Bayğu xarabalar gəzib dolaşar,
Nə sevməz, sevilməz, nə çəkməz zillət.

Sevməsən bilməzsən iztirab nədir,
Canın oda yanmaz nəf eyləyərsən.
Dünyanı mürgülü vurarsan başa,
Kədərsiz, qüssəsiz kef eyləyərsən.

Gözümdə güzgülənəsən

Görmüsənmi, yar yarına heç qıya,
Zəncir vurma qollarıma, sevgilim.
Murov dağda nə daş qaldı, nə qaya,
Dığırıldın yollarıma, sevgilim.

Könlümün, yuxumun qapısı açıq,
Nə könlümə gəldin, nə də yuxuma.
Sevdalanıb gül- bağçanda ötürəm,
Deyirsən ki, bülbül olub oxuma.

Sübħədək yatmiram gözlərim açıq,
Gələsən gözümdə güzgülənəsən.
Dilərəm taleyin yazısı olub,
Alnimda naxıştək cizgilənəsən.

Qeybə çəkilmisən, haralardasan?
Divmi sehirləyib, gizlədib səni.
Gecələr mələktək en səmalardan,
Gəl, al, lal sükutun əlindən məni.

Odla məni, elə sev ki, sevgilim,
Sular yansın, yer titrəsin oxundan.
Açıq qoy qapısın yuxuna gəlim,
Ömür boyu heç çıxmayım yuxundan.

Arzulama göydə olsun rəsmimiz,
Göy üzündə rəsmin ömrü az olur.
Görmüsənmi, leysan sonu səmada,
Göyqurşağı yazılısa da, pozular.

Sən Şirin ol, mən də Fərhad sevgilim,
Qoy yansın eşqindən dodağım, dilim.
Əldə külüng naxış vurub gəl qoşa,
Rəsmimizi həkk eyləyək biz daşa.

Görmüsənmi, yar yarına heç qıya,
Zəncir vurma qollarıma, sevgilim.
Murov dağda nə daş qaldı, nə qaya,
Dığırladın yollarıma, sevgilim.

Şınığa getməyim gəlir

Tükənibdir səbrim, qalmayıb halım,
Pətəkdə xarlayıb məhəbbət balım,
Kərəmdən betərdir mənim əhvalım,

Sevgilim, Şınığa getməyim gəlir,
Eşqinlə bülbültək ötməyim gəlir.

Könül sırdaşımsan, ilham pərimsən,
Damarda qanımsan, can kövhərimsən,
Bitib ürəyimdə gül açmışan sən,

Sevgilim, Şınığa getməyim gəlir,
Eşqinlə bülbültək ötməyim gəlir.

Tez gedək gətirək baharı, yazı,
Eşqimi car etsin aşığın sazi,
Yarı can olmuşam ay zalım qızı,

Sevgilim, Şınığa getməyim gəlir,
Eşqinlə bülbültək ötməyim gəlir.

Gedək xan nənənin öpüm əlini,
Dərim bəslədiyi qızılgülünü,
Qoy ellər tanısın öz bülbülüni,
Sevgilim, Şınığa getməyim gəlir,
Eşqinlə bülbültək ötməyim gəlir.

Şöhlət Əfşar nə taxt istər, nə də tac,
Bir dəli aşiqdir eşqinə möhtac,
Loğman ol,dərdimə gəl eylə əlac,
Sevgilim, Şınığa getməyim gəlir,
Eşqinlə bülbültək ötməyim gəlir.

Bu dünyanın havasına oynaması

Sənsən

Bilmirəm, taleydir, yoxsa ki, qədər,
Canıma yaxınsan bir nəfəs qədər.
Sənsiz duyğularım, ruhum dərbədər,
Ömrümün bəzəyi, mənası sənsən.

Sənsiz həyat durar, günəşim doğmaz,
Bulud şəbnəm etməz, dolub ağlamaz.
Açan baharın da ətiri olmaz,
Qəlbimin avazı, aynası sənsən.

Hüsnünün ayəti sözə gəlməyir,
Qələm də vəsfini yaza bilməyir.
Şöhlət hicranına dözə bilməyir,
Gecələr yuxumun layLASI sənsən.

*Məsnəvilər,
qəzəllər*

Yatır

Sağ ikən torpaq üstə hökm eyləyən şah, hökmdar,
Axırtdə torpaq altda qolu bağlı müstər yatır.

Səltənət sahibləri, pirlər, cahangirlər orda,
Əhli-irfan, əhli-cahil, bir düşün, kimlər yatır.

Mütrib Şəddad övdü özün, bil, "cənnət" inşa eylədi,
Qəsri, bağlar qalıb burda, özü orda əntər yatır.

Yaradana asi oldu: "Mənəm Allah", - dedi Firon,
Qərq oldu qoşun-ləşkəri, yox özündən xəbər, yatır.

Lərzə saldı, yeri, göyü, ərzi titrətdi İsgəndər,
Gözləyir zaman-məchulu, bəlkə gələr məhşər, yatır.

Saraylarda taxtı-taclar Süleymandan xəbər verər,
İndi İnkirlə-Minkirin əmrində bir mehtər yatır.

Hikmətindən saray tikmiş söz mülkünün tacidarı,
"Xəmsə" sindən nur paylayan Nizamitək öndər yatır.

Cümlə-bəşərin məlhəmi, dünyanın nuru Məhəmməd,
Qüdrətdən əqli, zəkası, Əlitək müzəffər yatır.

Bu dünyanın havasına oynaması

Leyli yatır, Məcnun yatır, Əsli yatır, Kərəm yatır,
Nərəsindən od ələnən Koroğlutək qoç ər yatır.

Hər bahar açan çiçəklər sənəmlərdən nişanədir,
Neçə-neçə bakırə qız, canlar alan dilbər yatır.

Çəmənlərdə əsən mehlər nakam şüxların ətridir,
Şamaması üzülməmiş çox sinəsi gül-tər yatır.

İbrət al ki, ey hökmdar, bir gün ruhi-qəbz olarsan,
İbrət dərsi almayanlar cəhənnəmdə betər yatır.

Şöhlət Əfşar, şükr eylə, sən, xəlqin üçün xidmətdəsən,
Yadigar qoy sözlərini, desinlər qəbri zər yatır!

Dağlar

Sinəsi daş-qasıla dolu, özü gövhər olan dağlar,
Yağıların tapdağında tər gülləri solan dağlar.

Qan yaşlı ağlar gözlərin, pərişan keçir günlərin,
İgidləri qolu bağlı, özü əsir qalan dağlar.

Soldu gülün, soldu bağın, yasa batdı toy-büsətin,
Varidatın, naz-nemətin yad əllərdə talan, dağlar,

Görməsin xoş ruzigarı, bilməsin ağ günlər nədir,
Giryən olsun, zəlil olsun bizi ayrı salan, dağlar.

Tanrı qismət eləyəydi bir də sənə qovuşmağı,
Gah quçaydım, gah öpəydim, sağalayıdı yaran, dağlar.

Dizin-dizin sürüneneydim, üz qoyaydım torpağına,
Söylə, necə düzürsən sən, üzdü bizi hicran, dağlar!

Dərdin bizi zar eylədi, dağ dərdini dağ eylədin,
Dağ çəkdilər sinəmizə, oldun yalan, yalan, dağlar.

Sənsən zamanın şahidi, kainatın piranəsi,
Başın Rəbbin dərgahında, fələkdən bac alan dağlar.

Sənin fikrin, xəyalınla günü xoş keçməz Şöhlətin,
Gözü yaşlı, ağlar qalıb sənsiz Əfşar balan, dağlar!

Nazlı baharım Qarabağ

Əzəldən eşqim, həvəsim, sevgili yarım Qarabağ,
Sən gözəllər gözəli, ey şüx nigarım Qarabağ.

Tay ola bilməz hüsnünə, huri-mələklər nisbətdə,
Mən vəfali aşiqinəm, sənsə dildarım, Qarabağ.

Solmaz al-əlvan güllerin, çiçəkli göy çəmənlərin,
Hər fəsildə güllü yazım, nazlı baharım, Qarabağ.

Nolayıdı gəlib qoynuna, üz qoyaydım torpağına,
Ərşə qalxıb nalələrim, ahi-fəğanım, Qarabağ.

Nərə çəkir Azərbaycan yaralı bir aslan kimi,
Göyçə, Vedi ruhum, qanım, sən canda canım, Qarabağ.

Həsrətindən zədən-zədən, sağ yeri yox ürəyimin,
Şöhlət ölsə qan ağlayar sənsiz məzarım, Qarabağ.

27.09.2009

Ağlayır

Xocalının naləsindən qayalar, daşlar ağlayır,
Qarabağda qan göl oldu, dərələr, dağlar ağlayır.

Vaqifin ruhu pərən, qəbri yanır Pənah xanın,
Xanqızının gözü yolda, eylər ahi-zar, ağlayır.

Şahmalının ruhu "Rast"la tügyan edir kainatda,
Ağdamı, Ağ İmarəti görüb tarı-mar, ağlayır.

Arif məlul, Qədir küskün, Səxavət həsrətlərdə,
Gülləri solub Şuşanın, bülbül olub xar, ağlayır.

Ərşİ keçibdi naləmiz, qalxıb Tanrıdan yuxarı,
Gözləri kordur fələyin, qulaqları kar, ağlayır.

Sorsanız ki, necə keçir, Şöhlət Əfşarın günləri,
Vətən dərdi əydi onu, qalıbdı naçar, ağlayır.

Döndü

Qiraət edir: İlham Əsgərov

Sənsiz keçən hər gecəm, ey nigar, zindana döndü,
Zara göldim xəyalınlı, ciyərim al qana döndü.

Ağladım qəmdən gecələr, islandı sübhün ətəyi,
Qərq oldum leysanında, göz yaşım ümməna döndü.

Zikrim, sənam adın oldu, tərk eylədim ibadəti,
Səcdəgahım, qibləgahım, sən olduğun yana döndü.

Sızlatdı ahi-naləm göydəki səyyarələri,
Zöhrə batdı, dan söküldü, gəlməyin gümana döndü.

Mərhəmətin yoxmuş sənin, yandırdın məhşər oduna,
Tərki-dünya oldu Şöhlət, sayəndə şamana döndü.

Dövran gözəl dövran idi

(Ruhun şad olsun, Seyid Əzim Şirvani!)

Nə bəxtəvər günlər idi, yar mənimlə bir can idi,
Canımın canda kövhəri, ol mahi-mehriban idi,
Mehtər idi sərvət mənə, hüsnü-halım cavan idi,
Şah idim onun könlünə, hər bir sözüm fərman idi,
Dastan olmuşdu eşqimiz, aləmlərə əyan idi,
Günlər gözəl günlər idi, dövran gözəl dövran idi.

Hər gün eşqin şərbətini, badə-badə nuş edərdik,
Gəzib seyri-gülüstanda, ətirli güllər dərərdik,
Yanıb eşqin atəşində, hey sevərdik-sevilərdik,
Bir an ayrı düşsək əgər, həsrətdən şəksiz ölürdik,
Mən sevdalı bülbül idim, yar sünbüülü-reyhan idi,
Günlər gözəl günlər idi, dövran gözəl dövran idi.

Sərasər, gecə-gündüz, yar mənimlə həmdəm idi,
Gültək açardı qarşısında, ülfəti dəmbədəm idi,
Məskun idim dərgahında, hər arzum onda cəm idi,
Şöhlət ki, yetmiş vüsalə, ruhum rahətdə bəm idi,
Məqamım Ərşİ-Əlada, yerim Cənnət-məkan idi,

Leyli olasan

Məni Məcnun elədin, qız, səni Leyli olasan,
Mən yanan atəşlərdə sən də od tutub yanasan.

Kölgən olub arxanca, süründüm gecə-gündüz,
Yalvardım bəlkə mənə, sevgili canan olasan.

Şikəstə dil bülbüləm, hicrinlə nalədəyəm,
Eşidib fəryadımı, aşiqə əncam qılasan.

Xəyalınla yaşayıram, indi bir sufî kimi,
Mən düşən dərdə düşüb, sən də ahi-zar qalasan.

Dünya dağılmaz ki, gülüm, hərdən niyaz eyləyib,
Eşqinlə sail olan, Şöhləti yada salasan.

10.XII.2009

Qalmadı

Qiraət edir: Aşıq Zülfiyə

Həsrətin yordu məni, çəkməyə tabım qalmadı,
Çəkilib ərşə yuxum, gözümdə xabım qalmadı.

Sızladıb ürəyimi, gör saldın nə hala məni,
Sinəmdən dağlanmışam, cismimdə canım qalmadı.

Yalvardım pünhan tutaq, eşqimizi car eylədin,
Nə hacət, el yanında, dəxi imanım qalmadı.

Dərdindən xəstə düşdüm, dedilər ki, divanədir,
Binəva Məcnun kimi, vəslə gümanım qalmadı.

Fəxr eylə, ey vəfasız, Şöhləti nakam öldürdün,
Neyləyim, Fərhəd kimi özgə amanım qalmadı.

Bakı, 30 oktyabr, 2007

Bu dünyanın havasına oynama

Edəcəkdir

Bu nə qamət, nə xətti-xal, məni huşiyar edəcəkdir,
Ruhumu candan alıb, eşqə giriftar edəcəkdir.

Görmədim böylə bir nazik bədən, saçı ənbər,
Zülmət edib gündüzümü, gecəmi əfkar edəcəkdir.

Üzü gül, qaşları rasti, təni tər, kirpikləri cadu,
Yandırıb imanımı, əhli-günahakar edəcəkdir.

Ya Rəbb! Şöhləti Yusif qıl, izzəti əldən getməsin,
Yoxsa bu hüsni-Züleyxa, aləmdə məni xar edəcəkdir.

11.05.2011

Görəndə

Könlüm tazə bahar açar, surəti-halin görəndə,
Behişt olur yuxularım yatıb xəyalın görəndə.

Çıxmayıf fikrin başımdan, neyləyim əlimdə deyil,
Qalmayıf bir ixtiyarım o gül camalın görəndə.

Tək mənəmmi sənə mail, heyranındır cümlə aləm,
Mey qədəhdə sərxoş olur üzündə xalın görəndə.

Lütfü qıl, bir nəzər eylə, bəlkə mürvətə gələrsən,
Nalə çəkən ürəyimin, ahın, məlalın görəndə.

Dərdinlə can verir Şöhlət, daha karvan yol üstədir,
Barı hərdən rəhmət oxu əhli-əyalın görəndə.

09.01.2009

Bu gecə

Mus: Tağı Salehoğlu

Oxuyur: Tağı Salehoğlu

Hicrinlə sübhə kimi, yar, nalə etdim bu gecə,
Bələndim eşq oduna, dərd içrə itdim bu gecə.

Mübtəlayam bir bəlaya, yoxdur əlacı neyləyim,
Qana döndü ürəyim, tükəndim, bitdim bu gecə.

Öyrəndim hər müşkülünü, bir-bir nakam aşıqlerin,
Gözlərimdən badə-badə qan-yaş axıtdım bu gecə.

Öz əllərimlə qaladım məhsərin tonqalını,
Ölmək üçün mən canımı, atəşə atdim bu gecə.

Şöhlətəm, can üstəyəm, karivanım köç eyləyir,
Şükr edirəm, ey Xudaya, mənzilə çatdım bu gecə.

Yəhər əcəl atındadır

Övliyalar, sərkərdələr gəst eyiədi yer üzündə,
Bütün gələn köçüb getdi, cümlə yerin altındadır.

Xaqanları diz çökdürən gülbenizli sərvinazlar
Çüründülər torpaq altda, indi qəbrin altındadır.

Çox sevinmə bu dünyada, xalın tutub şəş atanda,
Şəş qoşalar görünə də, yeklər zərin altındadır.

Kim Misirdə inşa etdi möcüzəli ehramları?
Göstər görüm, həmin kəslər hansı pirin altındadır.

Yer üzündə dünya mülkü Süleymanın mirasıdır,
Taxtı-tacı qalıb burda, özü qəsrin altındadır.

Şöhlət Əfşar, vəfa umma, çox bağlanma bu dünyaya,
Ayaqların üzəngidə, yəhər əcəl atındadır...

Bu dünyanın havasına oynama

"Ovqat"ımın

*Ictimai kanalın hər bazar günü yayınladığı
"Ovqat" musiqili-ədəbi məclis əsrarəngizliyi
ilə ürəkləri fəth edir, ruha ilahi qida verir...*

Nazlı bahardır gəlişi, çiçəkli bir gülüstəndir,
Məst eləyir al səhəri, gül səfası "Ovqat"ımın.

Əhli-irfan məclisidir, nur çiləyər könüllərə,
Coşdurur dil, hal əhlini, eşq havası "Ovqat"ımın.

Həsrət ilə gözləyirlər Təbriz, Türkiyə, Urmiya,
Ün salıbdı kainata, xoş sədası "Ovqat"ımın.

Sevgi yağır, işvə yağır, hər məclisin qəmzəsindən,
Od salıbdı ürəklərə, ol "Nəva"sı "Ovqat"ımın.

Nədir ki, o müşki-ənbər, ondan da gözəldir ətri,
Can verir aşıqlərə, rayihəsi "Ovqat"ımın.

Şöhlət Əfşar tərif etdi sidq ilə hər hüsnü-halın,
İlahinin öz nurudur, Səyyarəsi "Ovqat"ımın.

İthaflar

Haqdan yarandın, şair

*Xalq şairi Bəxtiyar Vahabzadə dünyaya
gözlərini yumdu. Heyhat! Yaşamaq eşqi ilə
çarpan şair ürəyi əbədi olaraq susdu.*

Haqdan yarandın, şair,
Sən Allahın bir payı.
Bir istəyin olmadı
Ancaq haqdan savayı.
Kükrədin gecə-gündüz,
Susdurdun coşgun çayı.
Yazdırın, yaratdırın hər an,
Yatmadın ömrü boyu.
Səyyarələri yorub,
Yuxuya verdin Ayı.
Könlünü qəmə verib,
Kədərə sirdaş oldun.
Yandırın aşıqlər kimi,
Həsrətə qardaş oldun.
Çəkdirin dünyanın dərdin,
Dostun intizar oldu.
Baban Füzuli kimi
İşin ahi-zar oldu.

Bu dünyanın havasına oynaması

Sən intizar çəkdikcə
Gecələr hey uzandı,
Sinən altda ürəyin
Yandı, şam kimi yandı.
Xəyalların ruhunu
Hər gecə çəkdi dara.
Sancıldı baxışların
Sayrışan ulduzlara.
Bilmədin yatmaq nədir,
Yuxu hara, sən hara!
Həsəd apardın, şair,
Gecələr yatanlara.

Həmişə dərd sanardin
Dərdsizliyi özünə.
Dərd çekib dəvə kimi
Güç verərdin dizinə.
Közdən köynək biçərdin
Şeirinin sözünə.
Qorxu nədir bilməzdin,
Səndəki bu qüdrət nə?!
Aslantək dik baxardin
Həqiqətin gözünə.
Qan saçdı İmperiya,

Sən gözə aldın qanı.
Alıb sözə, qələmə,
Yazdırın şah "Gülüstan"ı.
"Uf" demədən özünü,
Oda, atəşə atdın.
Qələmi tişə edib,
Sözdən heykəl yaratdırın.
Hayqırıb var gücünlə
Zamanı çəkdiñ dara.
Aradın ədaləti,
Zülməti yara-yara!
Bilmədin yatmaq nədir,
Yuxu hara, sən hara.
Həsəd apardın, şair,
Gecələr yatanlara.

Sipər oldun millətə,
Qorudun qalxan kimi.
Haqsızlığa dözmədin,
Püskürdüñ vulkan kimi.
Çaxsa da ildirimlar,
Əssə də ruzigarlar,
Coşsa da qasırğalar,
Tufanlara enmədin.

Bu dünyanın havasına oynaması

Uymadın şüarlara,
Sığmadın qəliblərə,
Heç zaman əyilmədin!
Hayqırıb sən cahana,
"Ulu Türkəm!" söylədin,
"Dədəm Qorqud!" söylədin.
Sibirdən Avropaya,
"Elim Turan" söylədin!
Fəda olub yolunda,
Ruhun ilə, canınla,
"Azərbaycan" söylədin!
"Azərbaycan" söylədin!
Bilmədin dinclik nədir,
Sükut, sakitlik nədir.
Kədərə məskən oldu,
Hər an odlanan qəlbin.
Millətin dərdi ilə
Məşəltək yanın qəlbin.
Bilmədin yatmaq nədir,
Yuxu hara, sən hara.
Həsəd apardın, şair,
Gecələr yatanlara!

18 fevral 2009

Ey pir

*Mənalı, zəngin həyat yolu keçmiş, qocaman alim,
istedadlı ədəbiyyatşunas, - gözəl qələm sahibi,
müdrik ağsaqqal İmamverdi Əbilova ithaf*

Adın İmamverdi, özün piranə,
Əl çatmaz, ün yetməz sənin zirvənə.
Kimlər zəvvar olmuş ziyarətinə,
İrfan məclisində işıqsan, ey pir.

Xudu budağına könül bağladı,
Səməd ocağında yanıb, ağladı.
Sinəni ayrılıq, həsrət dağladı,
Gör neçə ürəkdə naxışsan, ey pir.

Müqəddəs varlıqsan ulular kimi,
Bəsirət dünyası, sözün hakimi.
Həzin nəğmə deyir qəlbinin simi,
Laylasan, "Zəbul"san, "Segah"san, ey pir.

Bu dünyanın havasına oynama

O nurlu zəkanla işiq saçırsan,
Hikmət sarayında qızıl açırsan.
Elmin yollarında üfűq açırsan,
Sal qayalar çapan Fərhadsan, ey pir.

Müşki-ənbər saçan könül bağın var,
Köksü gövhər dolu könül dağın var.
Üstü barla dolu könül tağın var,
Sevən aşıqlərə dərgahsan, ey pir.

Şöhlət sağlıq dilər sənə Tanrıdan,
Qoy köməyin olsun Uca Yaradan!
Gəlmişəm içməyə söz bulağından,
İncilər yetirən dəryasan, ey pir.

28.IX.2008

Ay Akif Bayram

Əziz dostum Akif Bayrama bir zarafat

Yaşamaq eşqilə aşib daşardın,
Sən niyə qocaldın, ay Akif Bayram?
Kükərəyərdin, çaylar kimi coşardın,
Sən niyə qocaldın, ay Akif Bayram?

Dan sökməmiş sübhi-tezdən durardın,
Gün çırtmamış dost məclisi qurardın,
Sağlıq deyib bala-bala vurardın,
Sən niyə qocaldın, ay Akif Bayram?

Gah ormanda, gah yaylaqda gəzərdin,
Çəmənlərdən tər çiçəklər üzərdin,
Bulaq başı gözəlləri süzərdin,
Sən niyə qocaldın, ay Akif Bayram?

Ürəyində eşqin odu sönməsin

*Tanınmış, istedadlı ədəbiyyatşünas-tənqidçi,
dəyərli alim, qədirşünas insan, etibarlı dost
Qurban Bayramovun 65 illik yubileyinə*

Bir körpə göz açdı qoca dünyaya,
Cənnət Qarabağda - gözəl diyarda.
Tayfası Kolanı, kökü, soyu var,
Qoymaz dostu, yarı çətində, darda.

Əziz tutub İsmailin şərəfin,
Adın Qurban qoydu ata-anası.
Bəsirət bəxş etdi Tanrı əzəldən,
Aləmə nur saçdı könül aynası.

İlk "inqə"dən bu dünyaya sığmadı,
Bələyinə, beşiyinə sığmadı.
Ruhu pərvaz etdi aşdı səmanı,
Kainatın eşiynə sığmadı.

El-obada tay-tuşundan seçildi,
Keçib uşaqlığı tez ərgənləşdi.
Cəsarət cövhəri coşdu qanında,
Qurşaq tutub cavanlarla əlləşdi.

Köhlənləri çılpaq minib səkərdi,
Dördnal çapıb yalmanına yatardı.
Gah düzəndə, gah çıñqıldı sürərdi,
Hərdən xam ayğıra kəmənd atardı.

Gəzdi Qarabağı o, başdan-başa,
Seyrəngahı oldu dağlar, qayalar.
Ürəyi köksünə siğmayan anda,
Ona həmdəm oldu güllü yaylaqlar.

Keçdi bir qırpımda məktəb illəri,
Əlaçı oxudu, birinci oldu.
Uğurla bitirib ali təhsilin,
Elmə talib oldu, hikmətə doldu.

Bu dünyanın havasına oynaması

Eşqin yollarında çəkdi iztirab,
Sevdi bu həyatı, olmadı naşı.
Bülbültək oxşadı qönçə gulləri,
Çox sevdalar çəkdi bəlalı başı.

Xiridarı oldu uca şeirin,
Coşub sevdalandı sözə, qələmə.
Xalıtək sərrini daradı çin-çin,
Səsinə səs verdi hər çeşni, ilmə.

Vurğun dünyasının aşiqi oldu,
Zərgərtək hər sözdə gövhər aradı.
Aritək bal çəkdi gülüstanından,
Dilindən düşmədi ustadin adı.

Çox sınağa çəkdi həyat, qardaşım,
Ömrünün yolları hamar olmadı.
Qorudun ruhunun təravətini,
Eşqinin gulləri heç vaxt solmadı.

Məhrumiyyət çəkdin hərdən nahaqdan,
Bəzən çörəyini yavana yedin.
Şərəflə sadiqsən öz məsləkinə,
Həmişə sən haqqı, düzünü dedin.

Başını dik tutdun, qürurlu oldun,
Heç kim əyə bilməz dağ vüqarını.
İnamı, ilhamı göylərdən aldın,
Zirvə əritməz ki, başda qarını.

Arzumdur, yüz yaşa, yüz əlli yaşa,
Tanrının qisməti, təqdiri gözəl.
Yayının oxları dəyməsin daşa,
Səndən uzaq olsun mərdiməzar əl!

Şöhlət dilər, arzuların çin olsun,
Tərlan ruhun zirvələrdən enməsin.
Sevgi qədəhində şərbətin olsun,
Ürəyində eşqin odu sönməsin!

20.05.2011

Bu dünyanın havasına oynaması

Sök ciyərimi

*Tanınmış ustad tarzən, ecazkar ifası ilə ruhumuzu bizdən
alıb sehirli aləmə aparan Möhlət Müslümova ithaf*

Ay Möhlət, körüklə tarın simlərin,
Sinəmi "Segah"la dağla, ağlayım.
Köklə "Cahargah"a sıniq qəlbimi,
Dəli sellər kimi coşum, çağlayım.

Gəziş simlər üstə divanə kimi,
Apar ürəyimi getdiyin yerə.
Yanıb "Dügah"ında pərvanə kimi,
Qovuşum dərgaha, müqəddəs pirə.

Bülövlə mizrabı - xəncərə döndər,
"Bayati-Qacar"la sök ciyərimi.
"Zabul-Segah" ilə nəştərlə məni,
Doğra, sarı simə çək ürəyimi.

"Rahab"la leysan səp məcnun könlümə,
Zinət vur "Rast" ilə, çatdır irfana.
"Şikəsteyi-Fars"la qır tilsimləri,
Qoyma yazıq Kərəm alışib, yana.

Gəl, bizi bu sirdən agah elə sən,
Nədən qəlbimizə vurursan yara?
Alıb ahənginin qanadlarında,
Hara aparırsan, bizi, de, hara?!

Çanaq cansız, mizrab cansız, sim cansız,
Söylə, bu sədalar haradandır bəs?
Layladır, azandır, nalədir, ahdır,
Şəksiz, qeybdəndir bu ilahi səs.

Söylə, ay insafsız, qəsdin nədir, nə?!

Niyə canımızdan edirsən bizi?

Yandırıb ocaqsız, odsuz, alovşuz,
Məhşər ayağına çəkirsən bizi?!

Ay Möhlət, köç etsəm bir gün dünyadan,
Bil ki, gözləyəcəm qulağım səsdə.
Şöhlət məzarından oyanıb qalxar,
"Zəminxarə" çalsan qəbrinin üstə.

11.01.2009

Ya Rəbb! Qiyma

*Sevimli xalq şairimiz Zəlimxan Yaqubun ad günü
münasibətilə 28 yanvar 2012-ci il tarixdə "Space"
telekanalında hazırlanmış canlı programı seyr
edərkən ruhum sizlədi, şairin əhvali qəlbimi sarsıdı...*

Qartal kimi zirvələrdə uçardı,
Söz gülşəni müşki- ənbər saçardı,
Ürəyində eşqi çiçək açardı,
Xəzan vurub bağda gülü solubdu.

Gülüstanı tazə-tərdir, nübarlı,
Nisgili çox, ürək dərdli, qübarlı,
Xan çinardır əzəmətli, vüqarlı,
Tufan qalxıb yarpağını yolubdu.

Yorulub dəvəsi karvandan qalıb,
Qəlbinə intizar qara xal salıb,
Ömrünü amansız boran-qar alıb,
Qəhərlənib bulud kimi dolubdu.

Yazımamış dildə sözü gözləyir,
Gözəllərin işvə, nazi gözləyir,
Durna boğaz, qara sazi gözləyir,
Nalə çəkib simlər haray salıbdı.

Borçalı həsrətdə gör nə haldadır,
Hamı səksəkədə, qeylü-qaldadır,
Bakının, Təbrizin gözü yoldadır,
Əlləri qaş üstə fikrə dalıbdı.

Şöhlət Əfşar bir sızlayan kamandır,
Od oğludur, oda aşiq şamandır,
Ya Rəbb! Zəlimxana qıyma, amandır!
Gümanımız bircə Sənə qalıbdı.

28.01.2012

Yerin sevənlərin ürəyindədir

*İstedadlı xanəndə, bənzərsiz ifası ilə ürəkləri fəth
edən, muğam sənətimizin xanım cəngavəri,
kübar və nəcib insan Könül Xasiyevaya ithaf*

Qiraət edir: İlham Əsgərov

Ay Könül, qavalı götür əlinə,
Yandır "Segah" ilə dərdli qəlbimi.
Vurğunam səsinə, şirin dilinə.
Dönmüşəm Məcnuna divanə kimi.

Səmada durnalar, göldə sonalar,
Bülbüllər ötməyi səndən öyrənib.
Dənizdə kükrəyib coşan dalğalar,
Nəğmələr deməyi səndən öyrənib

Çağlayan bulaqsan sən könüllərdə,
Cövhərsən ilhama, məlhəmsən dərdə.
Şəfqətdir, layladır avazın sənin,
Səsin bihuş edir körpələri də.

Muğam pətəyində bal olmusan sən,
Həzin bəm də səndə, zil də səndədir.
Neçə könüllərdə taxt qurmusan sən,
Yerin sevənlərin ürəyindədir.

Dara çək zilinlə tarı, kamanı,
Qoy simlər alışib yansın odunda.
Oxu "Çahargah"ı, oyat cahani,
Haqsızı xar eylə Haqq divanında.

Kerbəla qan ağlar sən oxuyanda,
Azan sədası var gül nəfəsində,
O şaqraq zəngulən şahə qalxanda,
Qırılır tilsimi yerin, göyün də.

Dilləndir "Dügah"ı, keç "şikəstə"yə,
Oxu, Qarabağın dərdi azalsın.
Hayqır, avazınla səslə fələyi,
Ədalət, həqiqət qoy zəfər çalsın.

Şöhlətəm, dərdliyəm, ürəyim yara,
Ay Könül, "Zabul" de, bir az ovunum.
Al məni səsinin qanadlarına,
Uçub Xankəndində çinara qonum.

2 mart 2009

Gəlsən, xəbər elə, aşiq Əhliman!

*İstedadlı, ustad aşiq, sözün xiridarı,
dəyərli irfan əhli, nəcib insan
Əhliman Rəhimova dost naməsi*

Nə vaxt zəng edirəm, sən səfərdəsən,
Hər gün bir diyarda, bir şəhərdəsən.
Bilmirəm göydəsən, yoxsa yerdəsən,
Gəlsən, xəbər elə, aşiq Əhliman.

Avazın, xoş səsin şəkər, bal dadır,
Toylarda məqamın sultan taxtıdır.
Deyirsən bərəkət, ruzi vaxtıdır,
Gəlsən, xəbər elə, aşiq Əhliman.

Özün ərz elədin - Lənkərandasan,
Bir neçə günlüyüə orda toydasan.
"Azarkeş"lər deyir - qeylü-qaldasan,
Gəlsən, xəbər elə, aşiq Əhliman.

Əskin tüstülüdür, dişdə-dildəsən,
Babalı deyənin - guya keyfdəsən.
Şükür zirvədəsən, hər an zildəsən,
Gəlsən, xəbər elə, aşiq Əhliman.

Deyirlər hər axşam bir məclisdəsən,
İncə bel, can alan gözəllərlə sən.
Qaçıb əllərindən qurtara bilsən,
Gəlsən, xəbər elə, aşiq Əhliman.

Başına qar tökür, şimşək çaxırsan,
Çağlayıb coşursan, sel tək axırsan.
Sevən ürəkləri oda yaxırsan,
Gəlsən, xəbər elə, aşiq Əhliman.

Eşqi olan bu dünyadan usanmaz,
Sən elə baharsan güllərin solmaz.
Keçər bu şahlığın, sənə də qalmaz,
Gəlsən, xəbər elə, aşiq Əhliman.

Əgər keyf-damaqdan başın açılsa,
Eşqin şərbətindən huşun açılsa,
Türfə gözəllərdən imkanın olsa,
Gəlsən, xəbər elə, aşiq Əhliman.

Bu dünyanın havasına oynamaya

Şöhlət Əfşar yazdı sənə naməni,
Qoy Tanrı salamat saxlasın səni.
İşdir, yada salsa arada məni,
Gəlsən, xəbər elə, aşiq Əhliman.

16 Avqust 2008

Qərib axşamlar

İstedadlı jurnalist, bacarıqlı aparıcı Yusif Günaydının təqdimatında həftənin hər cümlə günü İTV kanalında yayımlanan "Qərib axşamlar" programını seyr edərkən

Həsrətli ellərdən qonaqlar gəlir,
Nəfəslər qovuşur, qollar qovuşur.
Ürəklər birləşir, gözlər birləşir,
"Qərib axşamlar"da yollar qovuşur.

Əl-ələ veririk, kürək-kürəyə,
Axıb damarlarda bir qan oluruq.
Dönüb bayatiya, saza, "Cəngi"yə,
Bir ürək oluruq, bir can oluruq.

Gah coşur şeirlə "Qərib axşamlar",
Salır qəlbimizə atəşi, közü.
Dağ basıb həsrətin qara bağırına,
Gah həzin nəğməylə yaşardır gözü.

Ekranda dillənir tarın simləri,
Kərkükədə kövrəlir yanan ürəklər.
Ülfət göstərdikcə bir-birimizə,
Bizə heyran qalır göydə mələklər.

Bu dünyanın havasına oynama

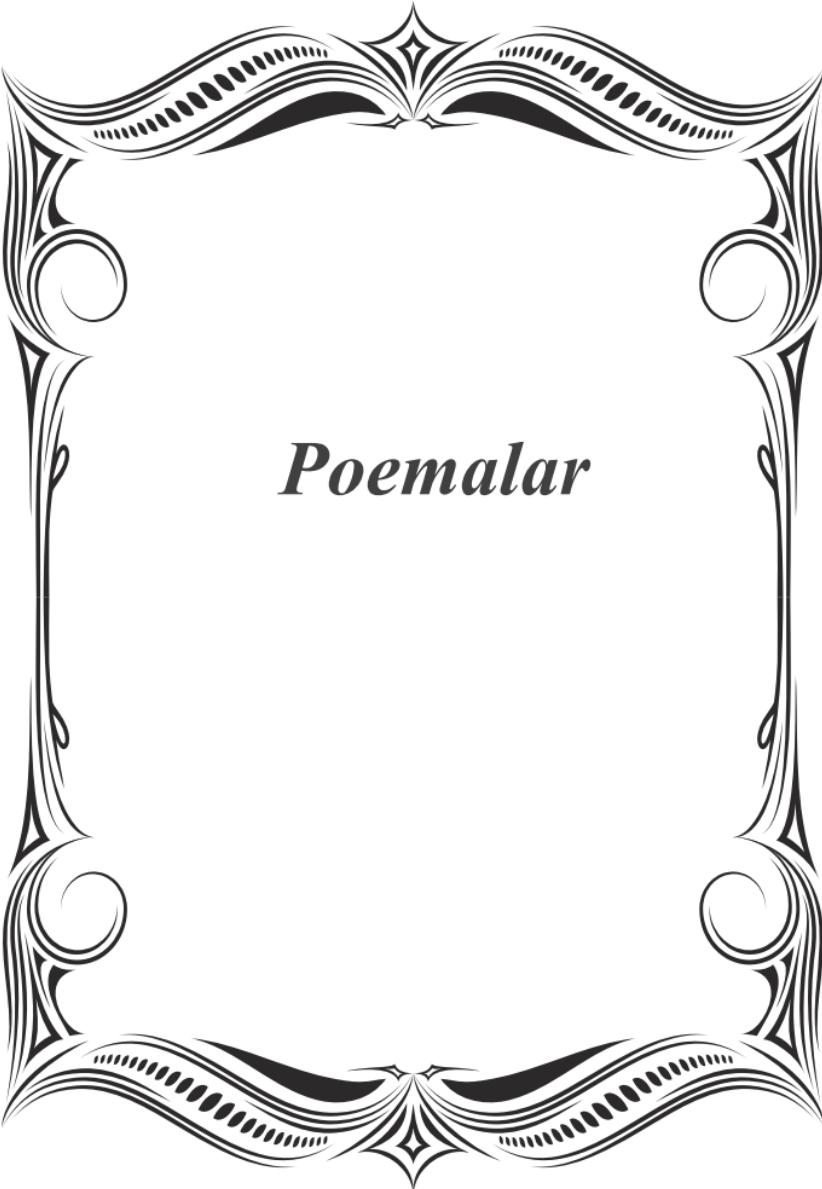
Arayıb-axtarıb, bizə tanıdır,
Kökdən, qandan olan yurddasıımızı.
Açaraq tarixin dərin qatını,
Hər gün cılalayır yaddaşımızı.

Neçə qərinədir qardaş ellərin,
Qırılmış bağları yenə qurulur.
Açıılır maskası bədəməllərin,
Fitnədən bulanmış sular durulur.

Ayırsa da bizi yerüstü sərhəd,
"Qərib axşamlar"da dağılır o hədd!
Bizlər bir olduqca işdə, fikirdə,
Yıxıllır sərhədlər düşüncələrdə.

Daima nur saçıb "Qərib axşamlar",
Qızıl səhifələr yazacaq hər gün.
Qəlblərdə gül açıb "Qərib axşamlar",
Behiştək müşk-ənbər saçacaq hər gün.

02.01.2011

Poemalar

Novruz sevinci (poema)

H.Əliyev Fondunun prezidenti, YUNESKO və İS-ESKO-nun xoş məramlı səfiri Mehriban xanım Əliyevanın işıqlı zəkəsi, zəhməti və həyata keçirdiyi əməli işlər nəticəsində Novruz bayramı YUNESKO-nun qeyri-maddi, mədəni irs siyahısına daxil edilmişdir. Bu hadisə ümumiyyətdə bütün Türk dünyasının təntənəsidir.

Səməni göyərib, bənövşə açır,
Quşlar cəh-cəh vurub bağlıarda uçur,
Günəş yer üzünə al şəfəq saçır,
Sevincdən, fərəhdən üzümüz gülür,
"Novruz" gəlir, bahar gəlir, yaz gəlir.

Çəmən çiçəkləyib, çöl ətirlənib,
Lalə düymələyib, gül çətirlənib,
Göydən üstümüzə sevgi ələnib,
Bülbül sevdalanıb nəğmə oxuyur,
Güllər behişt kimi ənbər qoxuyur.

Bu dünyanın havasına oynama

Zümzümə eləyir büllur bulaqlar,
Süslənir meşələr, açır yarpaqlar,
Coşur dəli çaylar, dağda irmaqlar,

Günəş gümüşlədi ağ buludları,
Çalxanıb duruldu bahar suları.

Qatar tutub asimanda durnalar,
Üzür göldə yaşılbaklı sonalar,
Vəcdə gəlir yerdə, göydə hər nə var,

Bulud nur cılıyır, bərəkət gəlir,
Canlıya, cansıza hərəkət gəlir.

Torpaq mayalanıb, sular lillənib,
Yemlik pöhrələyib, taxıl tellənib,
Cincilim baş açıb, nərgiz güllənib,

Baharın xalısı əlvan, füsunkar,
Puçurlayıb salxım söyüd, xan çinar.

Çərşənbələr bir-biriylə yarışır,
Tonqal başı qız oğlana qarışır,
Əl tutuşub küsülülər barişir,
İncikliyin hamı atrı daşını,
Bacılar gözləyir öz qardaşını.

Məhlələrdə yaxşı ocaq çatdılar,
Qapılara torba, papaq atdılar,
Uşaqlar da arzu-kama çatdılar,
Atlandılar ocaq üstdən birbəbir,
Məzhəkələr oynadılar cürbəcür.

Bu bahar bənzəmir başqa bahara,
Bəzənib meydanlar, qızışıb ara,
Ün salıbdı qara zurna, nağara,
Fərəhindən aşib-daşır uşaqlar,
Cövlan edir sazlı-sözlü aşıqlar.

Bu dünyanın havasına oynaması

Xuşgəbərlə bəzəyiblər sinini,
Saymaq olmur naz-nemətin cəmini,
Ortasında zərli, yaşıl səməni,
Gəldi Vətənimin güllü növrağı,
Qızları coşdurur gözəl "Qaytağı".

Gözəl Bakı al-qumaşa bələndi,
Kosa, keçəl sağa-sola şelləndi,
Qocalar da halay çəkib şənləndi,
Sındırı-sındırı yaman süzdülər,
Meydan boyu əyləndilər, gəzdilər.

Bəzənibdi, çilənibdi Bahar qız,
Başdan-başa süslənibdi Bahar qız,
Müşk-ənbərə bələnibdi Bahar qız,
Yanaqları lalə kimi qırmızı,
Günəştək yanırkı o ellər qızı.

İçərişəhərdə coşubdu meydan,
Qala divarları, bəzənib hər yan,
Xalqla bir şənləndi İlham, Mehriban,
Bir başqa dövrandır indi bu dövran,
Nə gözəl çağındır, can Azərbaycan!

Təşrif buyurubdu məclisə Qorqud,
Koroğlu gəlibdi əlində əmud,
Bərbid bir tərəfdə sızladırdı ud,
Bu bayramda əziz ruhlar şad oldu,
Uluların xatırəsi yad oldu.

Xanəndələr, sazəndələr coşdular,
Muğam, mahnı ziyafəti açdılar.
Gülyazla Gülyanaq işiq saçdır,
Sanki qoşa bülbül cəh-cəh vururdu.
Hamı məftun qalıb, heyran olurdu.

Bu dünyanın havasına oynama

Bayram çöhrələri nura bələdi,
Kosa, Keçəl çömçə, xurcunla gəldi,
Kəndirbazlar göydə tüğyan elədi,
Pəhləvanlar qurşaq tutub güləşdi,
Xoruzlar da bir-biriylə əlləşdi.

Yumurtalar bir-bir dişdə sındı,
Keçəl, Kosa lap göz-gözə dayandı,
Kosa bu oyunda uduzdu, yandı,
Evlənməyi qaldı gələn bahara,
Yenə subay qaldı bu bəxtiqara.

Meyxana başladı, meydan qarışdı,
"Azarkeş"lər mərcə girib yarışdı,
Ağamırzə, Kərim yaman alışdı,
Söz meydanının şan-şərəfli etdilər,
Dillərindən inci, gövhər tökdülər.

Bu "Novruz"un bir başqadır nəşəsi,
Bürüyüb dörd yanı sevgi nəğməsi,
Bayram edir Vətənin hər guşəsi,
Süzün şərbətləri badələr dolsun,
Çörəyimiz, nemətimiz, bol olsun.

Niyyətlilər erkək qurban kəsdilər,
Qazanlarda hədik, plov asdır,
Subay qızlar qapıları pusdular,
Qulaq falın deyhli qızlar gizlətdi,
Kimi də Tanrıya dualar etdi.

Qız-gəlinlər bir yerə cəm oldular,
Duvaq üstə kündələri qoydular,
Oxlov ilə fəsəlini yaydılar,
Nişanlı kız pay göndərdi yarına,
Dəsmal, corab bağışladı qaynına.

Bu dünyanın havasına oynama

Çini kasalara su doldurdular,
Subay qızlar su falını qurdular,
Üzükləri su içinen qoydular,
Sap ucunda qızıl üzük oynadı,
Hamı bir-bir öz bəxtini sınadı.

Paxlava kəsildi, şəkər əzildi,
Süfrələrə noğul, nabat düzüldü,
Badələrə şirin şərbət süzüldü,
Ləzzət alıb, dada gəldi damaqlar,
Şəkərlənib, bala döndü dodaqlar.

Bayramlaşma, xoş görüşlər başladı,
Hamı bir-birinin könlünü aldı,
Bu bayramdan ağızlarda dad qaldı,
Qoy keyfimiz, damağımız çağ olsun,
Qara bulud üstümüzdən yox olsun!

"Novruz"un sevinci qəlblərə dolsun,
Millətimin arzuları çin olsun,
Toy-büsətlər Qarabağda qurulsun,
Şahə qalxsın Azərbaycan əsgəri,
Yurdumuza gətirsinlər zəfəri!

Qoy "Cəngi" gurlasın, ərənlər qalxsın,
İgidlər düşməni lərzəyə salsın!
Qoşun-ləşkər Qarabağa yol alsın,
Bu il gəlsin qələbənin sorağı,
Şuşada sancılsın Vətən bayrağı!

Baharın ətrindən məst olub aləm,
Kükərəyib çağlayır qəlbim dəmadəm,
Şöhlət, nə durmusan, yaz, - deyir qələm!
Qaynayırlıhamım, daşır peymanım,
Mən sənə qurbanam, Azərbaycanım!

Bu dünyanın havasına oynama

Bu dünyanın havasına oynama (poema)

*Gözləməkdən gözümə ağı düşübdü,
Çal havamı, çal oynayım, a dünya.
Sümüyümə bir oynamaq düşübdü,
Çal havamı, çal oynayım, a dünya.*

Gülayə Könül (Şinxlı)

1

Ay Gülayə, gəl, iztirab çəkib sən,
Bu dünyanın havasına oynama.
Ürəyinə dərdi-qəmi əkib sən,
Bu dünyanın havasına oynama.

2

Dərd qəlbini neşterləyib deşsə də,
Ruhun, canın atəşlərdə bişsə də,
Sümüyünə lap oynamaq düşsə də,
Bu dünyanın havasına oynama.

3

Zalım qızı, nə oyundur düşübsən?
Qəsd eləyib şirin candan keçibsən.
Qəm şərbətin badə-badə içib sən,
Bu dünyanın havasına oynama.

4

Aşıq bilər, atəş nədir, köz nədir,
İşin tərsə düşsə, sən, eylə səbir.
Oynamaga tamarzsən, qız, nədir?
Bu dünyanın havasına oynama.

5

Dilə tutub, səni sehrə salsa da,
Əzizləyib ağuşuna alsa da,
Dünya sənə "Tərəkəmə" çalsada,
Bu dünyanın havasına oynama.

6

Hər nə çalsa, qız, oynama sən, belə,
Bu dünyaya nabələdsən, sən, hələ,
İşə salar, sonra dolayar dilə,
Bu dünyanın havasına oynama.

Bu dünyanın havasına oynama

7

Umma ondan, ürəyi yox çalmağa,
Sazı, tarı, tütəyi yox çalmağa,
Dırnaq sürtər, araya qan salmağa,
Bu dünyanın havasına oynama.

8

Gürzə kimi bir ilandır bu dünya,
Dərd istəsən, çox kalandır bu dünya,
"Vağzalı" yox, züy çalandır bu dünya,
Bu dünyanın havasına oynama.

9

Hər oyunun mizanı var, həddi var,
Oyunların şahmatı var, nərdi var,
Sinəmizdə Qarabağın dərdi var,
Bu dünyanın havasına oynama.

10

Hər yuxunu suya demə, yaxşı yoz,
Ürəyindən "qədər budur" sözün poz,
Kor taleyin yazısını özün poz,
Bu dünyanın havasına oynama.

11

Əzəldən Həvvaya Adəm oldu yar,
Odur ki, Cənnətdən bir qovuldular.
Fitnə bu dünyanın mayasında var,
Bu dünyanın havasına oynama.

12

Fironları çox sınadı bu dünya,
Ölüm, dirim meydanıdı bu dünya,
Baqi deyil, bil, fənadı bu dünya,
Bu dünyanın havasına oynama.

13

Ələsgər hər elmə olmuşdu bələd,
Dedi: "Amansızda olmaz ədalət",
Heç vaxt bu dünyadan ummadı mədət,
Bu dünyanın havasına oynama.

14

Əl versən dünyaya, dəryaya atar,
Səni yelkən kimi hey atıb-tutar,
Cəvahir olsan da, misgərə satar,
Bu dünyanın havasına oynama.

Bu dünyanın havasına oynama

15

Odu qoyub gəl, oynama kül ilə,
Boş xırmanda sən, oynama vəl ilə,
Ülfət bağla bülbül ilə, gül ilə,
Bu dünyanın havasına oynama.

16

Meydanı dost bilmə, yad nəzəri var,
Məclisin paxılı, bədnəzəri var,
Aqilin dünyadan əl-həzəri var,
Bu dünyanın havasına oynama.

17

Həzrət Əli dedi: "Dərk et zamanı",
"O özü köhnəlməz, köhnəldər canı",
Cavanlıqda haqdan dilə imanı,
Bu dünyanın havasına oynama.

18

Bu dünyanın adətidir əzəldən,
Kəm eyləyər xoş günləri gözəldən,
Uysan ona, inan, gedər can əldən...
Bu dünyanın havasına oynama

19

Bir üzü gecədir, bir üzü gündüz,
Gah mələkdir, gah qarıdır, gah da qız,
Haldan hala salar səni insafsız,
Bu dünyanın havasına oynama.

20

Qəfil ildirimtək çaxar bu dünya,
Qəlbsizi, ruhsuzu yaxar bu dünya,
"Ənəlhəq!" - deyəndən qorxar bu dünya,
Bu dünyanın havasına oynama.

21

Haray çekdi: "Bu cahana sığmanam!"
Nəsimiyəm, mən də "haqqam", "insanam!"
Dünya dar ağacın eylədi "ənam",
Bu dünyanın havasına oynama.

22

Gədanın başına göydən ləl ələr,
Kişinin başına ərşİ dar eylər,
Salar betər günə, arxadan gülər,
Bu dünyanın havasına oynama.

Bu dünyanın havasına oynama

23

Qəmkeş köçüb, Haqq dərgaha çatıbdı,
"Şair, asta yeri insan yatıbdı",
Dünyanın əlləri qana batıbdı,
Bu dünyanın havasına oynama.

24

Nə qədər boşaldı, doldu bu dünya,
Gah gül açdı, gah da soldu bu dünya,
Fatehlərə zindan oldu bu dünya,
Bu dünyanın havasına oynama.

25

Dünya yalan, üzük burda, qaşı yox,
Süleymanın tacı burda, başı yox,
Çox qartıyıb, ağıl gedib, huşu yox,
Bu dünyanın havasına oynama.

26

Loğman hər bir dərdə etsə də əlac,
Köcdü bu dünyadan dərmانا möhtac,
Hər nəbiyə qismət olmadı Merac,
Bu dünyanın havasına oynama.

27

Namərdin altına kəhər veribdi,
Mərd oğula zülüm, qəhər veribdi,
Cəmşidlərə camda zəhər veribdi,
Bu dünyanın havasına oynama.

28

Cadugərdir, bil, aparar qız səni,
Bermudu var,yel aparar qız səni,
Sara kimi sel aparar qız səni,
Bu dünyanın havasına oynama.

29

Şirnikdirib fitnə-felə salandır,
Hər nə versə, verdiyini alandır,
"Can-can" desə, bil ki, sənə, yalandır,
Bu dünyanın havasına oynama.

30

Saf bulaqlar dağ döşündən qaynayar,
Südü xarab haqq yolundan tez cayar.
Boşa sayma, fələk saydığını sayar,
Bu dünyanın havasına oynama.

Bu dünyyanın havasına oynama

31

Saxtakardır, dik bax onun gözünə,
Hərcayıdır, inanma hər sözünə,
Bir şillə çək, bəlkə gələ özünə,
Bu dünyyanın havasına oynama.

32

Şəhriyar da dedi: "Yalan dünyadı",
Zülm eləyib, "dərdə salan dünyadı".
Zati qırıq, filan, filan dünyadı,
Bu dünyyanın havasına oynama.

33

Aqil olan ona könül vermədi,
Dostluq edən etibarın görmədi,
Bir şah göstər, öz taxtından enmədi,
Bu dünyyanın havasına oynama.

34

Qul olsan nəfsinə, sənlə oynayar,
Gah qızılıla bələr, gah möhtac qoyar.
Düşərsən zillətə, çəkərsən biyar,
Bu dünyyanın havasına oynama.

35

Tiryakidir, baş nəşəli, halı xoş,
Palan əyri, mizan pozuq, quşqun boş,
Əhli-kefdir nə fikir ver, nə baş qoş,
Bu dünyanın havasına oynama.

36

Bəxtiyar hayqırdı: "Dünya fırlanır!",
Həm fırlanır, həm də bizi fırladır.
Şikarına "gəl-gəl" deyib aldadır,
Bu dünyanın havasına oynama.

37

Sındırıb, zəncirə vurar ərləri,
Ulağın dalına bağlar nərləri,
Başbilən eləyər sərsəriləri,
Bu dünyanın havasına oynama.

38

Aqilin başına odu ələyər,
Haqlını bezdirib candan eləyər,
Gədanı, naqisi şaha tələyər,
Bu dünyanın havasına oynama.

Bu dünyanın havasına oynama

39

Yazdı Məmməd Araz, faş olub daha:
"İti bazarında atından baha".
Nəfsi cana həris acgöz əjdaha...
Bu dünyanın havasına oynama.

40

Nifaq salar, ara vurar sərasər,
Halın pozmaz, ona eyləməz əsər,
Üzə gülüb pambıq ilə baş kəsər,
Bu dünyanın havasına oynama.

41

Musa Yaqub dedi: "Odda əriməz,
Bu dünyanın qara daşı göyərməz",
Tas qurubdur, doğru sözün yeriməz,
Bu dünyanın havasına oynama.

42

Köhnə dəyirmandır, bildiyin söylər,
Çax-çax neyləsə də, dediyin eylər.
Kəndlə əkər-biçər, ovcunu iyələr,
Bu dünyanın havasına oynama.

43

Ər başında acı turpu əkər o,
Hiylə qurub aşa zəhər tökər o,
Şiri dala, iti başa çəkər o,
Bu dünyanın havasına oynama.

44

Çox Mənsurun haqsız boynu vuruldu,
Nəsimilər diri-diriy soyuldu,
Taxt-tac üstə neçə gözlər oyuldu,
Bu dünyanın havasına oynama.

45

Gah hay-həşir salar, gah basar küyə,
Qılqıruğu zorla qosar Bəzgəyə,
Pələngi qul eylər qoca tülküyə,
Bu dünyanın havasına oynama.

46

Can-can deyər, çörək verməz yetimə,
Doğru-düzungün nə verdi ki, o kimə,
Sərvət verər, möhtac edər həkimə,
Bu dünyanın havasına oynama.

Bu dünyanın havasına oynama

47

Mən nə Şıx Alıyam, nə də Ələsgər,
Dərs aldım onlardan müdam, sərasər,
Sən də öyrən, ömrü eləyib hədər,
Bu dünyanın havasına oynama.

48

Zər tutandır, sifəti çox, üzü çox,
Bazarında sövdəsi yox, behi yox,
Bəzirgandır, nökəri ac, özü tox,
Bu dünyanın havasına oynama.

49

Azaflı Mikayıł qüssə-qəm yedi,
"Dağlarda bir qoca qartalam dedi",
Heç vaxt bu dünyaya boyun əymədi,
Bu dünyanın havasına oynama.

50

Mənzil yarı, çox karvanı əylədi,
Neçə qövmün başına od ələdi,
Gör, Şəddadı dünya malı neylədi,
Bu dünyanın havasına oynama.

51

Ha sulayaq, ömrün gülü tez solar,
Əzrail də üstümüzdə göz olar,
Son mənzildə kəfənimiz bez olar,
Bu dünyanın havasına oynama.

52

İlahi ahəngdir simlərdə avaz,
Aşıqə həmdəmdir yaranışdan saz,
Kərəmi yandırıb-yaxdı sehribaz,
Bu dünyanın havasına oynama.

53

Vurğun dedi: "Dünya ömrə acımad",
Sitəmin çox eylər, mərhəmətin az,
Elə yatırdar ki, bir də oyatmad,
Bu dünyanın havasına oynama.

54

Yaxşı bax "Quran"ın ayələrinə,
Al olan dünyanın nemətlərinə,
Günah dəftərini alar əlinə,
Bu dünyanın havasına oynama.

Bu dünyanın havasına oynama

55

Yaradandan gizli deyil sirrimiz,
O dünyada şahid olar dərimiz,
Dönsək haqdan, məhşər olar yerimiz,
Bu dünyanın havasına oynama.

56

Dostluq elə "torpağınan, belinən",
Veysəl dedi: "Qarşılısan gülünən",
Gidi dünya gərdiş edər felinən,
Bu dünyanın havasına oynama.

57

Kül Kərəmin yanın külü gəlsə də,
Xan Əslinin itən eli gəlsə də,
Minnət üçün Nuhun seli gəlsə də,
Bu dünyanın havasına oynama.

58

Kim bilər ki, sirdən nə sirlər doğar,
Gün doğmadan, gör, gecə nələr doğar?
Dünya çox arzunu bələkdə boğar,
Bu dünyanın havasına oynama.

59

Alının dediyin unutdun nədən -
"İpək tora həlqə salma dəmirdən",
Bir qəlbsizə sən pay verib ömürdən,
Bu dünyanın havasına oynama.

60

Ürək kövrəlməsə, gözə yaş dolmaz,
Sevgisiz zor ilə məhəbbət olmaz.
Keçər bu həvəsin, başında qalmaz,
Bu dünyanın havasına oynama.

61

Nizami dediyin dəftərinə yaz:
"Keçir aylar, illər, ömür qalıb az".
Çağrı keçən gülün ətiri olmaz,
Bu dünyanın havasına oynama.

62

Sən dünyaya öc almağa gəlmisən,
Kama yetib, bac almağa gəlmisən,
Eşq havası oynamağa gəlmisən,
Bu dünyanın havasına oynama.

Bu dünyanın havasına oynama

63

Tomris anan, yer-göy heyran soyuna,
Bir qıy vursan Həcər gələr hayına.
Nə əyilmə, nə bükülmə sən ona,
Bu dünyanın havasına oynama

64

Dağ qızısan, dağdan vüqar almışan,
Çox şirinsən, şəkərmisən, balmışan?
İlhamınla aləmə ün salmışan,
Bu dünyanın havasına oynama.

65

Gül üzünə həmişə nur ələnsin,
Kirpiklərin qoy, sevincdən nəmlənsin,
İblis dünya öz qanına bələnsin,
Bu dünyanın havasına oynama.

66

Məhəbbətin boynunda hil olacaq,
Xoş niyyətin ətirli gül olacaq,
Nəğməkarın şeyda bülbül olacaq,
Bu dünyanın havasına oynama.

67

Eşq bəzəsin aylarını, ilini,
Qoy darasın bahar mehi telini,
Qız-gəlinlər xinalasın əlini,
Bu dünyanın havasına oynama.

68

Xilqətin əl çəkib camala, qaşa,
Yoxdur ehtiyacın tülə, qumaşa.
Özün oyna, dünya etsin tamaşa,
Bu dünyanın havasına oynama.

69

Sən, şairsən, sinən körük, qəlbin nur,
Niyyətin xoş, yolun haqdır, zirvən Tur.
Nüşabətək məğrur dayan, məğrur dur!
Bu dünyanın havasına oynama.

70

Şöhlət dilər, bəxtin Günəştək yansın,
Ömrün, günün al şəfəqə boyansın,
Qəlbini sindiran dünya utansın!
Bu dünyanın havasına oynama.

Bu dünyanın havasına oynama

71

Dünyanın hikməti, sırrı çox dərin,
Qafil olan,ancaq görər zahirin,
Söz oynatmaq şakəridir şairin,
Bu dünyanın havasına oynama.

72

Şöhlət Əfşar, Haqqdan gəlir avazın,
Haqqdan dilə, qəbul olsun namazın,
Xalıq yazıb, Haqqdandır alın yazın,
Bu dünyanın havasına oynama.

May 2011

M Ü N D Ə R İ C A T

Özünü və sözünü tanıyan şair 3

Şuşanın gözləri yollarda qalıb...

1. Ey Vətən	26
2. Şuşanın gözləri yollarda qalıb	28
3. Üçrəngli bayraqım	31
4. Qızıl qanla xınalandı Xocalı	33
5. Solan şairəm	36
6. Tərki-Vətən olmuşam	38
7. Hara getdi maralımız	40
8. Toxunma	41
9. Məzar daşları	42
10. Darıxıb	44
11. Oxuma, bülbül	46
12. Kimim qalıbdı	48
13. Pərən-pərən	49
14. Oxuma, qardaş	50

Bu dünyanın havasına oynaması

15. Bayatılar.....	52
16. Nadir şah Əfşar	55
17. Sükutdan asılmışam	59
18. Ölürəm yaylağa getməkdən ötrü (poema)....	63

Azərbaycan - gözəl diyar fəsillər, tablolar

1. Ağcabədim.....	76
2. Göygöldə payız ahəngi.....	80
3. Cəngi çölündə.....	82
4. Dağ kəndinin qış tablosu	83
5. Payız düşüncələri.....	88
6. Qalacıqda bir gün.....	90
7. Payız	93
8. Xızı	95
9. Ağsu aşırımı.....	96
10. Bahar çağırır bizi	98
11. Salama gəlsin.....	100
12. Bakının yayı.....	102

Ruhun göz yaşları

1. Amandır, dəyməyin şair qəlbinə	106
2. Avtoportret.....	110

3. Soruşun məni	113
4. Açımadı sabah.....	116
5. Xəyallardayam.....	118
6. Nə faydası var.....	120
7. Həyat bir şahmatdır	122
8. Xəyalımla mən	124
9. Fəqət anlamاق çətin	125
10. Səndən soran olmaz.....	130
11. Ay həkim	132
12. İnsan köçəri quş	135
13. İman gərəkdir	136
14. Meşəbəyi	138
15. Həsrətəm	141
16. Dostlar.....	144
17. Nə karəyəm	146
18. İşiq saçırıam	147
19. Üzü qara olsun	150
20. Bezmişəm	152
21. Daşa yazmışsam	153
22. Ürək dostlarım	154
23. De, hara gedirsən	156
24. Deyişmə	158
25. Gərək	160

Bu dünyanın havasına oynama

Eşq və iztirab

1. Eşqin gücü	162
2. Sevdalıyıl	164
3. Tövbələr etmişdim	166
4. Əzizsən mənə	168
5. Gəlməyəcəyəm	170
6. Nə vaxt gələcəksən	172
7. Xəbərin varmı	173
8. Gəl, gör məni eşq neylədi	175
9. Bezdinmi məndən	176
10. Layla de, layla	178
11. Tufan ötdü aramızdan	180
12. O mənim leylamdır	181
13. Unutmaram	183
14. Unuda bilirsən	184
15. Nə sirdir	185
16. İntizar bitsin	186
17. Xəbər verməz	187
18. Sərxoş oluram	188
19. Yaşadır məni	189
20. Bülbülün dilini ancaq gül anlar	191
21. Yanır dodağım	192

22. Hanı o sevdalar	194
23. Baxdırıdım bürclərə.....	195
24. Olmamışam belə mən.....	196
25. Ay dəli könül	197
26. Biləydi barı	198
27. Bir gözəl var idi	200
28. Bu necə sevgidir	203
29. Bulaq başında.....	204
30. Canda can olmaz.....	205
31. Dua edirəm	206
32. Gecələr	207
33. Geri ver	208
34. Görüşməyəydík	210
35. Gümanım sənsən	212
36. Lal oluram.....	213
37. Özün şeirsən	214
38. Gəlmə məzarıma	216
39. Dağ arasında	217
40. Sevda yarası	218
41. Gəl yaşadaq məhəbbəti	219
42. Od ilə su arasında	220
43. Təkliyin əzabin bilirdin, gülüm	221
44. Öldürmə məni.....	222
45. Olmayıır	223

Bu dünyanın havasına oynaması

46. Qəlbimdə arzusan	224
47. Talandı ömür.....	225
48. Söylə	226
49. Sənsiz.....	227
50. Sən məni öldür	230
51. Qərarsızam gecələr.....	231
52. Biləcəksənmi	232
53. Gözüm yaşıla doldu, gəl	233
54. Ürəyimə yazmışam.....	235
55. Məhəbbət gözləmə.....	238
56. Bilmirəm, neyləyim.....	239
57. Könül bağımdan.....	241
58. Sevmə məni	242
59. Səni sevdim ki	244
60. Xoş gəldin gülüm	245
61. Düşün, sadəcə.....	247
62. Ay dilbər	248
63. Uyuyum dizlərində	249
64. Cəbrə salmışan	251
65. Kef eyləyərsən.....	252
66. Gözümdə güzgülənəsən	253
67. Şınığa getməyim gəlir	255
68. Sənsən.....	257

Məsnəvilər, qəzəllər

1. Yatır	260
2. Dağlar	262
3. Nazlı baharım Qarabağ	263
4. Ağlayır	264
5. Döndü	265
6. Dövran gözəl dövran idi	266
7. Leyli olasan.....	267
8. Qalmadı.....	268
9. Edəcəkdir.....	269
10. Görəndə	270
11. Bu gecə	271
12. Yəhər əcəl altındadır	272
13. “Ovqat”ımin	273

İthaflar

1. Haqdan yarandın, şair	276
2. Ey pir	280
3. Ay Akif Bayram	282
4. Ürəyində eşqin odu sönməsin	283
5. Şok ciyərimi.....	287

Bu dünyanın havasına oynama

6. Ya Rəbb! Qiyma.....	289
7. Yerin sevənlərin ürəyindədir	291
8. Gəlsən, xəbər elə, aşıq Əhliman	293
9. Qərib axşamlar.....	296

Poemalar

1. Novruz sevinci	300
2. Bu dünyanın havasına oynama	309

Korrektorlar: Hikmət Məlikzadə,
Azərbaycan Yazuçular Birliyinin üzvü
Nərminə İsmayılova

*Kompiüterdə mətni yiğdi: Gülnarə Nizam qızı Quliyeva
Türkanə Sabir qızı Əyyubova*

E-mail: Shohlet_afshar@mail.ru
Mob: 050 465 56 55

Bu dünyanın havasına oynama

Nəşriyyat redaktoru: Suğra OSMANOVA
Texniki redaktor: Rauf KƏRİMÖV
Bədii redaktor: Elnur ƏHMƏDOV
Səhifələyici: Sədaqət KƏRİMÖVA

Yığılmağa verilmişdir: 10.04.2012.
Çapa imzalanmışdır: 13.07.2012.
Nəşrin ölçüsü: 70x100 1/32.
Fiziki çap vərəqi: 10,5.
Sifariş: 175/12. Sayı: 500 ədəd.

NURLAR

NƏŞRİYYAT-POLIGRAFIYA MƏRKƏZİ

Bakı, Az1122, Zərdabi pr. 78 / Tel: 4977021
Faks: 4971295 / E-poçtu: office@nurprint.com

Şöhlət Əfşar

*AYB-nin və AJB-nin üzvü,
«Qızıl Qələm» mükafatı laureati*